

รายงานศึกษาขั้นสุดท้าย (Final Report)

โครงการศึกษา

Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs service center and related requirements among ASEAN member countries (ในระยะที่ 1)

โดย

สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย

สารบัญ

1. บทที่ 1 บทนำ	3
1. หลักการและเหตุผล	3
2. วัตถุประสงค์ของโครงการ	5
3. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ	5
4. พื้นที่ดำเนินการ	5
5. จุดเด่นของโครงการ	5
6. กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ	6
7. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	7
8. โครงสร้างของรายงาน	8
2. บทที่ 2 ขอบเขตและระเบียบวิธีการดำเนินโครงการ	9
3. บทที่ 3 ทิศทางการศึกษาและนโยบายในการดำเนินโครงการ	21
4. บทที่ 4 ผลการศึกษา	32
1. โครงสร้าง และรูปแบบการให้บริการ SMEs ในประเทศอาเซียน	33
2. การบริหารจัดการในหลายด้าน อาทิ ข้อมูลและบุคลากร	41
3. ประเภทของการบริการ	42
4. งบประมาณ	44
5. ความต้องการของ SMEs	45
6. ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขป้องกัน ทั้งในด้านการให้บริการ และการเข้าถึงบริการ	46
5. เอกสารประกอบ	
เอกสารประกอบ 1 . หน่วยงานและผู้ประกอบการ	48

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ในขณะนี้ อาเซียนซึ่งประกอบด้วยชาติสมาชิก 10 ประเทศ กำลังมุ่งหน้าสู่การเป็น "ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน" หรือ ASEAN Economic Community ภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเหลือเวลาอีกเพียง 5 ปีข้างหน้า

เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาเซียนได้จัดทำ ASEAN Economic Community Blueprint (AEC Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานเชิงบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อให้เห็นการดำเนินงานในภาพรวมที่จะนำไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ค.ศ.2015 ได้อย่างชัดเจน โดย AEC Blueprint นี้มีเป้าหมายเพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดจนบรรลุเป้าหมาย AEC ในปี ค.ศ. 2015 และเพื่อสร้างพันธะสัญญาาระหว่างประเทศสมาชิกที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายดังกล่าวร่วมกัน

สำหรับในส่วนของการพัฒนา SMEs นั้นได้ถูกกำหนดให้เป็นปัจจัยสำคัญในการลดช่องว่างในการพัฒนา (Equitable Economic Development) ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย

นอกจากนี้ SMEs ยังถูกยกขึ้นเป็นเครื่องมือหลักที่ใช้ในการลดช่องว่างการพัฒนาในอาเซียน ซึ่งกำหนดไว้เป็นวัตถุประสงค์หลักใน AEC Blueprint และได้มีการกำหนดกรอบแนวทาง และยุทธศาสตร์ในการพัฒนา SMEs ในภูมิภาคอาเซียน ภายใต้ AEC ใ้ดังนี้

- การดำเนินงานตามพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ASEAN Policy Blueprint for SMEs Development : APBSD) 2004 – 2014
- ส่งเสริมเครือข่าย SMEs และการมีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายผลผลิตและกระจายสินค้าของภูมิภาค
- ส่งเสริมแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการพัฒนา SMEs รวมถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs

โดยมีการกำหนดรายละเอียดของแผนการดำเนินงานด้าน SMEs ภายใต้ AEC ในแผนการดำเนินงานในปี 2008 – 2015 คือ

ปี	โครงการ	Focal Point
2008 – 2009	จัดตั้งหลักสูตรร่วมกันสำหรับผู้ประกอบการในอาเซียน	อินโดนีเซียและสิงคโปร์
2010 – 2011	จัดตั้งศูนย์ให้บริการครบวงจรสำหรับ SMEs ที่เชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคและภูมิภาคย่อยของประเทศสมาชิก	ไทยและเวียดนาม
	จัดตั้งการให้บริการทางการเงินสำหรับธุรกิจ SMEs ในแต่ละประเทศสมาชิก	มาเลเซียและบรูไน
2012 – 2013	จัดตั้งโปรแกรมส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับภูมิภาคเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่	เมียนมาและฟิลิปปินส์
2014 – 2015	จัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนา SMEs ในระดับภูมิภาค เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับ SMEs ที่ประกอบธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน	ไทยและลาว

โดยที่ ลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจของอาเซียนมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีจำนวน SMEs มากกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่อยู่มาก และมีลักษณะการกระจายตัวของ SMEs อยู่ในทุกพื้นที่ของประเทศ ทำให้การบริการหรือการช่วยเหลือสนับสนุนจากส่วนกลางไปไม่ถึงในบางพื้นที่ รวมทั้งมีข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูล

การส่งเสริมและการพัฒนา SMEs ในภูมิภาคอาเซียนได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมนั้น ภาครัฐจะต้องทำหน้าที่กระจายการบริการต่างๆ เข้าสู่ท้องถิ่น ดังนั้น การเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพจะเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริม SMEs ในแต่ละภูมิภาค โดยที่ต้องอาศัยความร่วมมือและความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานส่งเสริม SMEs ทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น และจะต้องมีการกำหนดรูปแบบและแนวทางการเชื่อมโยงข้อมูล ข้าราชการ และบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากการเชื่อมโยงของศูนย์บริการในแต่ละประเทศแล้ว การเชื่อมโยงระหว่างประเทศอาเซียน ก็จะช่วยทำให้ SMEs ในประเทศต่างๆ ได้รับประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เทคโนโลยี และบุคลากรในภูมิภาค เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาส่งเสริม SMEs อาเซียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อจัดทำรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคของประเทศอาเซียน พร้อมทั้งแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันในระดับประเทศและระดับภูมิภาค โดยรวมถึง

- 2.1 การศึกษารูปแบบและระบบการให้บริการ SMEs ในประเทศอาเซียน
- 2.2 การศึกษา Best Practices รูปแบบและระบบการให้บริการ SMEs ในประเทศญี่ปุ่น ที่มีระบบการให้บริการ SMEs ที่มีประสิทธิภาพ
- 2.3 กำหนดรูปแบบความร่วมมือ การเชื่อมโยง และการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ประเทศอาเซียน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

3. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ

- 3.1 ผู้ประกอบการ SMEs และสมาคมผู้ประกอบการอาเซียน
- 3.2 หน่วยงานส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของแต่ละประเทศ สมาชิกอาเซียน

4. พื้นที่ดำเนินการ

ประเทศอาเซียน (บรูไน ลาว กัมพูชา เมียนมา เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และไทย) และประเทศญี่ปุ่น

5. จุดเด่นของโครงการ

เป็นการสนับสนุนข้อมูลด้าน “รูปแบบและระบบการให้บริการ SMEs ที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยในการบูรณาการส่งเสริม SMEs” ที่ตอบสนองความต้องการของ SMEs ที่มีลักษณะกระจายตัวในทุกพื้นที่ของประเทศ ดังนั้นการศึกษานี้จะแสดงให้เห็นถึงโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการในการเชื่อมโยงและการส่งเสริมการบริการของศูนย์ให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น พร้อมทั้งแนวทางในการเชื่อมโยงศูนย์บริการในแต่ละประเทศเข้าหากัน

ในการศึกษาโครงการนี้จะเสนอแนะรูปแบบการให้บริการอย่างน้อย 2 รูปแบบ (THE ALTERNATIVE SUSTAINABLE FRAMEWORK FOR THE INTEGRATED SMEs SERVICE CENTER AND RELATED REQUIREMENTS AMONG ASEAN MEMBER COUNTRIES : LOCAL STRENGTHS AND GLOBAL REACH) เพื่อเป็นรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ที่ช่วยในการบูรณาการส่งเสริม SMEs ในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคที่มีประสิทธิภาพตามพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียน ASEAN Economic Community Blueprint (AEC Blueprint) เพื่อเป็นข้อมูลแก่ประเทศสมาชิกอาเซียน (บรูไน ลาว กัมพูชา เมียนมา เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และไทย) ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

6. กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ

เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการดำเนินโครงการและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการดำเนินการศึกษา ด้าน “รูปแบบและระบบการให้บริการ SMEs ที่มีประสิทธิภาพ ที่ช่วยในการบูรณาการส่งเสริม SMEs” ที่แสดงให้เห็นถึงโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการในการเชื่อมโยงและการส่งเสริมการบริการของศูนย์ให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ที่ปรึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดในการดำเนินงานที่สำคัญของโครงการออกเป็น 6 ขั้นตอนหลัก ดังต่อไปนี้

6.1. การจัดประชุมเพื่อกำหนดทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ

- 6.1.1. รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องสำหรับการกำหนดทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ
- 6.1.2. จัดประชุมเพื่อนำเสนอ กรอบแนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงานแผนการดำเนินงาน และระยะเวลาการดำเนินงานโดยละเอียดของโครงการ Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs service center and related requirements among ASEAN member countries (ในระยยะที่ 1)
- 6.1.3. วิเคราะห์และสรุปทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ

6.2. การรวบรวมข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิและจัดทำการศึกษาและวิเคราะห์สถานภาพในขั้นต้น (Preliminary Study) จากผู้เข้าร่วมการประชุม ASEAN SME Agencies Working Group เพื่อพิจารณากรอบ แนว คิด ระเบียบ และระยะเวลาดำเนินโครงการ

- 6.2.1. ที่ปรึกษาจะทบทวนข้อมูลและสัมภาษณ์ตัวแทนของหน่วยงานหลักของประเทศสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุม ASEAN SME Agencies Working Group (เฉพาะผู้ที่มาเข้าร่วมประชุมในวันที่ที่ปรึกษานำเสนอ กรอบแนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงานแผนการดำเนินงาน และระยะเวลาการดำเนินงานโดยละเอียดของโครงการ ให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา ณ จังหวัดภูเก็ต) รวมทั้งขอความร่วมมือในการรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดในการศึกษาโครงการนี้
- 6.2.2. รวบรวมรายชื่อ/รายละเอียดสำหรับการติดต่อเพื่อการสัมภาษณ์และ/หรือการขอข้อมูลทั้งในส่วนหน่วยงานหลัก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการ SMEs

6.3. การศึกษาเชิงลึกในรูปแบบของศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศสมาชิกอาเซียน

- 6.3.1. การศึกษาเชิงลึกในประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม
- 6.3.2. การศึกษาในประเทศอาเซียนที่เหลืออีก 7 ประเทศ (บรูไน ลาว กัมพูชา เมียนมา มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย)

- 6.4. การศึกษาแนวทางปฏิบัติที่ดีของรูปแบบศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น
ในการดำเนินการศึกษาในขั้นนี้ ที่ปรึกษาฯลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการในการเชื่อมโยงและการส่งเสริมการบริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของ ญี่ปุ่น รวมทั้งข้อมูลความต้องการ ปัญหา และอุปสรรค ทั้งในขั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยจะต้อง ดำเนินการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่น ซึ่ง ทางสำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) จะเป็นผู้ประสานงานให้
- 6.5. การจัดทำรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคของประเทศอาเซียน พร้อมทั้ง แนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ซึ่ง รวมถึงการเชื่อมโยงการบริการทาง Web-based
- 6.5.1. ประมวลผลข้อมูลจากขั้นตอนข้างต้นและจัดทำ Framework ของรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอาเซียน อย่างน้อย 2 รูปแบบเพื่อให้แต่ละประเทศ นำไปประยุกต์ใช้ในประเทศของตน
- 6.5.2. ในการนำเสนอรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคของประเทศอาเซียนครั้งนี้ ที่ปรึกษา จะจัดทำแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศและ ระดับภูมิภาคอาเซียนด้วยในคราวเดียวกัน เพื่อให้นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ในด้าน สำคัญ ๆ ได้แก่
- ❖ การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน
 - ❖ การฝึกอบรมและการแลกเปลี่ยนบุคลากร
 - ❖ การพัฒนาทักษะ/ความเชี่ยวชาญ
 - ❖ การประยุกต์ใช้รูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ที่เหมาะสม
- 6.6. การนำเสนอผลการศึกษาให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา
- 6.6.1. ที่ปรึกษานำเสนอร่างรายงานการศึกษาขั้นสุดท้าย (Draft Final Report) ให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา ณ ประเทศอินโดนีเซีย

7. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

รูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ที่ช่วยในการบูรณาการส่งเสริม SMEs ในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคซึ่ง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในประเทศอาเซียนได้ พร้อมทั้งแนวทางในการเชื่อมโยงศูนย์บริการในแต่ละประเทศเข้าหากัน

8. โครงสร้างของรายงาน

ในรายงานฉบับนี้เป็นการนำเสนอรายงานการศึกษาขั้นสุดท้าย (Final Report) โดยเนื้อหาที่นำเสนอมีดังนี้

บทที่ 1 นำเสนอที่มา วัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ

บทที่ 2 นำเสนอขอบเขตและระเบียบวิธีการดำเนินงานโครงการ รวมถึงแผนการดำเนินงาน และระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

บทที่ 3 นำเสนอทิศทางการศึกษาและนโยบายในการดำเนินโครงการ รวมถึงแนวทางในการดำเนินงาน

บทที่ 4 จะแสดงรายละเอียดโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการส่งเสริม SMEs ในการให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่าง ๆ ของแต่ละประเทศอาเซียน ในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งรวมถึง

- โครงสร้างและรูปแบบการให้บริการ
- การบริหารจัดการในหลายด้าน อาทิ ข้อมูลและบุคลากร
- ประเภทของการบริการ
- งบประมาณ
- นโยบายในการส่งเสริม SMEs ในภูมิภาค
- ความต้องการของ SMEs
- ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข/ป้องกัน ทั้งในด้านการให้บริการและการเข้าถึงบริการ

บทที่ 2

ขอบเขตและระเบียบวิธีการดำเนินโครงการ

จากกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ในการศึกษาความเป็นไปได้ของ “รูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคของประเทศอาเซียน” ที่มีประสิทธิภาพและสามารถช่วยบูรณาการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงการบริการทาง Web-based ด้วยนั้น คณะที่ปรึกษาจึงกำหนดขอบเขตและระเบียบวิธีการดำเนินโครงการเป็นลำดับขั้นตอนในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 การจัดประชุมเพื่อกำหนดทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ

1.1 รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องสำหรับการกำหนดทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ โดยมีประเด็นที่ทบทวนและศึกษาเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

- ภาพรวมแผนงานเชิงบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อนำไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)
- แนวทางการลดช่องว่างในการพัฒนา (Equitable Economic Development) ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- กรอบ แนวทาง และยุทธศาสตร์ในการพัฒนา SMEs ในภูมิภาคอาเซียนภายใต้พิมพ์เขียว นโยบาย ของอาเซียน ASEAN Economic Community Blueprint
- บทบาทของศูนย์บริการ SMEs และความต้องการของ SMEs
- ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs (Structure and Dissemination of SMEs) ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- ลักษณะความต้องการบริการของ SMEs
- นโยบายและการจัดสรรงบประมาณของศูนย์บริการ SMEs
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น (รวมทั้งประเภทของการบริการ และการบริหารจัดการในด้านต่างๆ)
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการกระจายการบริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น (รวมทั้งประเภทของการบริการ และการบริหารจัดการในด้านต่างๆ)
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและการเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น **พร้อมทั้ง**แนวทางในการเชื่อมโยงศูนย์บริการในแต่ละประเทศเข้าหากัน
- ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs

- 1.2 จัดประชุมเพื่อนำเสนอกรอบแนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงานแผนการดำเนินงาน และระยะเวลาการดำเนินงานโดยละเอียดของโครงการ Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs service center and related requirements among ASEAN member countries (ในระยะที่ 1) ภายใน 15 วันนับจากวันที่ลงนามในสัญญาว่าจ้าง
- 1.3 วิเคราะห์และสรุปทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ

2. **ขั้นตอนที่ 2 การรวบรวมข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิและจัดทำการศึกษาและวิเคราะห์สถานภาพใน ขั้นต้น (Preliminary Study) จากผู้เข้าร่วมการประชุม ASEAN SME Agencies Working Group เพื่อพิจารณากรอบ แนว คิด ระเบียบ และระยะเวลาดำเนินโครงการ**

2.1 เพื่อให้ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อโครงการและความสอดคล้องกับแผนงานเชิงบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อนำไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) และเพื่อลดช่องว่างในการพัฒนา (Equitable Economic Development) ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมถึงให้สอดคล้องกับกรอบแนวทาง และยุทธศาสตร์ในการพัฒนา SMEs ในภูมิภาคอาเซียนภายใต้ ASEAN Economic Community Blueprint ที่ปรึกษาจะทบทวนข้อมูลและสัมภาษณ์ตัวแทนของหน่วยงานหลักของประเทศสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุม ASEAN SME Agencies Working Group (เฉพาะผู้ที่มาเข้าร่วมประชุมในวันที่ที่ปรึกษานำเสนอ นำเสนอ กรอบแนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงานแผนการดำเนินงาน และระยะเวลาการดำเนินงานโดยละเอียดของโครงการ ให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา ณ กรุงเทพฯ หรือ ภูเก็ต) รวมทั้งขอความร่วมมือในการรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมด สำหรับการศึกษารูปแบบและระบบการให้บริการ SMEs ที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการศึกษาระดับขั้นต้นนี้ ที่ปรึกษาจะมุ่งเน้นประเด็นสำคัญๆ ของประเทศสมาชิกอาเซียน ดังนี้

- ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs (Structure and Dissemination of SMEs) ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- ลักษณะความต้องการบริการของ SMEs
- นโยบายและงบประมาณของศูนย์บริการ SMEs
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น (รวมทั้งประเภทของการบริการ และการบริหารจัดการในด้านต่างๆ)
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการกระจายการบริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น (รวมทั้งประเภทของการบริการ และการบริหารจัดการในด้านต่างๆ)
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและการเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น **พร้อมทั้ง**แนวทางในการเชื่อมโยงศูนย์บริการในแต่ละประเทศเข้าหากัน

- ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs
- แนวทางการแก้ไขหรือป้องกันสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs
- รายชื่อ/รายละเอียดสำหรับการติดต่อเพื่อการสัมภาษณ์และ/หรือการขอข้อมูล ทั้งในส่วนหน่วยงานหลัก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการ SMEs

2.2 รวบรวมรายชื่อ/รายละเอียดสำหรับการติดต่อเพื่อการสัมภาษณ์และ/หรือการขอข้อมูล ทั้งในส่วนหน่วยงานหลัก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการ SMEs

3. ขั้นตอนที่ 3 การศึกษารูปแบบของศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศสมาชิกอาเซียน

การศึกษาเชิงลึกในประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม

ในการดำเนินการศึกษาในขั้นนี้ ที่ปรึกษาลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านโครงสร้างรูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการในการเชื่อมโยงการบริการส่งเสริม SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม รวมทั้งข้อมูลความต้องการ ปัญหา และอุปสรรค ทั้งในด้านการให้บริการและการเข้าถึงบริการทั้งในขั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยที่ปรึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นปฐมภูมิจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) และมีประสบการณ์ด้านศูนย์บริการ SMEs ซึ่งจะต้องมีการแบ่งแยกแบบสอบถามที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย อาทิ ผู้ประกอบการ SMEs หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยจะต้องเป็นการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานต่างๆ รวมถึง

- หน่วยงานส่งเสริม SMEs ในไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ซึ่งจะต้องประกอบด้วยหน่วยงานหลักในการประชุม ASEAN SME Agencies Working Group และหน่วยงานในพื้นที่ ซึ่งเป็นหลักในการให้บริการ SMEs เป็นอย่างน้อย
- ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม อย่างน้อยประเทศละอย่างน้อย 10 ราย

นอกจากนี้ ที่ปรึกษาทำการรวบรวมข้อมูลในขั้นทุติยภูมิ โดยประเด็นหลักที่ครอบคลุมในการศึกษาเชิงลึกในประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ทั้งในขั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิ มีดังนี้

- ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs (Structure and Dissemination of SMEs) ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- ลักษณะความต้องการบริการของ SMEs
- นโยบายและงบประมาณของศูนย์บริการ SMEs
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการกระจายการบริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและการเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น **พร้อมทั้ง** แนวทางในการเชื่อมโยงศูนย์บริการในแต่ละประเทศเข้าหากัน
- ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs
- แนวทางการแก้ไขหรือป้องกันสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม : สำหรับประเทศไทย ที่ปรึกษาจะทำการศึกษาดังกล่าวในเอกชนทั้งในขั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิที่มีรูปแบบการดำเนินธุรกิจครบวงจรและมีเครือข่ายที่เน้นการให้บริการและการเข้าถึงบริการของเครือข่ายทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น อาทิ

1. **เครือข่ายซีเมนต์ไทย (SCG) :** สำนักงานภูมิภาค
2. **MK Restaurant :** ศูนย์การเรียนรู้และฝึกอบรม
3. **DTAC :** ทางด่วนข้อมูลการเกษตร

3.1 การศึกษาในประเทศอาเซียนที่เหลืออีก 7 ประเทศ (บรูไน ลาว กัมพูชา เมียนมา มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย)

ในการดำเนินการศึกษาในขั้นนี้ ที่ปรึกษาจะเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิในอีก 7 ประเทศอาเซียน ซึ่งไม่ลงพื้นที่สำรวจในประเทศนั้นๆ แต่เป็นการเก็บข้อมูลโดยผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือทางโทรศัพท์ระหว่างประเทศ โดยมีรายละเอียดในการศึกษาเช่นเดียวกับการดำเนินการในข้อ 7.1.1 โดยเป็นการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานต่างๆ รวมถึง

- หน่วยงานส่งเสริม SMEs ของ 7 ประเทศอาเซียน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยหน่วยงานหลักในการประชุม ASEAN SME Agencies Working Group และหน่วยงานในพื้นที่ ซึ่งเป็นหลักในการให้บริการ SMEs เป็นอย่างน้อย
- ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของ 7 ประเทศอาเซียนอย่างน้อย 35 ราย โดยมีการกระจายของผู้ประกอบการใน 7 ประเทศ

4. ขั้นตอนที่ 4 การศึกษารูปแบบของศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น

ในการดำเนินการศึกษาในขั้นนี้ ที่ปรึกษาลงพื้นที่ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการในการเชื่อมโยงและการส่งเสริมการบริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆของญี่ปุ่น รวมทั้งข้อมูลความต้องการ ปัญหา และอุปสรรค ทั้งในขั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยจะตั้งร่วมการดำเนินการกับผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่น ซึ่ง ทางสำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) จะเป็นผู้ประสานงานให้

ประเด็นสำคัญๆ สำหรับการศึกษารูปแบบของศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น มีดังนี้

- ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs (Structure and Dissemination of SMEs) ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- ลักษณะความต้องการบริการของ SMEs
- นโยบายและการจัดสรรงบประมาณของศูนย์บริการ SMEs
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการกระจายการบริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและการเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น พร้อมทั้งแนวทางในการเชื่อมโยงศูนย์บริการในแต่ละประเทศเข้าหากัน ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงทาง Web-based
- ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs
- แนวทางการแก้ไขหรือป้องกันสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs
- และ/หรือข้อมูลในมิติอื่นๆ ที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการศึกษาโครงการนี้

หมายเหตุ : ผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นต้องสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับทีมที่ปรึกษาและนักวิจัย โดยต้องสามารถถ่ายทอดข้อมูลในมิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับการศึกษาในโครงการนี้ (ที่สามารถสื่อสารทั้งทาง Conversation และ Written Documents) โดยมีงบประมาณสำหรับผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นเป็นจำนวนเงินไม่เกิน 400,000 บาท

5. การจัดทำรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคของประเทศอาเซียน พร้อมทั้งแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงการบริการทาง Web-based

5.1 การประมวลผลข้อมูลเพื่อจัดทำ Framework ของรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอาเซียน เพื่อเป็นแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน

ในขั้นนี้ ที่ปรึกษาจะประมวลผลข้อมูลที่ได้จากข้อ 7.2 ถึง 7.4 และนำมาจัดทำ Framework ของรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆของประเทศอาเซียน โดยจะเสนอแนะรูปแบบการให้บริการอย่างน้อย 2 รูปแบบ (THE ALTERNATIVE SUSTAINABLE FRAMEWORK FOR THE INTEGRATED SMEs SERVICE CENTER AND RELATED REQUIREMENTS AMONG ASEAN MEMBER COUNTRIES : LOCAL STRENGTHS AND GLOBAL REACH) เพื่อเป็นรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ที่ช่วยในการบูรณาการส่งเสริม SMEs ในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคตามพิมพ์เขียว นโยบายของอาเซียน ASEAN Economic Community Blueprint (AEC Blueprint) เพื่อให้แต่ละประเทศนำไปเลือกและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับประเทศของตน พร้อมทั้ง แนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน โดยการศึกษาที่ปรึกษาจะมุ่งเน้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล
- การฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนบุคลากร
- การพัฒนาทักษะ
- การประยุกต์ใช้รูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ให้เหมาะสม

5.2 การประมวลผลข้อมูลเพื่อจัดทำกรเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน

ในการดำเนินการศึกษาในขั้นนี้ ที่ปรึกษาจะประมวลผลข้อมูลที่ได้จากข้อ 7.3 และ 7.4 และนำมาจัดทำแนวทางการเชื่อมโยงการบริการของศูนย์บริการ SMEs บนระบบ Web-based เพื่อเป็นแนวทางให้แต่ละประเทศนำไปเลือกและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับประเทศของตนให้สามารถเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน

5.3 การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการทดสอบ (Validity Testing of Conceptual Model) รูปแบบศูนย์บริการ ASEAN SME Service Center โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนักบริหารมืออาชีพ ที่เป็นที่ยอมรับในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Wisdom Group Workshop)

6. ขั้นตอนที่ 6 การนำเสนอผลการศึกษาให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา

6.1 ที่ปรึกษานำเสนอกรอบแนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงาน แผนการดำเนินงาน และระยะเวลาการดำเนินงานโดยละเอียดให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา ในการประชุมที่จะจัดขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต ประเทศไทย

- 6.2 ที่ปรึกษานำเสนอร่างรายงานการศึกษาขั้นสุดท้าย (Draft Final Report) ให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา ที่จะจัดขึ้นที่ประเทศอินโดนีเซียโดยที่ปรึกษาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ สำหรับคณะที่ปรึกษาฯ และเจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เพื่อกำกับและติดตามโครงการ จำนวน 1 ท่าน

7. แผนงานและขั้นตอนการดำเนินโครงการ

7.1 สำหรับขั้นตอนการดำเนินโครงการต่าง ๆ สามารถจัดเรียงในรูปแบบยี่งการไหลของขั้นตอนได้ดังนี้

ผังไหลขั้นตอนการดำเนินงาน

รวมระยะเวลาบริหาร-จัดการโครงการทั้งสิ้นประมาณ 6 เดือน

7.2 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	รายละเอียดการดำเนินงาน	ผลสำเร็จ	ระยะเวลา
1. การจัดประชุมเพื่อกำหนดทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องสำหรับการกำหนดทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ จัดประชุมเพื่อนำเสนอ กรอบ แนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงานแผนการดำเนินงาน และระยะเวลาการดำเนินงานโดยละเอียดของโครงการ Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs service center and related requirements among ASEAN member countries (ในระบะที่ 1) วิเคราะห์และสรุปทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องสำหรับการกำหนดทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ กรอบ แนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงานแผนการดำเนินงาน และระยะเวลาการดำเนินงานโดยละเอียดของโครงการ สรุปทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ 	2 สัปดาห์
2. การรวบรวมข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิและจัดทำการศึกษาและวิเคราะห์สถานภาพในขั้นต้น (Preliminary Study)	<ul style="list-style-type: none"> ที่ปรึกษาจะทบทวนข้อมูลและสัมภาษณ์ตัวแทนของหน่วยงานหลักของประเทศสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุม ASEAN SME Agencies Working Group (เฉพาะผู้ที่มาเข้าร่วมประชุมในวันที่ที่ปรึกษานำเสนอ กรอบแนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงานแผนการดำเนินงาน และระยะเวลาการดำเนินงานโดยละเอียดของโครงการ ให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณาที่จังหวัดภูเก็ต) รวมทั้งขอความร่วมมือในการรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดในการศึกษาโครงการนี้ รวบรวมรายชื่อ/รายละเอียดสำหรับการติดต่อเพื่อการสัมภาษณ์และ/หรือการขอข้อมูล ทั้งในส่วนหน่วยงานหลัก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการ SMEs 	<ul style="list-style-type: none"> ที่ปรึกษาจะทบทวนข้อมูลและสัมภาษณ์ตัวแทนของหน่วยงานหลักของประเทศสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุม ASEAN SME Agencies Working Group รวมทั้งขอความร่วมมือในการรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดในการศึกษาโครงการนี้ รวบรวมรายชื่อ/รายละเอียดสำหรับการติดต่อเพื่อการสัมภาษณ์และ/หรือการขอข้อมูล ทั้งในส่วนหน่วยงานหลัก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการ SMEs 	1 สัปดาห์

ขั้นตอน	รายละเอียดการดำเนินงาน	ผลสำเร็จ	ระยะเวลา
3. การศึกษารูปแบบของศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศสมาชิกอาเซียน	<ul style="list-style-type: none"> การศึกษาเชิงลึกในประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม การศึกษาในประเทศอาเซียนที่เหลืออีก 7 ประเทศ (บรูไน ลาว กัมพูชา เมียนมา มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย) 	<ul style="list-style-type: none"> ผลการศึกษาเชิงลึกในประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ผลการศึกษาในประเทศอาเซียนที่เหลืออีก 7 ประเทศ (บรูไน ลาว กัมพูชา เมียนมา มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย) 	10 สัปดาห์
4. การศึกษารูปแบบของศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น	<ul style="list-style-type: none"> ที่ปรึกษาฯ พิจารณาพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการในการเชื่อมโยงและการส่งเสริมการบริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆของญี่ปุ่น รวมทั้งข้อมูลความต้องการ ปัญหา และอุปสรรค <u>ทั้งในชั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิ</u> โดยจะต้องร่วมการดำเนินการกับผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่น ซึ่งทางสำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) จะเป็นผู้ประสานงานให้ หมายเหตุ ที่ปรึกษาฯ จะทำการศึกษารูปแบบของ Service Center ของภูมิภาคอื่น ๆ ที่มีการรวมกลุ่มของประเทศ คล้ายคลึงกับกลุ่มประเทศ ASEAN เช่น สหภาพยุโรป และ/หรือออสเตรเลีย เป็นต้น ด้วยวิธีการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Literature Review) 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลด้านโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการในการเชื่อมโยงและการส่งเสริมการบริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆของญี่ปุ่น รวมทั้งข้อมูลความต้องการ ปัญหา และอุปสรรค 	4 สัปดาห์
5.การจัดทำรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคของประเทศอาเซียน พร้อมทั้งแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันในระดับประเทศและระดับ	<ul style="list-style-type: none"> ที่ปรึกษาฯ ศึกษาประมวลผลข้อมูลเพื่อจัดทำ Framework ของรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอาเซียน เพื่อเป็นแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน ที่ปรึกษาฯ ประมวลผลข้อมูลเพื่อจัดทำกรเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน โดยการศึกษา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทดสอบ (Validity Testing of Conceptual 	<ul style="list-style-type: none"> ผลข้อมูลเพื่อจัดทำ Framework ของรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอาเซียน เพื่อเป็นแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน ผลข้อมูลเพื่อจัดทำกรเชื่อมโยงศูนย์ 	4 สัปดาห์

ขั้นตอน	รายละเอียดการดำเนินงาน	ผลสำเร็จ	ระยะเวลา
ภูมิภาค ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงการบริการทาง Web-based	Model) ร่างรูปแบบศูนย์บริการ ASEAN SME Service Center โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักบริหารมืออาชีพ ที่เป็นที่ยอมรับในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ดังกล่าวเข้าด้วยกันทั้งในระดับประเทศ และระดับภูมิภาคอาเซียน	
6. การนำเสนอผลการศึกษาให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา	<ul style="list-style-type: none"> ที่ปรึกษานำเสนอร่างรายงานการศึกษาขั้นสุดท้าย (Draft Final Report) ให้ที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group พิจารณา ที่จะจัดขึ้นที่ประเทศอินโดนีเซีย. 	<ul style="list-style-type: none"> นำเสนอร่างรายงานการศึกษาขั้นสุดท้าย (Draft Final Report) 	6 สัปดาห์
7.การนำเสนอรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report)	<ul style="list-style-type: none"> ที่ปรึกษานำเสนอรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) 	<ul style="list-style-type: none"> รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) 	10 สัปดาห์

7.3 ผังระยะเวลาการดำเนินงาน (Gantt Chart)

Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs service center and related requirements among ASEAN member countries (Phase I)

No	Working Procedure		2010																															
			June					July					August					September					October				November				December			
			W1	W2	W3	W4	W5	W6	W7	W8	W9	W10	W11	W12	W13	W14	W15	W16	W17	W18	W19	W20	W21	W22	W23	W24	W25	W26	W27	W28	W29	W30	W31	
1	การรวบรวมข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิและจัดทำการศึกษาและวิเคราะห์สถานภาพในขั้นต้น (Preliminary Study)	Plan				17																												
		Actual				17																												
2	การนำเสนอกรอบแนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงาน (Inception Report) ต่อที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group	Plan																																
		Actual																																
1st	Inception Report	Plan																																
		Actual																																
3	การศึกษารูปแบบของศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศสมาชิกอาเซียน	Plan																																
		Actual																																
2nd	Interim Report	Plan																																
		Actual																																
4	การศึกษารูปแบบของศูนย์ให้บริการในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น	Plan																																
		Actual																																
5	การจัดทำรูปแบบการให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคของประเทศอาเซียน พร้อมทั้งแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ดังกล่าวเข้าด้วยกันในระดับประเทศ และระดับภูมิภาค ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงบริการทาง Web-based	Plan																																
		Actual																																
6	การนำเสนอผลการศึกษาให้ที่ประชุม ASEAN Working Group พิจารณา	Plan																																
		Actual																																
3rd	(Draft) Final Report	Plan																																
		Actual																																
7	การนำเสนอรายงานการศึกษาขั้นสุดท้าย (Final Report)	Plan																																
		Actual																																
4th	Final Report	Plan																																
		Actual																																

Rev.4_Dec.14, 2010

บทที่ 3

ทิศทางการศึกษาและนโยบายในการดำเนินโครงการ

การกำหนดทิศทางการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดำเนินการขึ้นเพื่อให้การศึกษาที่กำลังจะดำเนินการอย่างเป็นระบบในขั้นตอนต่อไปต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมาย และได้ผลลัพธ์ที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงอย่าง มีเหตุมีผลและสามารถวัดผลการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านกระบวนการหลัก ๆ ได้แก่ การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น (Literature and Landscape Review) วิธีการศึกษาและชุดเครื่องมือการศึกษา (Research Methodologies and Tools) แนวทางการเก็บข้อมูลและการสัมภาษณ์เชิงลึก (Field Research and In-dept Interview) ในประเทศเป้าหมาย

ในเบื้องต้นสำหรับการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คณะที่ปรึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องของการกำหนดทิศทางและนโยบายในการดำเนินโครงการ (ขั้นตอนที่ 1 ข้อ 1.1-1.3) พร้อมทั้งจัดประชุมเพื่อนำเสนอกรอบแนวคิด ระเบียบวิธีการดำเนินงานและแผนการดำเนินงานรวมถึงระยะเวลาการดำเนินงานต่อที่ประชุม 2 คณะได้แก่

1. คณะทำงานของ สสว. เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2553 ณ ห้องประชุม สสว.

2. คณะทำงาน ASEAN SME Agencies Working Group เมื่อวันที่ 29, 30 มิถุนายน 2553 ในการประชุม “26th Meeting of the ASEAN Small and Medium Enterprises Agencies Working Group (ASEAN SMEWG)” – “7th Joint Consultation between the ASEAN SMEWG and SME Agencies of the +3 Countries” – “6th Joint Consultation between the ASEAN SMEWG and Japan” ที่จังหวัด ภูเก็ต ประเทศไทย

สำหรับกระบวนการศึกษาที่คณะที่ปรึกษาทำการกำหนดขึ้นใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงานและระเบียบวิธีในการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น(Literature and Landscape Review)

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้น คณะที่ปรึกษาทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในรูปแบบบันทึกการประชุมและเอกสารรายงานการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปใจความสำคัญได้ดังนี้

1.1 ความสำคัญของแนวคิดการจัดตั้งศูนย์ให้บริการครบวงจรสำหรับ SMEs ที่เชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคอาเซียนและภูมิภาคย่อยของประเทศสมาชิก (ASEAN SME Service Center)

แนวคิดการจัดตั้งศูนย์ให้บริการครบวงจรสำหรับ SMEs ที่เชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคอาเซียนและภูมิภาคย่อยของประเทศสมาชิก เป็นโครงการและกิจกรรมเป้าหมายหนึ่งในภายใต้ พันธกิจด้านการดำเนินงานตามพิมพ์เขียวของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ASEAN Policy Blueprint for SMEs Development : APBSD) 2004-2014 ที่มีการจัดทำขึ้นเป็นแผนงานการผลักดันโครงการพัฒนา SMEs ระดับภูมิภาคเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ SMEs อย่างเป็นรูปธรรม และมีคณะทำงานผู้รับผิดชอบหลักในการผลักดันโครงการ/กิจกรรมที่เรียกว่า ASEAN SME Agencies Working Group จัดตั้งโดยมติของที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Senior Economic Officials Meetings : ASEAN SECOM)

ศูนย์ให้บริการฯ แห่งนี้ถูกคาดหวังว่าจะเป็นกลไกที่สำคัญกลไกหนึ่งในการสร้างมูลค่า/คุณค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Value & Wealth) ให้แก่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ได้อย่างมีนัยยะสำคัญ เนื่องจากการพัฒนา SMEs ซึ่งรวมถึงวิสาหกิจรายย่อย นับเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจที่สำคัญใน

อาเซียน เนื่องจาก SMEs ก่อให้เกิดการจ้างงานมากที่สุดในทุกสาขา และนอกจากนี้ SMEs ยังเป็นช่องทางให้สตรีและเยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจได้อีกด้วย ดังนั้นการกำหนดทิศทางการศึกษาในครั้งนี้จึงมีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อลำดับขั้นการดำเนินการเพื่อการรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยสรุปได้ดังนี้

- 1.1.1 กลุ่มประเทศอาเซียนประกอบด้วยชาติสมาชิก 10 ประเทศ กำลังมุ่งหน้าไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community ภายในปี พ.ศ.2558 (ค.ศ.2015)
- 1.1.2 เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายการรวมตัวอย่างแข็งแกร่งของ ASEAN อาเซียนได้จัดทำ ASEAN Economic Community Blueprint (AEC Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานเชิงบูรณาการการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เห็นการดำเนินงานต่าง ๆ ในภาพรวมที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2015 และเพื่อเป็นการสร้างพันธะสัญญาร่วมกันด้วยอีกทางหนึ่ง
- 1.1.3 SMEs ซึ่งรวมถึงวิสาหกิจรายย่อย ได้ถูกกำหนดให้เป็นปัจจัยสำคัญในการลดช่องว่างในการพัฒนา (Equitable Economic Development) ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งกำหนดไว้เป็นวัตถุประสงค์หลักใน AEC Blueprint และได้มีการกำหนดกรอบแนวทางและยุทธศาสตร์ในการลดช่องว่างไว้ดังนี้
 - ให้มีการดำเนินงานตามพิมพ์เขียวนโยบายด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ASEAN Policy Blueprint for SMEs Development : APBSD) 2004 – 2014
 - ส่งเสริมเครือข่าย ความร่วมมือของ SMEs และการมีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายการผลิตและการกระจายสินค้าของภูมิภาค
 - ส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนา SMEs รวมถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs
- 1.1.4 ในรายละเอียดของแผนการดำเนินงานด้าน SMEs ภายใต้ AEC ปี 2008 – 2011 กำหนดให้มีการจัดตั้ง “ศูนย์ให้บริการครบวงจรสำหรับ SMEs ที่เชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคและภูมิภาคย่อยของประเทศสมาชิก” ภายในปี 2010 -2011 ซึ่งมี Focal Point ที่ประเทศไทยและเวียดนาม

1.2 ภาพรวมปัญหาและความท้าทายของ SMEs ในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาและเป็นปัจจัยสำคัญในการนำมาใช้ในการสร้างแผนงานการศึกษา (Working Model) ของคณะที่ปรึกษาและแนวทางการสร้างศูนย์บริการฯ

- 1.2.1 ภาพรวมปัญหาของ SMEs ในเบื้องต้น
 - การเข้าถึงแหล่งเงินทุน
 - ความพร้อมและความเพียงพอด้านเทคโนโลยี
 - การเข้าถึงตลาด
 - การขาดความตระหนักในการเป็นผู้ประกอบการ
 - การขาดทักษะด้านการบริหารจัดการ
 - การขาดข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ เช่นความรู้เกี่ยวกับลูกค้าและตลาด
 - การกำหนดมาตรฐานในการดำเนินการต่าง ๆ

- 1.2.2 ภาพรวมด้านความจำเป็นในการยกระดับการดำเนินธุรกิจของตนให้ทันต่อการดำเนินธุรกิจของ
บริษัทขนาดใหญ่ที่เป็นผู้ซื้อ หรือเป็นคู่ค้า อาทิเช่น
- การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
 - การ Outsourcing
 - การใช้เครือข่ายในการดำเนินธุรกิจ
- 1.2.3 ภาพรวมด้านความจำเป็นในการปรับตัวของ SMEs ต่อการสร้างโอกาสทางธุรกิจให้กับ
ผู้ประกอบการ SMEs ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค
- การสร้าง Cluster ให้แก่ SMEs
 - การสร้างเครือข่าย Inter-firm Network
 - การเชื่อมโยง SMEs ในอาเซียน
- 1.2.4 ภาพรวมด้านความจำเป็นในการปรับบทบาทของหน่วยงานสำคัญ ๆ ในการขับเคลื่อนการ
พัฒนา SMEs แบ่งเป็น
- บทบาทภาครัฐ : เน้นการดำเนินการในฐานะผู้อำนวยความสะดวกและผู้ให้ความช่วยเหลือ
 - บทบาทภาคเอกชน ; เน้นหน้าที่ในการเป็นผู้ขับเคลื่อนธุรกิจ

2. วิธีการศึกษาและชุดเครื่องมือการศึกษา (Research Methodologies and Tools)

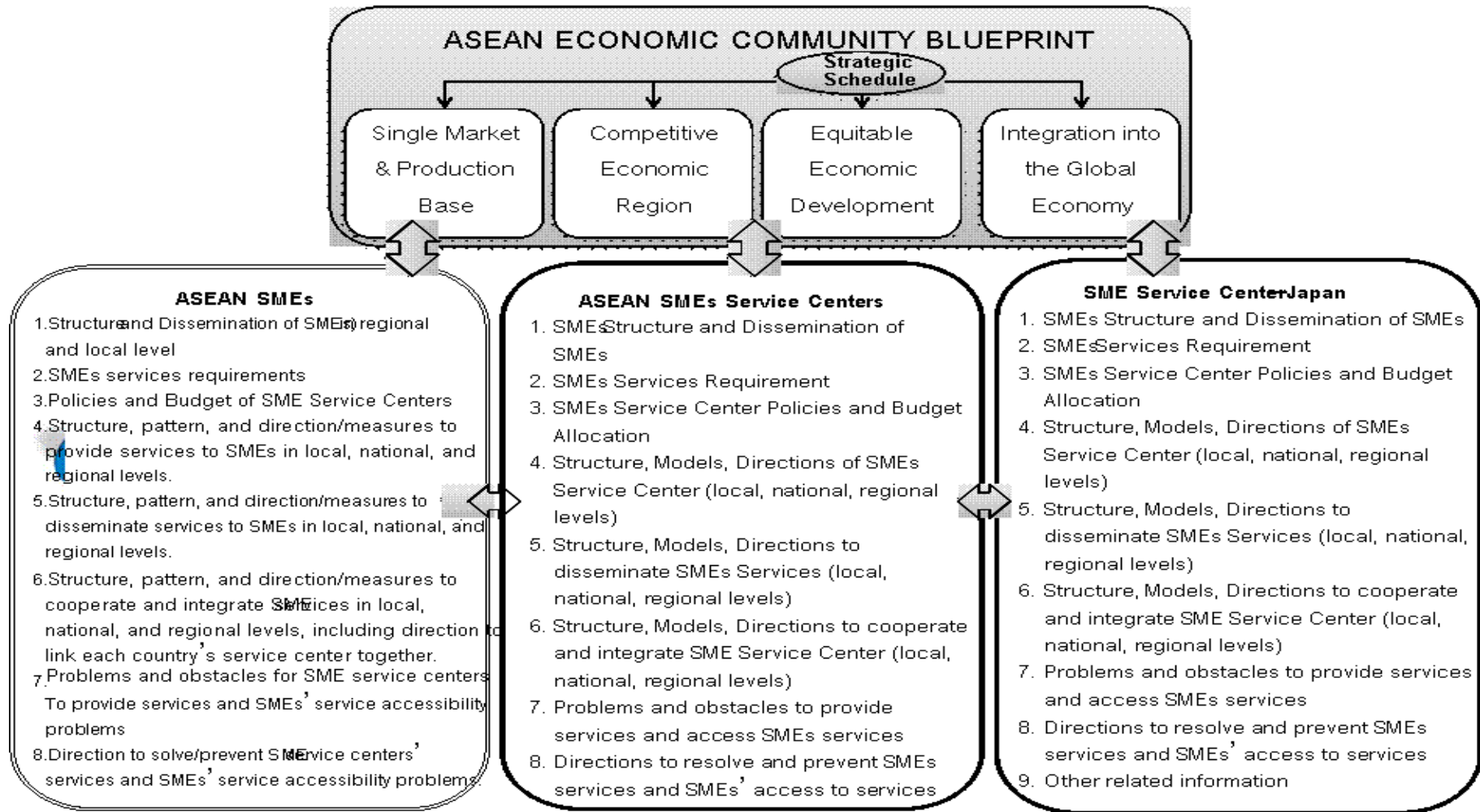
จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในข้อที่หนึ่ง คณะที่ปรึกษาได้ทำการออกแบบแนวคิดและแนวทางเก็บรวบรวม
ข้อมูลด้วยการแสดงภาพรวมการศึกษาและแนวคำถามดังรายการต่อไปนี้

2.1 แนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) ซึ่งคณะที่ปรึกษาพิจารณาเห็นว่า การกำหนดโครงสร้าง
ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลมีความจำเป็นต้องใช้แนวคิดด้านทฤษฎีพื้นฐานที่สำคัญ 3 แนวคิดดัง
รายละเอียดและรูปภาพ ต่อไปนี้

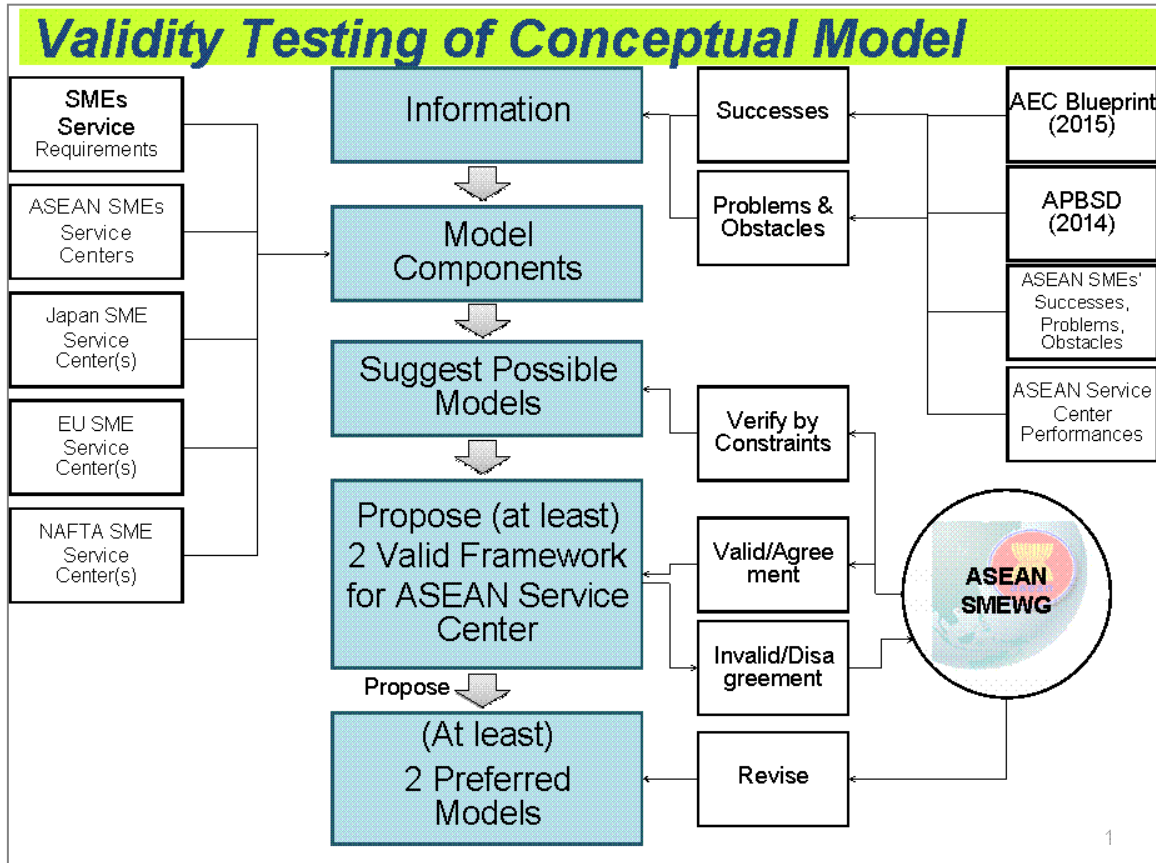
- การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ (Benchmarking) ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Measuring Success Indicators) และเหตุผลที่สนับสนุนความสามารถในการพัฒนาไปสู่การสร้างผลการดำเนินงานที่ดี (Rational behind Indexes Development & Benchmarking Process and Performance) ของต้นแบบที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านรูปแบบศูนย์บริการ SMEs ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค และต้นแบบแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศของประเทศญี่ปุ่น หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสม
- การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า/คุณค่า (Value Chain Analysis) เพื่อกำหนดบทบาทการดำเนินงานและตำแหน่งที่เหมาะสมของศูนย์บริการทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค
- การวิเคราะห์เชิงบูรณาการ (Integration Analysis) เพื่อความมีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อนในบทบาทหน้าที่ การดำเนินงาน และการบริหารทรัพยากรทุก ๆ ด้านของการจัดการเช่นเงินทุน บุคลากร เป็นต้น

- การทดสอบรูปแบบ (Models for Validity Testing) ศูนย์ให้บริการ SMEs เพื่อให้ได้รูปแบบของศูนย์ให้บริการที่เหมาะสมที่สุดก่อนนำไปนำเสนอต่อที่ประชุม ASEAN SME Agencies Working Group โดยในการศึกษาขั้นสุดท้ายหลังจากคณะที่ปรึกษาได้ทำการวิเคราะห์ (Analytic: ชุดเครื่องมือการคิดจากผลไปหาเหตุ) และ สังเคราะห์ (Synthetic : ชุดเครื่องมือการคิดจากสาเหตุหรือความต้องการไปหาผลลัพธ์) และทำการร่างรูปแบบศูนย์ให้บริการ (ASEAN SME Service Center Model) แล้ว คณะที่ปรึกษาจะนำร่างรูปแบบดังกล่าวไปทำการทดสอบ ความเป็นไปได้กับคณะผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในวงการบริหารและการจัดการ (Wisdom Group Workshop) เช่น คณะกรรมการกลุ่มบริหารจัดการต่าง ๆ ของสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย

รูปภาพ แสดงแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

รูปภาพ แสดงชุดเครื่องมือการทดสอบ Model
Validity Testing of Conceptual Model

3. แนวทางการเก็บข้อมูลและการสัมภาษณ์เชิงลึก (Field Research and In-depth Interview)

เพื่อให้การศึกษานี้ครอบคลุมปัจจัยหลัก ๆ ที่เป็นปัญหาและความต้องการของ ASEAN SMEs ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักผู้จะได้ใช้ประโยชน์จากศูนย์ให้บริการ แห่งนี้ คณะที่ปรึกษาจึงทำการแจกแจงแนวทางการเก็บข้อมูล และใช้คำถามแบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เป็นชุดเครื่องมือในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจริง และการเก็บข้อมูลผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดคำจำกัดความ/นิยามความหมาย ของหน่วยงาน (Agency/Center) และ ระดับการให้บริการของ ผู้ให้ข้อมูล ด้านการกำหนดนโยบาย และหน่วยงานผู้ให้บริการแก่ SMEs ของแต่ละประเทศ เพื่อกำหนดโครงสร้างคำถาม สำหรับการสัมภาษณ์ (Structural Interview) อย่างมีระบบและตรงกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งที่ปรึกษากำหนดนิยามความหมายไว้ดังนี้

3.1.1 คำนิยามของหน่วยงาน (Agency/Center) 2 หน่วยงานได้แก่

- **องค์กรให้บริการแก่ SMEs (SME Service Agency)** หมายถึง องค์กรภาครัฐ หรือ องค์กรที่ไม่ใช่องค์กรของรัฐ ที่มีหน้าที่ในการสร้างยุทธศาสตร์ ร่วมมือ ประสานงาน และให้บริการแก่ SMEs โดยองค์กรดังกล่าวอาจมีการติดต่อโดยตรง หรือทางอ้อมกับ SMEs ก็ได้

- **ศูนย์บริการ SMEs (SME Service Center)** หมายถึง ศูนย์ที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้บริการแก่ SMEs มีลักษณะเป็นหน่วยติดต่อในการขอรับบริการ และให้บริการตรงแก่ SMEs โดยศูนย์ดังกล่าวอาจให้บริการผ่านการติดต่อทางกายภาพ เช่น พนักงานให้บริการ ให้บริการผ่านการติดต่อที่มีใช้ทางกายภาพ เช่น โทรศัพท์ อีเมล ลงทะเบียนผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือ ช่องทางติดต่ออื่นๆ ก็ได้

3.1.2 คำนิยามของระดับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน (Agency/Center) ในแต่ละระดับ 4 ระดับ คือ

- ระดับท้องถิ่น (Local Level) หมายถึง ระดับจังหวัด เมือง ตำบล หรือหน่วยทางการปกครองระดับท้องถิ่นอื่นๆ ภายในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS)
- ระดับภาค (Regional level) หมายถึง ระดับภาคภายในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) ซึ่งระดับนี้อาจไม่สามารถใช้อธิบายกับประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) บางประเทศที่มีลักษณะเป็นนครรัฐ
- ระดับประเทศ (National level) หมายถึง ระดับประเทศภายในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS)
- ระดับภูมิภาคอาเซียน (ASEAN level) หมายถึง ระดับนานาชาติระหว่าง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS)

3.2 กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายประเภทผู้ประกอบการ / เกณฑ์การเลือกผู้ประกอบการ SMEs เพื่อการศึกษา คณะที่ปรึกษา กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประกอบการ SMEs เพื่อลงพื้นที่ไว้ดังนี้

- เป็นผู้ประกอบการที่ได้รับการจัดกลุ่มโดยกฎเกณฑ์ของแต่ละประเทศนั้น ๆ
- เป็นกิจการที่มีสัดส่วนการถือครองมากกว่าครึ่ง และเป็นเจ้าของโดยคนท้องถิ่นในประเทศนั้น ๆ ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มประเทศอาเซียน
- เป็นกิจการที่ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนและการจัดการโดยองค์กรนานาชาติหรือบริษัทต่างชาติเป็นหลัก
- เป็นกิจการที่เคยมีประสบการณ์ในการขอรับบริการต่าง ๆ จากหน่วยงาน SME Service Center มาก่อนทั้งในระดับนานาชาติ ระดับชาติ หรือระดับท้องถิ่นมาก่อน
- เป็นกิจการที่เคยได้รับการจัดกลุ่มเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งหรือเคยได้รับรางวัลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการที่เป็นเลิศด้านใดด้านหนึ่งเป็นอย่างน้อยมาก่อน
- กิจการที่เข้าร่วมโครงการควรเป็นกิจการที่ประกอบธุรกิจหลัก ๆ ทั้งทางด้านการผลิต อุตสาหกรรมและด้านการบริการ หรือด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการสร้างผลิตภาพ (Productivities) และเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การค้า/ตัวแทนจำหน่าย (Trading) ภาคการผลิต (Manufacturing) ภาคการเกษตร (Agriculture) ภาคบริการ (Service)

3.3 การศึกษาและสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานให้บริการ SMEs ของแต่ละประเทศใน ASEAN ทั้งในระดับส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค รวมไปถึงส่วนท้องถิ่นของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสำคัญต่อการพัฒนาวิสาหกิจ SMEs ใน ASEAN ซึ่งสามารถแบ่งระดับของ Service Center ได้เป็น 4 ระดับ คือ

- ระดับท้องถิ่น (Local)
- ระดับภาค (Regional)
- ระดับประเทศ (National)
- ระดับภูมิภาคอาเซียน (ASEAN)

3.4 แนวทางการเก็บข้อมูลประกอบด้วย

- ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs (Structure and Dissemination of SMEs) ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- ลักษณะความต้องการบริการของ SMEs
- นโยบายและงบประมาณของศูนย์บริการ SMEs
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น (รวมทั้งประเภทของการบริการ และการบริหารจัดการในด้านต่างๆ)
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการกระจายการบริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น (รวมทั้งประเภทของการบริการ และการบริหารจัดการในด้านต่างๆ)
- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและการเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น พร้อมทั้งแนวทางในการเชื่อมโยงศูนย์บริการในแต่ละประเทศเข้าหากัน
- ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs
- แนวทางการแก้ไขหรือป้องกันสำหรับการให้บริการและการเข้าถึงบริการของ SMEs
- รายชื่อ/รายละเอียดสำหรับการติดต่อเพื่อการสัมภาษณ์และ/หรือการขอข้อมูล ทั้งในส่วนหน่วยงานหลัก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการ SMEs

3.5 โครงสร้างของคำถามและแบบสัมภาษณ์ เพื่อลงพื้นที่จริงโดยคณะที่ปรึกษาและการสำรวจผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แบ่งเป็น 3 ชุดได้แก่

3.5.1 Data Collection Guideline & Questionnaire for SMEWG (เอกสารประกอบ 1)

แนวทางเก็บข้อมูล ภาพรวมเกี่ยวกับ SMEs ในกลุ่มประเทศภูมิภาคอาเซียน จาก SMEWG แบ่งเป็น 9 ส่วนหลัก ๆ ได้แก่

1. SMEs Structure and Dissemination of SMEs
2. SMEs Services Requirement
3. SMEs Service Centre Policies and Budget Allocation
4. Structure, Models, Directions of SMEs Service Centre (local, national, regional levels)
5. Structure, Models, Directions to cooperate and integrate SME Service Centre (local, national, regional levels)
6. Structure, Models, Directions to cooperate and integrate SME Service Centre (local, national, regional levels)
7. Problems and obstacles to provide services and access SMEs services
8. Directions to resolve and prevent SMEs services and SMEs' access to services
9. Names/contact details for future interviews

3.5.2 Questionnaire for Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs Service Center and Related Requirements Among ASEAN Member Countries (Phase1) for SME Service agency/Center (เอกสารประกอบ 2)

แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับหน่วยงานส่งเสริม หรือหน่วยงานให้บริการทั้งภาครัฐ และเอกชน ในแต่ละประเทศ ที่จัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 10 ส่วนหลัก ๆ ได้แก่

1. Definition
2. Background of the Organization/Agency
3. Defining governing law or mandate relating to SMEs, SMEs service agency, SME service centre, and other SME services relating to the agency
4. Detailing of the SME service agency (vision, missions, roles/responsibilities, structure & coverage)
5. Structure, Models, Directions to disseminate SMEs Services (national, regional, local levels)
6. Budget allocation of the SME service agency
7. Number of staffs in the SME service agency
8. Number of SME receiving services from the SME service agency
9. Problems/obstacles/concerns in providing SME Service by SMEs in your country?
10. What are the possible solutions to the problems/obstacles/concerns in providing SME services for SMEs in your country?

3.5.3 Questionnaire for Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs Service Center and Related Requirements Among ASEAN Member Countries (Phase 1) for Enterprises (เอกสารประกอบ 3)

แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย ที่จัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 10 ส่วน หลัก ๆ ได้แก่

1. Definition
2. Background of the Business
3. The problem/issues/concerns toward the (SME) organization & service requirements that SME service agency can do to support the organization
4. Type of SMEs services Receive (Q.3.1) name of SME service agency providing services (Q.3.2), satisfaction from service agency (Q.3.3), & Channel/location of services received (Q.3.4) and Expectation for channel/location of service provided (Q.3.5)
5. Ranking the importance of problems your organization has experienced in contact with national, regional, local, web-based SME service agencies
6. Suggestion regarding directions to cooperate/link SME services between various SME service agencies

7. Suggestion regarding directions to resolve/improve SMEs services provided by SME service agencies
8. What is the alternative channels of SME's service that they (SMEs) prefer to have offered by ASEAN SME service agency? (select as many as applied)

หมายเหตุ : หัวเรื่องแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ ดังกล่าวข้างต้น ที่ปรึกษาไม่ทำการแปลเป็นภาษาไทย เพราะต้องการสงวนไว้ซึ่งความหมายในการสื่อสารระดับสากล หรือ ศัพท์ทางเทคนิค ที่ทุก ๆ ส่วน/หน่วยงานทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศสามารถเข้าใจได้ตรงกันอย่างครบถ้วน สมบูรณ์ และตรงเจตนารมณ์ของโครงการ

4. สรุปข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ ASEAN SME Agencies Working Group

จากการที่คณะที่ปรึกษานำเสนอรูปแบบและแนวทางการศึกษาต่อคณะทำงานของ สสว. เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2553 และ คณะทำงาน ASEAN SME Agencies Working Group เมื่อวันที่ 28- 30 มิถุนายน 2553 ในการประชุม “26th Meeting of the ASEAN Small and Medium Enterprises Agencies Working Group (ASEAN SMEWG)” – “7th Joint Consultation between the ASEAN SMEWG and SME Agencies of the +3 Countries” – “6th Joint Consultation between the ASEAN SMEWG and Japan” ที่จังหวัด ภูเก็ต ประเทศไทย นั้น คณะกรรมการ ทั้ง 2 คณะ มีความเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการศึกษาคั้งนี้ โดยสรุปได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ความหลากหลายด้านความพร้อมและการพัฒนาของ SMEs ในประเทศสมาชิกอาเซียน

ที่ประชุมต้องการให้ศูนย์ให้บริการครบวงจรสำหรับ SMEs สามารถตอบสนองความต้องการของ SMEs ในแต่ละประเทศ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับประเทศได้

4.2 รูปแบบโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของศูนย์บริการ SMEs ในประเทศสมาชิก

ในประเทศสมาชิกหลายประเทศ มีศูนย์บริการ SMEs อยู่ภายใต้หน่วยงานกำกับดูแลที่แตกต่างกัน มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ในการให้บริการ SMEs ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการประสานงานในการให้บริการแก่ SMEs ภายในประเทศของตน ดังนั้นโครงการศูนย์ให้บริการครบวงจรสำหรับ SMEs ควรสามารถเสนอแนะแนวทางในการประสานงานและแก้ไขปัญหาการร่วมมือกัน อันเกิดจากโครงสร้างที่แตกต่างกันได้

4.3 การกระจายตัวของศูนย์บริการ และการให้บริการระดับภูมิภาค/ระดับท้องถิ่น

เนื่องจากประเทศสมาชิกอาเซียนมีการจัดตั้งศูนย์บริการ SMEs ในระดับภูมิภาค/ระดับท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ขณะที่ประเทศสมาชิกบางประเทศยังไม่พร้อมในการจัดตั้งศูนย์บริหารระดับภูมิภาค/ระดับท้องถิ่น พร้อมชี้แนะแนวทางในการประสานงานในระดับดังกล่าวอีกด้วย

4.4 การประสานงานของศูนย์บริการ SMEs ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

ที่ประชุมต้องการให้ความสำคัญของการศึกษานี้ระดับถึงประเภทของข้อมูลที่ควรมีการประสานงานระหว่างศูนย์บริการ SMEs ของประเทศสมาชิก ช่องทางในการประสานงาน และแนวทางในการเชื่อมโยงบริการทาง Web-based

4.5 การประยุกต์ใช้ประสบการณ์จากศูนย์บริการ SMEs ที่เป็นต้นแบบการให้บริการ (Best Practices) จากประเทศต่างๆ

ที่ประชุมต้องการให้การศึกษาที่พิจารณาถึงแนวทางในการประยุกต์ใช้ประสบการณ์ในการให้บริการ SMEs จากต้นแบบศูนย์ให้บริการ SMEs จากประเทศต่างๆ ที่มีความสำเร็จในการให้บริการแก่ SMEs โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศญี่ปุ่น โดยการประยุกต์ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของประเทศสมาชิก

จากความคิดเห็นดังกล่าวคณะที่ปรึกษาได้นำมาเป็นแนวทางในการลงพื้นที่และทำการศึกษาเชิงลึก เพื่อให้ได้รูปแบบการให้บริการที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ร่วมกันได้บนการเชื่อมโยงกันในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคของประเทศต่าง ๆ

บทที่ 4 ผลการศึกษา

จากการศึกษาเชิงลึกในประเทศไทย ประเทศเวียดนาม และประเทศฟิลิปปินส์ ประกอบกับการศึกษาข้อมูล ปฐมภูมิ ทดียบภูมิศึกษากับประเทศที่เหลือในอาเซียนอีก 7 ประเทศ พบว่ามีรายละเอียดโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในการให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของแต่ละประเทศอาเซียน ในประเด็นต่างๆ รวมถึงการวางโครงสร้างและรูปแบบการส่งเสริม SMEs ใน 3 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม ฟิลิปปินส์ ไทย โดยส่วนใหญ่มีการกำหนดโครงสร้างและดำเนินการส่งเสริม SMEs อย่างจริงจัง เป็นเวลาประมาณ 5-9 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะเวียดนามเพิ่งจะเริ่มอย่างจริงจังเมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมา โดยมีรายละเอียด โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทางหรือมาตรการส่งเสริม SMEs ในการให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของแต่ละประเทศ ในอาเซียนในประเด็นต่างๆ ซึ่งรวมถึง

■ สภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจ

ประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน จากรายงานของ สถาบัน International Institute for Management Development (IMD) ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของโลกที่ตั้งอยู่ในเมืองลูเซิร์น ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งวิเคราะห์และจัดอันดับศักยภาพของประเทศในการสร้างและรักษา สภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจที่เหมาะสมต่อการแข่งขันของ 57 ประเทศทั่วโลก โดยพิจารณาจากเกณฑ์ด้านสภาพ เศรษฐกิจ ประสิทธิภาพของรัฐบาล ประสิทธิภาพของธุรกิจ และระบบสาธารณูปโภคทั้งสิ้น 327 เกณฑ์วัด พบว่าประเทศ AMS บางประเทศเช่น สิงคโปร์ (อันดับ 1) มาเลเซีย (อันดับ 5) และประเทศไทย (อันดับ 9) มีสภาพแวดล้อมในการดำเนิน ธุรกิจในระดับสูง และจัดอยู่ใน 10 อันดับประเทศที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินธุรกิจสองปีติดต่อกัน ในขณะที่เดียวกันประเทศ AMS อื่นๆ เช่น ประเทศอินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์มีสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจอยู่ใน ระดับค่อนข้างสูง (อันดับ 12 และ 13 ตามลำดับ)

ตาราง 1 IMD ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ (2009-2010)

ประเทศ	อันดับปี 2552 (2009)	อันดับปี 2553 (2010)
Singapore	2	1
Hong Kong	1	2
Taiwan	8	4
Malaysia	6	5
China	7	6
Korea	10	8
Thailand	9	9
Japan	5	10

India	11	11
Indonesia	12	12
Philippines	13	13

(แหล่งที่มา : The Institute of Management Development (IMD), 2010)

สำหรับสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจของประเทศไทย IMD ระบุว่าปัญหาอุปสรรคสำคัญของประเทศที่ส่งผลต่อสภาพแวดล้อมในการแข่งขัน และศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทยมาจากปัจจัยต่อไปนี้

1. สภาพเศรษฐกิจ

- a. ผลผลิตมวลรวมประชาชาติต่อหัว (GDP per capita US\$ per capita) อันดับ 52
- b. การคาดการณ์ผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (เปรียบเทียบกำลังซื้อ) (GDP (PPP) per capita Estimates; US\$ per capita at purchasing power parity) อันดับ 52
- c. สัดส่วนการลงทุนในต่างประเทศจากผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (Direct investment stocks abroad Percentage of GDP) อันดับ 48
- d. ความเสี่ยงจากการย้ายฐานการผลิตไม่ส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจในอนาคต (ข้อมูลสำรวจ) (Relocation of production is not a threat to the future of your economy - Survey) อันดับ 46
- e. มูลค่าการลงทุนตรงในต่างประเทศ (หน่วยพันล้านดอลลาร์สหรัฐ) (Direct investment stocks abroad -US\$ billions) อันดับ 53

2. ประสิทธิภาพของรัฐบาล

- a. ความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำ (ข้อมูลสำรวจ) (The risk of political instability is very low - Survey) อันดับ 56
- b. นักลงทุนต่างชาติสามารถควบคุมกิจการของบริษัทที่ตั้งขึ้นภายในประเทศได้ (ข้อมูลสำรวจ) (Foreign investors are free to acquire control in domestic companies - Survey) อันดับ 51
- c. จำนวนวันที่ใช้ในการตั้งธุรกิจ (Start-up days Number of days to start a business) อันดับ 49
- d. ภาษีศุลกากรของสินค้านำเข้า เทียบกับค่าเฉลี่ยกับประเทศคู่ค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษ (Tariff barriers Tariffs on imports: Most favored nation simple average rate) อันดับ 49
- e. อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นของธนาคาร (Real short-term interest rate Real discount /

bank rate)

อันดับ 43

3. ประสิทธิภาพของธุรกิจ

- a. คาดการณ์ประสิทธิภาพแรงงาน (เปรียบเทียบกำลังซื้อ) : ผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (เปรียบเทียบกำลังซื้อ) ต่อแรงงานต่อชั่วโมง (ดอลลาร์สหรัฐ) (Labor productivity (PPP) Estimates: GDP (PPP) per person employed per hour, US\$) อันดับ 54
- b. ประสิทธิภาพทั้งหมด (เปรียบเทียบกำลังซื้อ) : ผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (เปรียบเทียบกำลังซื้อ) ต่อแรงงาน (ดอลลาร์สหรัฐ) (Overall productivity (PPP) Estimates: GDP (PPP) per person employed, US\$) อันดับ 54
- c. ความเสี่ยงต่อการลงทุน จากการจัดอันดับ 0-100 ของยูโรโมนี (Investment risk Euromoney country credit-worthiness scale from 0-100) อันดับ 42
- d. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล (ผลการสำรวจ) (Small and medium-size enterprises are efficient by international standards (Survey) อันดับ 39
- e. ทักษะด้านการเงิน (ผลการสำรวจ) Finance skills are readily available (Survey) อันดับ 36

4. ระบบสาธารณูปโภค

- a. การช่วยเหลือด้านการแพทย์ จำนวนประชากรต่อแพทย์หนึ่งคน และพยาบาลหนึ่งคน (Medical assistance Number of inhabitants per physician and per nurse) อันดับ 55
- b. สัดส่วนการใช้บริการบรอดแบนด์ต่อประชากรหนึ่งพันคน (Broadband subscribers Number of subscribers per 1000 inhabitants) อันดับ 54
- c. สัดส่วนนักเรียนต่ออาจารย์หนึ่งคน (ระดับมัธยมศึกษา) สัดส่วนนักเรียนต่อพนักงานด้านการสอน (Pupil-teacher ratio (secondary education) Ratio of students to teaching staff) อันดับ 53
- d. มูลค่างบประมาณด้านสาธารณสุข คิดเป็นสัดส่วนจากผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (Total health expenditure Percentage of GDP) อันดับ 53
- e. สัดส่วนการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อประชากรหนึ่งพันคน (Internet users Number of internet users per 1000 people / Source: Computer Industry Almanac) อันดับ 53

จากรายงานความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) ของ Palgrave Macmillan, IFC and The World Bank ปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010)¹ พบว่าประเทศ AMS มีอันดับความแตกต่างในการประกอบธุรกิจที่ต่างกัน

¹ ถึงแม้ว่าดัชนีความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) จะเน้นหนักปัจจัยด้านคุณภาพมากกว่ารายงานระหว่างประเทศรายอื่น ๆ แต่เป็นที่น่าสนใจว่าค่าความสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างดัชนีความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) และรายงานระหว่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งเน้นหนักปัจจัยด้านมหภาค เช่น ดัชนีความสามารถในการแข่งขันในโลก (Global Competitiveness Index) ของ World Economic Forum และ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ (World Competitiveness Yearbook) ของสถาบัน IMD มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงที่ 0.79 และ 0.72 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าในสภาพเศรษฐกิจระดับมหภาคที่มี

ค่อนข้างสูงโดยประเทศสิงคโปร์จัดอยู่ในอันดับ 1 และ สเปน. ลาวจัดอยู่ในอันดับที่ 167 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายของ AMS ในขณะที่ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 12 ถือว่าเป็นอันดับสองในกลุ่มประเทศ AMS สำหรับประเทศ AMS ที่เป็นอันดับ 1 ในดัชนีความสะดวกในการประกอบธุรกิจด้านต่างๆ ประกอบไปด้วย

1. ประเทศสิงคโปร์ได้รับอันดับ 1 ในดัชนีด้านการจ้างแรงงาน และการค้าระหว่างประเทศ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - a. ดัชนีการจ้างแรงงาน ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 4 กลุ่ม (น้ำหนักค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่มเท่ากันที่ร้อยละ 25) จำนวน 5 ตัวแปรได้แก่
 - i. ดัชนีความยากลำบากในการจ้างแรงงาน เป็นดัชนีเกี่ยวกับสัญญาจ้างงานที่กำหนดระยะเวลาแน่นอน และกฎหมายกำหนดรายได้ค่าแรงงานขั้นต่ำ
 1. ดัชนีความยากลำบากในการจ้างแรงงาน (0-100) = 0
 2. ดัชนีความเข้มงวดในการจ้างแรงงาน (0-100) = 0
 - ii. ดัชนีความเข้มงวดของชั่วโมงทำงาน เป็นดัชนีวัดตารางทำงานล่วงเวลา และจำนวนวันหยุดของแรงงานที่ธุรกิจให้ค่าตอบแทนต่อปี
 1. ดัชนีความเข้มงวดของชั่วโมงทำงาน (0-100) = 0
 - iii. ดัชนีความยากลำบากในการเลิกจ้างแรงงาน เป็นดัชนีวัดข้อกำหนดตามกฎหมายเกี่ยวกับการเลิกจ้างแรงงานในยามเศรษฐกิจตกต่ำ
 1. ดัชนีความยากลำบากในการเลิกจ้างแรงงาน (0-100) = 0
 - iv. ดัชนีค่าตอบแทนในการเลิกจ้างแรงงาน เป็นดัชนีแสดงค่าเฉลี่ยของผลตอบแทน (คำนวณเป็นสัปดาห์ของผลตอบแทนการเลิกจ้างแรงงานซึ่งรวมระยะเวลาการเตือนการเลิกจ้างและระยะเวลาของการจ่ายผลตอบแทน)
 1. ดัชนีค่าตอบแทนในการเลิกจ้างแรงงาน = 4 สัปดาห์
 - b. ดัชนีการค้าระหว่างประเทศ ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 3 กลุ่ม (น้ำหนักค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่มเท่ากันที่ร้อยละ 33.3) จำนวน 6 ตัวแปรได้แก่
 - i. จำนวนเอกสารที่จำเป็นสำหรับศุลกากร และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
 1. จำนวนเอกสารสำหรับการส่งออก = 4 เอกสาร
 2. จำนวนเอกสารสำหรับการนำเข้า = 4 เอกสาร
 - ii. ระยะเวลาการเตรียมเอกสาร การดำเนินพิธีศุลกากร และควบคุมด้านเทคนิค การดำเนินการด้านท่าเรือ และสถานีขนส่งสินค้า การขนส่งภายในประเทศ และการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
 1. ระยะเวลาสำหรับการส่งออก = 5 วัน
 2. ระยะเวลาสำหรับการนำเข้า = 3 วัน

สันติภาพและความมั่นคง กฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจภายในประเทศสามารถส่งเสริมให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันของประเทศได้ (Ease of Doing Business, 2010)

- iii. ค่าขนส่งสินค้าสำหรับตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุต (ไม่รวมค่าสินบน หรือภาษีศุลกากร)
 - 1. ค่าขนส่งสำหรับการส่งออก = 456 เหรียญสหรัฐ/ตู้
 - 2. ค่าขนส่งสำหรับการนำเข้า = 439 เหรียญสหรัฐ/ตู้
- 2. ประเทศมาเลเซีย ได้รับอันดับ 1 ในดัชนีด้านการขอเงินกู้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - a. ดัชนีด้านการขอเงินกู้ ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 2 กลุ่ม 4 ตัวแปรได้แก่
 - i. ความเข้มแข็งของการปกป้องสิทธิตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายได้ เป็นดัชนีชี้วัดระดับความเหมาะสมของกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประกัน และการล้มละลายต่อการปล่อยเงินกู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายได้ โดยมีน้ำหนักค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 62.5
 - 1. ความเข้มแข็งของการปกป้องสิทธิตามกฎหมาย (0-10) = 10
 - ii. ดัชนีข้อมูลด้านประวัติสินเชื่อ เป็นดัชนีเกี่ยวกับคุณภาพ และเข้าถึงของประวัติสินเชื่อทั้งจากภาคเอกชน และภาครัฐ โดยมีน้ำหนักค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 37.5
 - 1. ความละเอียดของข้อมูลด้านประวัติสินเชื่อ (0-6) = 6
 - 2. สัดส่วนประชากร (บรรลุนิติภาวะ) ที่มีประวัติสินเชื่อกับภาครัฐ = 48.5
 - 3. สัดส่วนประชากร (บรรลุนิติภาวะ) ที่มีประวัติสินเชื่อกับภาคเอกชน = 82.0

นอกจากนั้นหลายประเทศ AMS ได้มีการปฏิรูปพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสะดวกในการประกอบธุรกิจในช่วงที่ผ่านมา อาทิเช่น ประเทศบรูไน ดารุสซาลามมีการปฏิรูปด้านภาษี ประเทศอินโดนีเซียมีการปรับปรุงด้านการจดทะเบียนที่ดิน และการปกป้องนักลงทุน ประเทศ สปป. ลาวมีการพัฒนาด้านภาษี ประเทศมาเลเซียมีการพัฒนาด้านการบังคับใช้สัญญา ประเทศฟิลิปปินส์มีการพัฒนาด้านการขอเงินกู้ การจ่ายภาษี และการปิดกิจการ ประเทศสิงคโปร์มีการพัฒนาด้านการขอใบอนุญาตก่อสร้าง การจดทะเบียนที่ดิน และการค้าระหว่างประเทศ และประเทศเวียดนามมีการปฏิรูปด้านการจ่ายภาษี และการค้าระหว่างประเทศ

ตาราง 2 สถานการณ์ความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business Report), 2010

ความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business), 2010 (จัดอันดับ)	ความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (จัดอันดับ)	การก่อตั้งธุรกิจ (จัดอันดับ)	การขอใบอนุญาตก่อสร้าง (จัดอันดับ)	การจ้างแรงงาน (จัดอันดับ)	การจดทะเบียนที่ดิน (จัดอันดับ)	การขอเงินกู้ (จัดอันดับ)	การปกป้องนักลงทุน (จัดอันดับ)	การจ่ายภาษี (จัดอันดับ)	การค้าระหว่างประเทศ (จัดอันดับ)	การบังคับใช้สัญญา (จัดอันดับ)	การปิดกิจการ (จัดอันดับ)
Brunei Darussalam	96	153	75	4	183	113	119	22	48	160	37
Cambodia	145	173	145	134	116	87	73	58	127	141	183
Indonesia	122	161	61	149	95	113	41	126	45	146	142
Laos PDR	167	89	115	107	161	150	182	113	168	111	183
Malaysia	23	88	109	61	86	1	4	24	35	59	57
Myanmar	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
Philippines	144	162	111	115	102	127	132	135	68	118	153
Singapore	1	4	2	1	16	4	2	5	1	13	2
Thailand	12	55	13	52	6	71	12	88	12	24	48
Vietnam	93	116	69	103	40	30	172	147	74	32	127
China	89	151	180	140	32	61	93	130	44	18	65
Japan	15	91	45	40	54	15	16	123	17	20	1
South Korea	19	53	23	150	71	15	73	49	8	5	12

(แหล่งที่มา : Palgrave Macmillan, IFC and The World Bank, 2010)

■ **ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs (Structure and Dissemination of SMEs) ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น**

ลักษณะโครงสร้างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) มีความแตกต่างกันค่อนข้างสูงทั้งในด้านจำนวน SMEs เช่นในประเทศอินโดนีเซียมีจำนวน SMEs ถึง 51,257,537 ราย² ในขณะที่ประเทศบรูไนดารุสซาลามมีจำนวน SMEs เพียง 9,105 ราย อย่างไรก็ตามพบว่าประเทศสมาชิก AMS ทั้ง 7 ประเทศมีสัดส่วนของ SMEs อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 99 หรือมากกว่าจากจำนวนของวิสาหกิจทั้งหมด ยกเว้นประเทศบรูไนดารุสซาลามที่มีสัดส่วน SMEs ร้อยละ 97.90% สปป. ลาวที่มีสัดส่วน SMEs ร้อยละ 95 และประเทศพม่าที่มีสัดส่วน SMEs เพียงร้อยละ 92% จากจำนวนวิสาหกิจทั้งหมด ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมเศรษฐกิจพื้นฐาน และศักยภาพของ SMEs ที่มีความแตกต่างกัน

สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อประชากรหนึ่งพันคน เป็นดัชนีสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะบ่งชี้ถึงความสำคัญของ SMEs ในฐานะเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมโดยรวมของประเทศ โดยพบว่าประเทศ AMS ที่มีสัดส่วน SMEs ต่อประชากรหนึ่งพันคนมากที่สุด (นอกเหนือจากอินโดนีเซียที่มีสัดส่วน MSMEs ซึ่งรวมผู้ประกอบการรายย่อยเข้าไว้ด้วย ต่อประชากรหนึ่งพันคนที่ 215.81ราย) คือประเทศไทยที่มีสัดส่วน SMEs ต่อประชากรหนึ่งพันคนที่ 43.94 ราย ในขณะที่ประเทศ AMS ที่มีสัดส่วน SMEs ต่อประชากรหนึ่งพันคนน้อยที่สุดคือประเทศสหภาพพม่าที่มีเพียง 0.83 รายต่อประชากรหนึ่งพันคน

² สถิติวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศอินโดนีเซียนับรวมวิสาหกิจรายย่อยที่มีจำนวนพนักงาน 4 รายหรือน้อยกว่าไว้ด้วย ซึ่งรวมเรียกว่าวิสาหกิจเหล่านี้ว่าวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย Micro, Small, and Medium Enterprise - MSMEs)

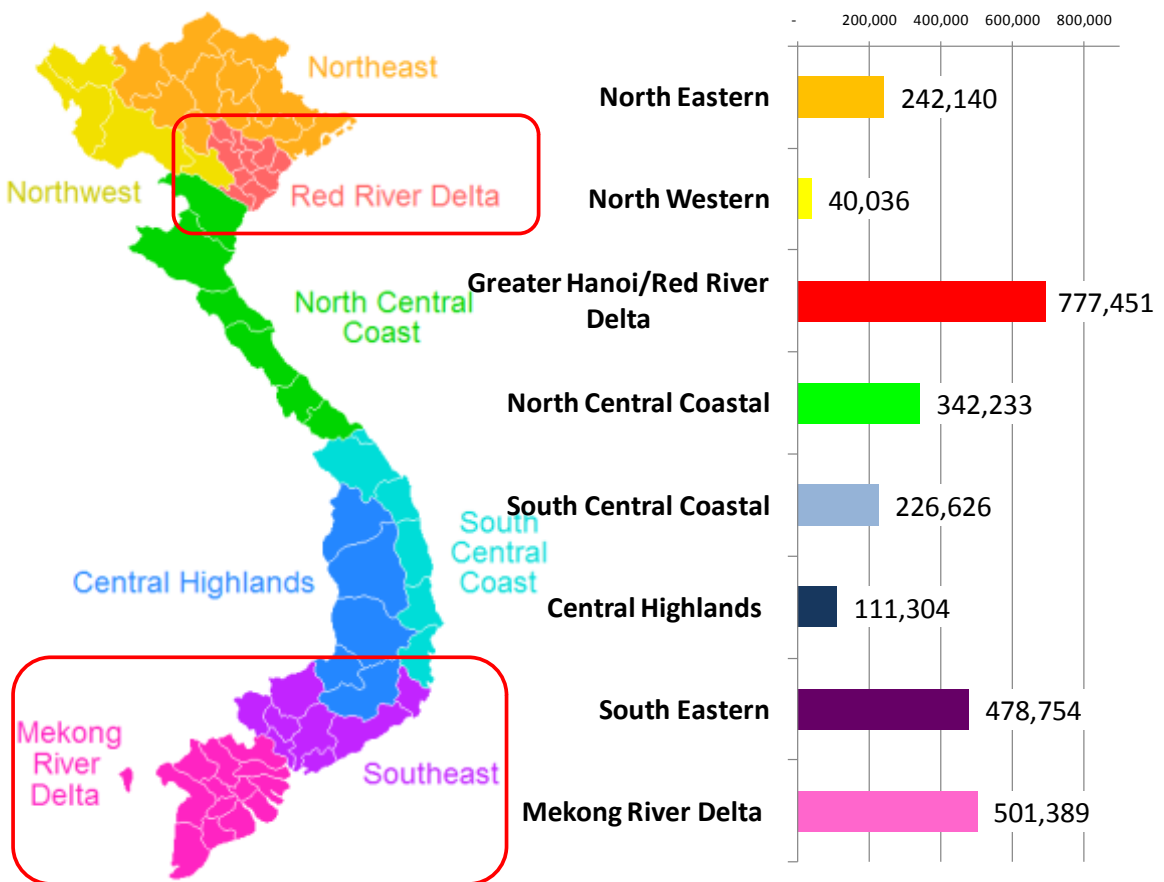
ตาราง 3 จำนวน สัดส่วนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสัดส่วนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อประชากรหนึ่งพันคน

ที่	ประเทศสมาชิกอาเซียน+3 และ EU	จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	ร้อยละของวิสาหกิจทั้งหมด	สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม/ประชากร 1 พันคน	แหล่งที่มา, ปี
1	Brunei	9,105	97.90%	23.46	Registered Business Establishments, 2009
2	Cambodia	371,344	99.00%	25.62	Ministry of Industry, Mines and Energy (MIME), 2009
3	Indonesia	51,257,537	99.98%	215.81	Including Micro enterprise (Review of the implementation of ASEAN Policy Blueprint for SME Development 2004-2004, 2008)
4	Laos PDR	135,000	95.00%	19.75	Prime Minister's Office, 2009
5	Malaysia	548,267	99.20%	22.89	Census of Establishments and Enterprises, 2005
6	Myanmar	40,020	92.00%	0.83	Financial, Economic and Social Condition Review by Ministry of National Planning and Economic Development, 2009
7	Philippines	783,065	99.70%	8.75	National Statistics Office, 2006
8	Singapore	168,000	99.40%	36.07	Singapore Department of Statistics, 2009 estimates as quoted in SME Development Committee, 2009
9	Thailand	2,896,106	99.84%	43.94	National Statistics Office, 2009
10	Vietnam	2,718,008	99.90%	31.25	Annual Report Small & Medium Enterprises in Vietnam 2009, ASMED
11	Japan	4,197,719	99.70%	32.93	Establishment and Enterprise Census of Japan, 2006
12	South Korea	3,017,787	99.86%	61.78	The Korea Federation of Small and Medium Business, 2006
13	China	42,000,000	99.50%	31.77	SME Department of National Development and Reform Commission (NDRC) of P.R. China, 2007
14	EU	20,409,000	99.79%	41.22	Eurostat, 2007

การกระจายตัวของ SMEs ในภูมิภาคและระดับท้องถิ่นของประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) มีลักษณะค่อนข้างกระจุกตัวในพื้นที่ที่มักเป็นภูมิภาคสำคัญทางเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมของประเทศ และในกรณีของประเทศเวียดนาม พิลิปปินส์ และไทย พบว่าการกระจายตัวของ SMEs มีความหนาแน่นสูงสุดในเขตเมืองหลวงของประเทศ ซึ่งนอกจากจะเป็นศูนย์กลางด้านการปกครองแล้ว ยังเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมอีกด้วย

ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs ในประเทศเวียดนาม พบว่าการกระจายตัวของ SMEs อยู่ในลักษณะเหนือ-ใต้ โดยกระจุกตัวตามลุ่มแม่น้ำสำคัญสามสาย ได้แก่บริเวณปากแม่น้ำแดงทางทิศเหนือ และบริเวณลุ่มแม่น้ำโขง-แม่น้ำโขงตอนทางทิศใต้ของประเทศ โดยบริเวณปากแม่น้ำแดงซึ่งเป็นที่ตั้งของกรุงฮานอยเมืองหลวงของประเทศเวียดนามมีจำนวนผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 777,451 ราวคิดเป็นร้อยละ 29 ของจำนวน SMEs ทั้งประเทศ ในขณะที่บริเวณ 12 จังหวัดและ 1 เทศบาลในภูมิภาคปากแม่น้ำโขงทางทิศใต้ของประเทศมีจำนวน SMEs จำนวน 501,389 ราวคิดเป็นร้อยละ 18 ของจำนวน SMEs ทั่วประเทศ และในภาคตะวันออกเฉียงใต้บริเวณลุ่มแม่น้ำโขงซึ่งประกอบด้วย 5 จังหวัดและ 1 เทศบาลนคร (นครโฮจิมินห์) ซึ่งถือเป็นเมืองสำคัญด้านเศรษฐกิจการค้าของประเทศมีจำนวน SMEs 478,754 ราวคิดเป็นร้อยละ 18 ของจำนวน SMEs ทั่วประเทศ

แผนภาพ 1 ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs ในประเทศเวียดนาม

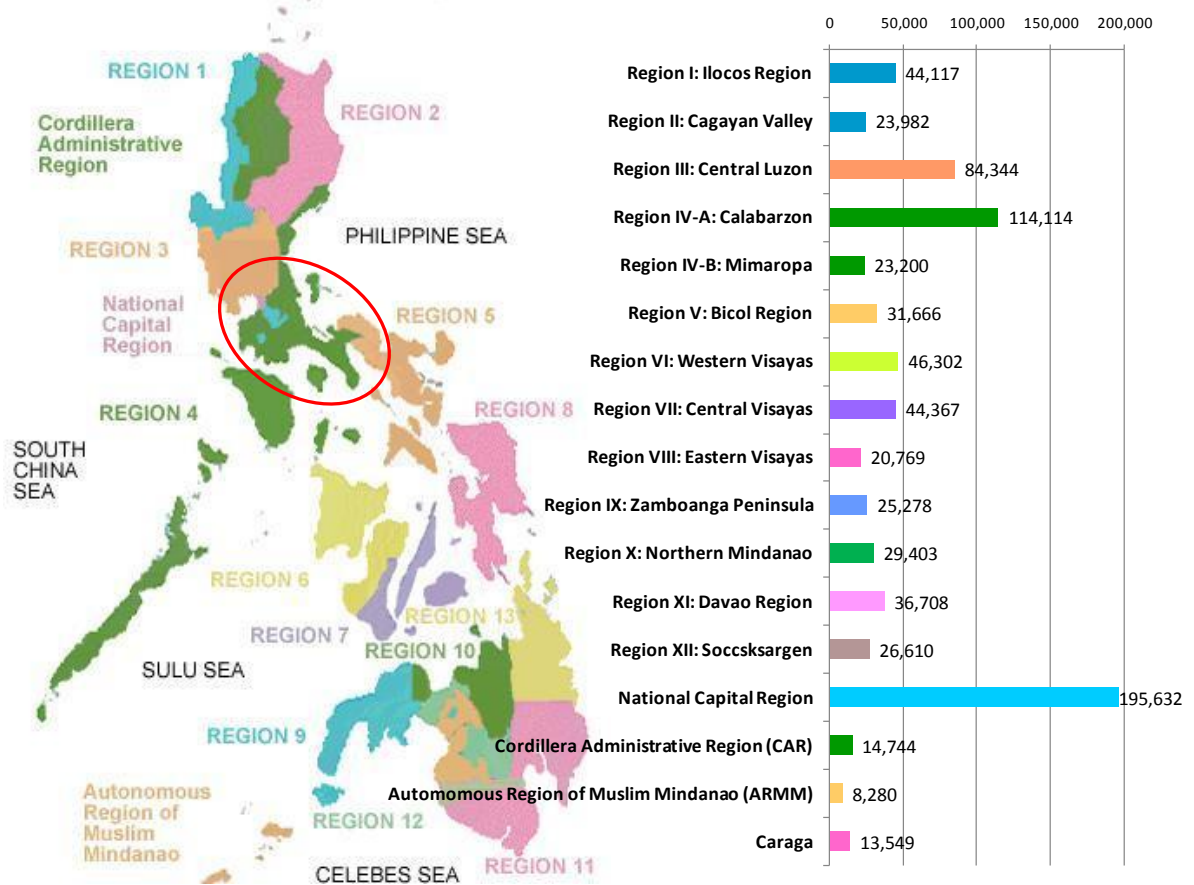

(แหล่งที่มา GSO Establishment Census, 2002)

ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs ในประเทศฟิลิปปินส์พบว่ามีกากระจุกตัวของ SMEs บนเกาะลูซอนซึ่งเป็นเกาะใหญ่ที่สุดของประเทศ อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ การค้า และการปกครอง โดยมีจำนวน SMEs บนหมู่เกาะลูซอนถึง 531,799 ราย คิดเป็นร้อยละ 68 ของจำนวน SMEs ทั้งประเทศ (ประเทศฟิลิปปินส์ประกอบไปด้วย 3 หมู่เกาะสำคัญ โดยมีหมู่เกาะลูซอนทางตอนเหนือ วิซายันทางตอนกลาง และมินดาเนาทางตอนใต้ของประเทศ)

โดยเขตเมืองหลวงของประเทศ (National Capital Region) ครอบงำกรุงมานิลาที่มีจำนวน SMEs มากกว่าภูมิภาคอื่นของประเทศคิดเป็นจำนวน 195,632 ราย หรือร้อยละ 25 ของจำนวน SMEs ทั้งประเทศ รองลงมาเป็นภูมิภาค 4-A คาตาบาร์ซอน ซึ่งอยู่ใกล้กับเขตเมืองหลวง มีจำนวน SMEs 114,114 รายคิดเป็นร้อยละ 15 ของประเทศ และอันดับสามคือภูมิภาค 3 ลูซอนกลาง มีจำนวน SMEs 84,344 รายคิดเป็นร้อยละ 11 ของจำนวน SMEs ทั้งประเทศ

แผนภาพ 2 ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs ในประเทศฟิลิปปินส์

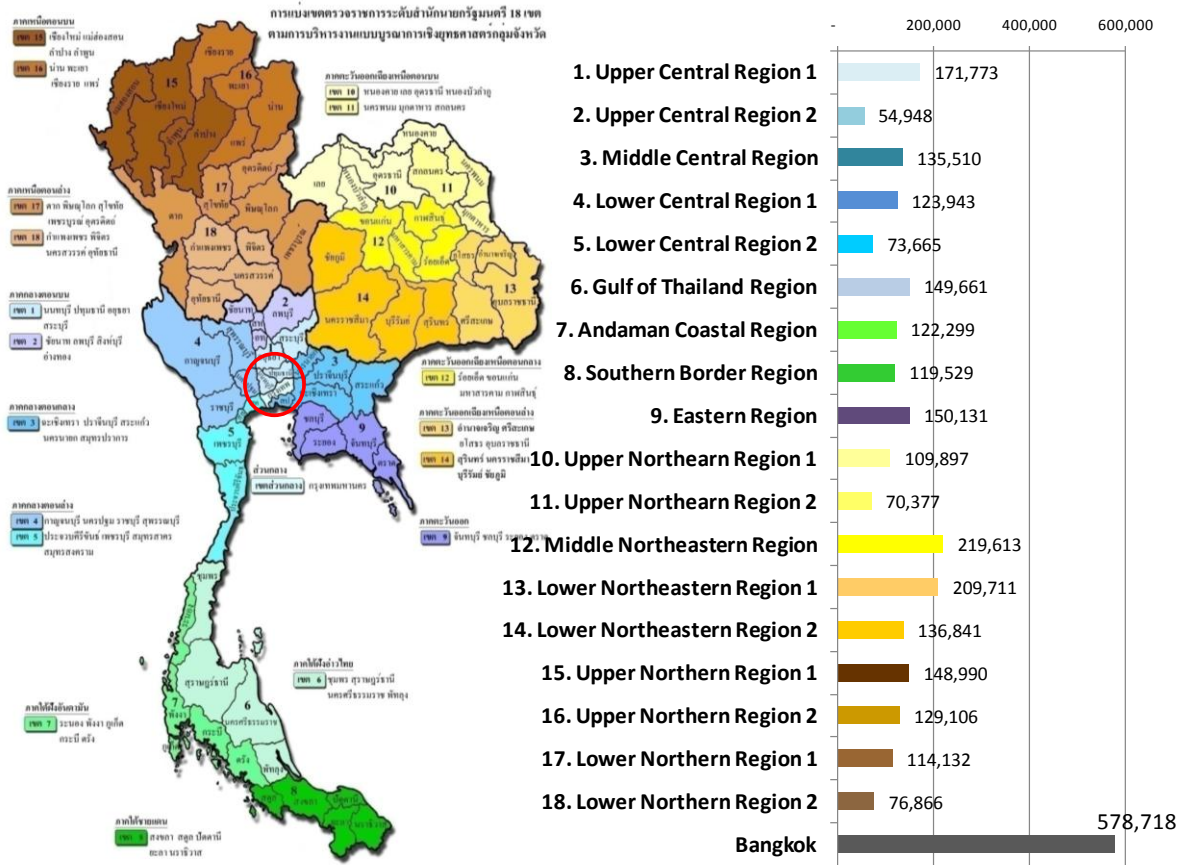

(แหล่งที่มา National Statistics Office, 2006)

ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs ในประเทศไทยพบว่าบริเวณกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองหลวงและเป็นเมืองสำคัญทางการเศรษฐกิจ การค้า รวมถึงเป็นศูนย์กลางด้านต่างๆ ของประเทศมีจำนวน SMEs มากที่สุดคือ 578,718 รายคิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวน SMEs ทั้งประเทศ รองลงมาคือภูมิภาคกลุ่มจังหวัดตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ดมีจำนวน SMEs 219,613 รายคิดเป็นร้อยละ 8 ของประเทศ และภูมิภาคที่มีจำนวน SMEs มากเป็นอันดับสามคือภูมิภาคกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง 1 ประกอบไปด้วยจังหวัดชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ และสุรินทร์มีจำนวน SMEs 209,711 รายคิดเป็นร้อยละ 7 ของจำนวน SMEs ทั้งประเทศ

แผนภาพ 3 ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs ในประเทศไทย

(แหล่งที่มา สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2009)

■ **ลักษณะความต้องการบริการของ SMEs**

จากการสำรวจลักษณะความต้องการบริการและปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำนวน 69 รายใน 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) พบว่าบริการด้านการเงินมีความต้องการมากที่สุดอันดับหนึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39 สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการดังกล่าวเกิดจากปัญหาเช่น ปัญหากระแสเงินหมุนเวียน ปัญหาความยากลำบากในการติดต่อกับสถาบันการเงิน ปัญหาความยากลำบาก/ความซับซ้อนของระบบกู้เงินผ่านสถาบันการเงิน ฯลฯ โดยมีบริการด้านทรัพยากรบุคคล/แรงงาน/บริหารมีความต้องการมากเป็นอันดับสองคิดเป็นร้อยละ 29 โดยมีปัญหาหลักเช่น ความยากลำบากในการจัดหาพนักงานใหม่ พนักงานใหม่ขาดทักษะที่จำเป็นต่อความต้องการขององค์กร ความยากลำบากในการฝึกพนักงานใหม่/ปัจจุบัน ฯลฯ และด้านการแข่งขันเป็นอันดับสามคิดเป็นร้อยละ 29 โดยมีปัญหาเช่น การแข่งขันตัดราคาจากคู่แข่งและการแข่งขันสูงเป็นสาเหตุหลักที่ต้องการบริการดังกล่าว

ตาราง 4 ความต้องการบริการ และปัญหาของ SMEs

อันดับ	ความต้องการบริการ (จัดอันดับ 1)	สัดส่วน	ปัญหา	สัดส่วน
1	ด้านการเงิน	39%	ปัญหากระแสเงินหมุนเวียน	33%
			ปัญหาความยากลำบากในการติดต่อกับสถาบันการเงิน	30%
			ปัญหาความยากลำบาก/ความซับซ้อนของระบบกู้เงินผ่านสถาบันการเงิน	29%
			จำเป็นต้องพึ่งพาแหล่งการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (เช่น เงินลงทุนของตนเอง, ครอบครัว, เพื่อน, หุ้นส่วน, เงินกู้ธนาคาร, สินเชื่อส่วนบุคคล, ฯลฯ)	24%
			ขาดสินทรัพย์ค้ำประกัน	23%
2	ด้านทรัพยากรบุคคล/แรงงาน/บริหาร	29%	ความยากลำบากในการจัดหาพนักงานใหม่	44%
			พนักงานใหม่ขาดทักษะที่จำเป็นต่อความต้องการขององค์กร	27%
			ความยากลำบากในการฝึกพนักงานใหม่/ปัจจุบัน	24%
			พนักงานขาดประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล	24%
			ความยากลำบากในการจัดหาผู้ทดแทนตำแหน่งงานบริหาร	23%
			อัตราการออกจากงานของพนักงานอยู่ในระดับสูง	21%
			ขาดแผนการพัฒนาเส้นทางอาชีพ	21%
3	ด้านการแข่งขัน	29%	การแข่งขันตัดราคาจากคู่แข่ง	38%
			การแข่งขันสูง	26%
4	การตลาด/การขาย	20%	ปัญหาการพัฒนาตลาดใหม่ (ในระดับภูมิภาค ระหว่างประเทศ หรือโอกาสทางการตลาดใหม่ๆ)	29%
			ยอดการขายไม่สม่ำเสมอ/เป็นฤดูกาล	29%
			ความยากลำบากในการหาลูกค้าใหม่ๆ	27%
			ความยากลำบากในการหาหุ้นส่วน/เครือข่ายจัดจำหน่าย	27%
			ระบบโลจิสติกส์/จัดจำหน่ายมีต้นทุนสูง	18%
			ความยากลำบากในการรักษาลูกค้าเดิม	14%
			สินค้า/บริการขาดความแตกต่าง/เอกลักษณ์	12%
5	การวิจัย&พัฒนา	15%	ปัญหาการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่	32%
			ปัญหาการพัฒนาสินค้า/บริการใหม่	29%
			ความยากลำบากในการจดทะเบียนสิทธิบัตร/ตราสินค้า/ทรัพย์สินทางปัญญา	12%
			ปัญหาการเข้าถึงบริการด้านทรัพย์สินทางปัญญา	6%
6	ด้านกฎหมาย	11%	ระบบกฎหมายมีความซับซ้อน	23%
			ปัญหาในการจดทะเบียนขอใบอนุญาต	9%
			ปัญหาความยากลำบากในการจดทะเบียนธุรกิจใหม่	6%
			ปัญหาความยากลำบากในการเลิกกิจการ	3%
7	ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	9%	ไม่สามารถสร้างศักยภาพจากระบบสารสนเทศได้เต็มที่	35%
			พนักงานขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	29%
			ต้นทุนเครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีราคาสูง	27%
			ขาดอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	18%
8	ด้านการผลิต	8%	ต้นทุนวัตถุดิบราคาสูง	30%
			ความยากลำบากในการควบคุมต้นทุนการผลิต	20%

			ต้นทุนค่าแรงงาน/เงินเดือนสูงขึ้น	17%
			ขาดเครื่องจักร/อุปกรณ์/โรงงานที่เพียงพอ	15%
			ปัญหาการควบคุมคุณภาพ	14%
9	ด้านบัญชี & ภาษี	8%	ขาดระบบวางแผน/บริหารด้านภาษี	24%
			ขาดระเบียบปฏิบัติด้านบัญชีที่ตีพอ	21%

(แหล่งที่มา ข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs (n = 69 ตัวอย่าง))

■ **นโยบายการพัฒนา SMEs ในภูมิภาคอาเซียนภายใต้แผนแม่บทประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) และพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียน ด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ASEAN Policy Blueprint for SME Development – APBSD)**

แผนแม่บทประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) มีความเป็นมาจากการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน (ASEAN Summit) ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) มีความเห็นร่วมกันในการกำหนดวิสัยทัศน์อาเซียน ปี พ.ศ. 2563 (ASEAN Vision 2020) เพื่อเป็น “ภูมิภาคที่เข้มแข็ง เจริญรุ่งเรือง และมีศักยภาพในการแข่งขันสูงพร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจที่เท่าเทียม และลดความยากจน และช่องว่างในการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม” (ASEAN Vision 2020)

ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of the ASEAN (Bali) Concord II) ซึ่งลงนามโดยผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ที่เมืองบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดเป้าหมายของการรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนเพื่อสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community)

หลังจากนั้น ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers Meeting - AEM) ที่จัดขึ้นระหว่างเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เห็นพ้องต้องกันในการพัฒนา “แผนแม่บทที่สอดคล้องต่อการพัฒนาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยการกำหนดคุณสมบัติ และองค์ประกอบตามเป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ให้ตรงกับปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนที่ประกาศไว้ ณ เมืองบาหลี โดยมีวัตถุประสงค์ และกรอบเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ พร้อมทั้งมีความยืดหยุ่นในการรองรับผลประโยชน์ของประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศ”

ที่การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 12 ที่เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ (12th ASEAN Summit) ระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ผู้นำอาเซียนยืนยันถึงความรับผิดชอบต่อการผลักดันให้เกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ตามวิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) และปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน โดยการร่วมลงนามในปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทของกฎบัตรอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (Cebu Declaration on the Acceleration of the Establishment of an ASEAN Community by 2015) โดยผู้นำอาเซียนเห็นพ้องต้องกันในการเร่งดำเนินการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) และเปลี่ยนให้อาเซียนเป็นภูมิภาคแห่งการค้าสินค้าบริการอย่างเสรี และมีการเคลื่อนย้ายการลงทุน แรงงาน และเงินทุนอย่างเสรี

ภายใต้แนวทางการลดช่องว่างในการพัฒนา (Equitable Economic Development) ที่กำหนดในแผนแม่บทประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) พิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ASEAN Policy Blueprint for SME Development – APBSD) จึงได้ถือกำเนิดขึ้น โดยกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานด้านการพัฒนา SMEs ภายในปี 2547-2557 (ค.ศ. 2004 – 2014) โดยมีพันธกิจดังนี้

1. การพัฒนาและการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมการเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรมสำหรับ SMEs ในภูมิภาค
2. การช่วยเหลือ SMEs ในอาเซียนให้เรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ และมองการณ์ไกล
3. การสนับสนุนความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายของ SMEs ในอาเซียน รวมทั้งความร่วมมือกับธุรกิจภายนอกภูมิภาค

โดยพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีเป้าหมายของการจัดทำดังต่อไปนี้

1. การเร่งการพัฒนา SMEs ในแต่ละประเทศไปพร้อมๆ กัน โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาที่แตกต่างกัน
2. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้ SMEs ในภูมิภาค ด้วยการสนับสนุนให้เข้าถึงข่าวสาร การตลาด การพัฒนาบุคลากร การเงิน และเทคโนโลยี
3. การเสริมสร้างความยืดหยุ่นของ SMEs เพื่อความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง และอุปสรรคทางการเงินต่างๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีความท้าทายขึ้น
4. การเพิ่มความสำคัญของ SMEs ในอาเซียนต่อการเติบโตและการพัฒนาของเศรษฐกิจโดยรวมของภูมิภาคอาเซียน

ทั้งนี้พิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้กำหนดโครงการและกิจกรรมเป้าหมายในการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะได้แก่ระยะสั้น (ภายใน 3 ปี) ระยะกลาง (ภายใน 5 ปี) และระยะยาว (ภายในระยะเวลาการบรรลุตามกรอบของพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคือ 10 ปี) ซึ่งภายในกรอบระยะเวลาระยะยาวได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการให้บริการ (Facilitation) ด้านต่างๆ แก่ SMEs ซึ่งในระยะปัจจุบันถึงปี พ.ศ. 2555 มีโครงการทั้งสิ้น 5 โครงการ หนึ่งในนั้นคือ โครงการก่อตั้งศูนย์บริการ SMEs (Establishing an SME Service Center/ASEAN SME Service Desk) โดยการศึกษ Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs service center and related requirements among ASEAN member countries (ในระยะที่ 1) ถือเป็นโครงการศึกษาเพื่อบรรลุถึงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของโครงการดังกล่าว

■ ลักษณะนโยบายและงบประมาณของศูนย์บริการ SMEs ในการส่งเสริม SMEs ในภูมิภาค

ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศสมาชิก AMS หลายประเทศได้ริเริ่มนโยบายหลายด้านในการให้การสนับสนุน และส่งเสริม SMEs นโยบายหลายด้านเกี่ยวข้องกับการตั้งศูนย์บริการ SMEs ในส่วนกลาง และภูมิภาค ซึ่งส่วนใหญ่เป็นศูนย์รวมบริการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระเบียบราชการ และเอกสารที่จำเป็นในการตั้งองค์กรธุรกิจ และการดำเนินธุรกิจ สนับสนุนทั้งทางด้านการจดทะเบียนนิติบุคคล การจดทะเบียนภาษีนิติบุคคล การส่งเสริมการลงทุน การจดทะเบียนประกันสังคม และใบอนุญาตประเภทต่างๆ รวมถึงการให้บริการการฝึกอบรมพนักงาน การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ นิทรรศการ การแสดงสินค้า จัดคู่ธุรกิจ และการวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด อย่างไรก็ตามหากพิจารณาจากความต้องการบริการ

สำคัญๆ เช่น ด้านการเงิน และบริการด้านทรัพยากรบุคคล/แรงงาน/บริหารเพื่อตอบสนองปัญหาขององค์กร SMEs ในภูมิภาค เช่น ปัญหาความยากลำบากในการจัดหาพนักงานใหม่ พบว่ายังมีความไม่สอดคล้องระหว่างนโยบายกับสถานการณ์ความต้องการบริการ และปัญหาของ SMEs

ตาราง 5 นโยบายและงบประมาณของศูนย์บริการ SMEs และการส่งเสริม SMEs ในภูมิภาค

ประเทศ	นโยบายเกี่ยวกับ SMEs	งบประมาณ	รายละเอียด
Brunei Darussalam	ศูนย์พัฒนาผู้บริหารกิจการ (The Entrepreneurial Development Centre)	N/A	เป็นศูนย์ให้บริการด้านเทคนิค และการสนับสนุนผู้บริหารกิจการด้วยบริการหลายด้านทั้งการฝึกอบรม และบริการอื่นๆ เกี่ยวกับเทคนิคและการบริหารงาน
Cambodia	การพัฒนากฎหมายสถาบันการเงิน (Legal Infrastructure in the Financial Sector)	N/A	วางพื้นฐานระบบการค้าที่ปลอดภัย และกฎหมายพื้นฐานเพื่อการติดต่อธุรกิจระหว่างธนาคาร พันธบัตรรัฐบาล และการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างระบบการเงินที่สนับสนุนการสร้างประสิทธิภาพจากทรัพยากร และการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน
Cambodia	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวในการออกใบอนุญาต (One-window licensing service)	N/A	ศูนย์บริการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน (Ministry of Industry, Mines and Energy - MIME) ปัจจุบันมีศูนย์บริการดังกล่าวจำนวน 3 ศูนย์ โดยมี 1 ศูนย์ในส่วนกลาง (Phnom Penh) และ 2 ศูนย์ในส่วนภูมิภาคได้แก่ในจังหวัดเสียมเรียบ (Siem Reap) และพระตะบอง (Battambang)
Indonesia	การปรับปรุงระบบจดทะเบียน (Improve Registration Process)	N/A	แนะนำระบบการจดทะเบียนธุรกิจใหม่ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ลดระยะเวลาในการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับที่ตั้งธุรกิจ และช่วยให้การจดทะเบียนธุรกิจและทะเบียนภาษีธุรกิจรวดเร็วขึ้นกว่าเดิมถึง 16 วัน
Indonesia	ระบบตรวจสอบภายในกระบวนการด้านการออกใบอนุญาต (Internal real-time system for monitoring building permit approval process)	N/A	หน่วยงานรัฐบาลที่กรุงจาการ์ตาได้นำระบบตรวจสอบภายในกระบวนการด้านการออกใบอนุญาตมาใช้เพื่อกำหนดกรอบเวลาการดำเนินงานด้านการออกใบอนุญาตแต่ละขั้นตอน และระบบสามารถแจ้งเตือนผู้รับผิดชอบกรณีมีความล่าช้า

Indonesia	ศูนย์บริการพัฒนาธุรกิจ (Business Development Services Center - BDS)	N/A	ให้บริการด้านเทคนิคและการฝึกอบรมแก่ SME ในหลายด้านเช่นการจัดซื้อ การพัฒนาคุณภาพสินค้า การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การประยุกต์ใช้เทคนิค การส่งเสริมการเข้าถึงตลาดและแหล่งเงิน และการสร้างเครือข่ายและข้อมูล ปัจจุบันมีศูนย์ BDS จำนวน 1,056 ศูนย์ใน 33 จังหวัด
Indonesia	ศูนย์นวัตกรรม SME (SME Innovation Center)	N/A	รัฐมนตรีประสานงานกิจกรรมเศรษฐกิจได้ริเริ่มก่อตั้งศูนย์นวัตกรรม SME โดยมอบหมายให้สำนักงานประเมินและประยุกต์เทคโนโลยี (Agency for Assessment and Application of Technology - BPPT) เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบ โดยศูนย์นวัตกรรม SME มีหน้าที่ประสานงานและร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัย ภาคเอกชน และภาครัฐ ผ่านการพัฒนาเทคโนโลยี คุณภาพ เครือข่าย และข้อมูล
Lao PDR	สถาบันพัฒนาทรัพยากรบุคคลลาว-ญี่ปุ่น (Lao-Japan Human Resource Development Institute – LTI)	N/A	LTI เป็นสถาบันที่มีภารกิจในการจัดอบรมด้านการบริหารธุรกิจ สอนภาษาญี่ปุ่น ฝึกอบรมด้านคอมพิวเตอร์ โครงการปริญญาโทด้านการบริหารธุรกิจ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างสองประเทศ (สปป.ลาว-ญี่ปุ่น)
Lao PDR	ศูนย์พัฒนาผู้ประกอบการลาว-อินเดีย (Lao-India Entrepreneurship Development Center - LIEDC)	N/A	LIEDC เป็นองค์กรแรกที่ก่อตั้งขึ้นโดยความร่วมมือระหว่าง Entrepreneurship Development Institute of India (EDII) ของประเทศอินเดีย และกระทรวงศึกษาธิการ และกรมอาชีวศึกษาของ สปป. ลาว เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) ในประเทศ โดยเป็นศูนย์เพื่อการพัฒนาส่งเสริมการสร้างธุรกิจใหม่ และเพิ่มศักยภาพธุรกิจในปัจจุบัน
Lao PDR	การลงทะเบียนสินทรัพย์ค้ำประกัน (Collateral Registry)	N/A	กรอบกฎหมายเพื่อการลงทะเบียนทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายได้ เพื่อใช้เป็นสินทรัพย์ค้ำประกันในการกู้ยืม ซึ่งเป็นที่คาดการณ์ว่ากฎหมายดังกล่าวจะสามารถช่วยให้ผู้ประกอบการ MSMEs ในประเทศสามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้สะดวกยิ่งขึ้น
Malaysia	ศูนย์แนะนำเบ็ดเสร็จจุดเดียว (One Referral Centre)	N/A	ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการตั้งธุรกิจ และแหล่งเงินทุนสำหรับ SMEs ปัจจุบันที่สำนักงาน 1 แห่งในกรุงกัวลาลัมเปอร์

Malaysia	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียว (One-Stop shop)	N/A	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวให้บริการครอบคลุมตั้งแต่จดทะเบียนก่อตั้งธุรกิจ และร่วมกับองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจเช่น สรรพากร ศุลกากร สถาบันการเงิน เงินบำนาญ และประกันสังคม
Malaysia	ศูนย์ให้ข้อมูล และคำปรึกษา SME เสมือนจริง (Virtual SME Information and Advisory Centre)	N/A	เป็นศูนย์ให้คำปรึกษา และข้อมูลที่จำเป็นกับการพัฒนา SMEs และให้บริการสนับสนุนและการจดทะเบียนแบบออนไลน์ โดยบริการให้คำปรึกษาให้บริการแก่ SMEs โดยผ่านระบบออนไลน์และเบอร์โทรศัพท์ฟรีทุกวัน
Malaysia	เลขทะเบียนบริษัทเบอร์เดียว (Single Company ID)	N/A	เป็นระบบเลขทะเบียนบริษัทเบอร์เดียวสำหรับการลงทะเบียนและขอใบอนุญาตต่างๆ
Malaysia	ระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (eGovernment)	12.7 ล้าน เหรียญสหรัฐ	ระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และให้บริการที่ผสมผสานกันแก่ผู้ใช้ซึ่งรวมถึงระบบการลงทะเบียนอิเล็กทรอนิกส์ ภายใน 3 ปีมีธุรกิจที่จดทะเบียนผ่านระบบนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 19 และความถูกต้องของการแจ้งภาษีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 28 เป็นร้อยละ 91
Philippines	ศูนย์ช่วยเหลือ SME (SME Assistance Centers)	N/A	ศูนย์ช่วยเหลือ SME มีหน้าที่ในการให้บริการข้อมูล คำปรึกษา และการฝึกอบรมแก่ SMEs ในด้านเทคนิคและการบริหาร นอกจากนี้กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม (Department of Trade and Industry - DTI) ยังให้บริการเว็บไซต์ และเบอร์โทรศัพท์ติดต่อตรงเพื่อตอบคำถามของ SMEs เกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรม
Philippines	ศูนย์ให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ วิจัย และธุรกิจแห่งชาติ(National Economic Research and Business Assistance Center - NERBAC)	N/A	ศูนย์ให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ วิจัย และธุรกิจแห่งชาติเป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวในการดำเนินการ และออกเอกสารเกี่ยวกับการจดทะเบียนธุรกิจ และลงทะเบียนธุรกิจ การสนับสนุนและบริการด้านการลงทุน การบริหารความรู้ และศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวสำหรับการส่งออก โดย NERBAC เป็นความพยายามในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศ

			ฟิลิปปินส์ องค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ ภาคเอกชน และ SMEs โดยปัจจุบันศูนย์ดังกล่าวสามารถลดเวลาการจดทะเบียนบริษัทเหลือเพียง 9 วัน
Philippines	กฎหมายระบบข้อมูลเครดิต (The Credit Information System Act (CISA) (enacted in October 2008)	N/A	กฎหมายระบบข้อมูลสินเชื่อเป็นกฎหมายที่รองรับระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระบบเครดิต
Philippines	โครงการและบริการสำหรับ MSMEs โดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Department of Science and Technology (DOST) Programs and Services for MSMEs)	N/A	โครงการและบริการสำหรับ MSMEs โดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้บริการเกี่ยวกับเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาและจัดหาเทคโนโลยี การฝึกอบรมเทคโนโลยี ทิปส์และฉลาก การทดสอบและการตั้งเครื่องมือ และบริการให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยี ปัจจุบันมี 17 สำนักงานภูมิภาค และ 75 สำนักงานจังหวัด รวมถึง 4 สำนักงานในพื้นที่คลัสเตอร์ธุรกิจ
Philippines	ศูนย์พัฒนาสินค้าและการออกแบบ แห่งประเทศฟิลิปปินส์ (The Product Development and Design Center of the Philippines - PDDCP)	N/A	PDDCP เป็นศูนย์บริการด้านเทคนิคของกระทรวงการพาณิชย์และอุตสาหกรรม (Department of Trade and Industry - DTI) โดยมีหน้าที่ส่งเสริมการออกแบบเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพและศักยภาพในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ของประเทศ โดยศูนย์ฯ จัดโครงการเกี่ยวกับการออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ การวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบ และส่งเสริมการออกแบบ
Singapore	เว็บไซต์ EnterpriseOne (The EnterpriseOne Portal)	N/A	เว็บไซต์ EnterpriseOne Portal เป็นบริการออนไลน์จุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อให้ข้อมูลและบริการด้านต่างๆ กว่า 20 บริการ ผู้ประกอบการที่สนใจสามารถติดต่อที่ปรึกษาจากสมาคมอุตสาหกรรม หอการค้า และหน่วยงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่างๆ
Singapore	การจดทะเบียนออนไลน์จุดเดียวเบ็ดเสร็จ (Single Online Registration)	N/A	การจดทะเบียนออนไลน์จุดเดียวเบ็ดเสร็จเป็นการผสมผสานการจดทะเบียนภาษีและจดทะเบียนก่อตั้งธุรกิจในที่เดียวผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

Singapore	เลขทะเบียนบริษัทเบอร์เดียว (Single Company ID)	N/A	เป็นระบบเลขทะเบียนบริษัทเบอร์เดียวสำหรับการลงทะเบียนและขอใบอนุญาตต่างๆ
Singapore	กฎระเบียบด้านความปลอดภัยและ สาธารณสุขในสถานที่ทำงาน (Workplace safety and health regulations)	N/A	กฎระเบียบด้านความปลอดภัยและสาธารณสุขในสถานที่ทำงานเปิดโอกาสให้อุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง น้อยสามารถส่งเอกสารผ่านระบบออนไลน์ ทำให้สามารถลดเวลาการขอใบอนุญาตก่อสร้างได้สั้นที่สุดใน โลก
Thailand	ศูนย์บริการนวัตกรรมเอสเอ็มอี (Service Centers for Research and Innovation)	8,000,000 บาท	ศูนย์บริการนวัตกรรมเอสเอ็มอีเป็นศูนย์เชื่อมโยงความช่วยเหลือ และส่งเสริมการนำนวัตกรรมไปใช้ในเชิง พาณิชย์ไว้ที่จุดเดียวอย่างครบวงจร โดยมีหน่วยงานพันธมิตรดำเนินโครงการย่อยต่างๆ เช่น การผลักดันให้ เอสเอ็มอีเข้าถึงนวัตกรรม การสืบค้นนวัตกรรม ส่งเสริมนวัตกรรมไปใช้เชิงพาณิชย์ ปรับปรุงเครื่องจักร การ พัฒนาศักยภาพ และรับรองมาตรฐาน เป็นต้น โดย สสว. ทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพประสานงานระหว่าง หน่วยงานต่างๆ รวมถึง ระหว่างผู้ประกอบการเอสเอ็มอีกับหน่วยงานที่ให้บริการ ให้บริการด้านการทดสอบ และวิเคราะห์ ห้องทดลองสำหรับมาตรฐานสินค้าในอุตสาหกรรมสำคัญเช่นงานพิมพ์ เครื่องจักร และ อุตสาหกรรมย้อมผ้า รวมถึงบริการด้านผ้าและแฟชั่นที่กำลังจะเปิดเร็ว ๆ นี้
Thailand	การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น	N/A	การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานความแตกต่างของสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การส่งเสริมโอกาสทางการตลาด เช่น การพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย และส่งเสริมการเชื่อมโยงและ สร้างเครือข่ายทั้งด้านการผลิตและการตลาด
Thailand	การส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่าย วิสาหกิจเพื่อเสริมสร้างห่วงโซ่มูลค่าใน ระดับสาขาที่มีศักยภาพ และสนับสนุน การรวมกลุ่ม/เชื่อมโยงธุรกิจของ	N/A	การสนับสนุนเครือข่ายวิสาหกิจเดิมที่มีการพัฒนาอยู่ในระดับหนึ่งแล้วให้มีความเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้น และมีการร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง และการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายใหม่ในสาขาที่มีศักยภาพ รวมทั้งการส่งเสริมการเชื่อมโยงด้านการผลิต-การตลาด ตลอดจนการเชื่อมโยงกับวิสาหกิจรายใหญ่ หรือกิจการส่งออกเพื่อแบ่งงานกันทำตามความชำนาญ รวมทั้งยังเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้

	วิสาหกิจชุมชน		ประสบการณ์ และสร้างโอกาสทางธุรกิจ
Thailand	การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาค	N/A	โดยการสนับสนุนบริการด้านเทคโนโลยี สนับสนุนบริการที่ปรึกษา พี่เลี้ยงแก่ผู้ประกอบการ เพิ่มความรู้ และทักษะแรงงาน สนับสนุนองค์ความรู้ด้านการผลิต การจัดการการเงิน การตลาด
Thailand	บูรณาการและสร้างเครือข่ายการทำงานส่งเสริม SMEs ในภูมิภาค	N/A	โดยการร่วมกันจัดทำยุทธศาสตร์และวางแผนการทำงานหรือแผนปฏิบัติการร่วมกันเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง การสนับสนุนและประสานผลักดันไปสู่การปฏิบัติ ทั้งการสนับสนุนทางด้านงบประมาณองค์ความรู้ ระบบ-กลไก การสร้างเครือข่ายการทำงานระดับพื้นที่ระหว่างหน่วยงานรัฐ-เอกชน-สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ และสร้างระบบ-กลไกติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่การสร้างมาตรการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เหมาะสมต่อไป
Thailand	การจดทะเบียนธุรกิจ	N/A	การอนุมัติหนังสือบริคณห์สนธิพร้อมกับการจดทะเบียนธุรกิจ
Thailand	ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS Service Center)	N/A	ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุนมีลักษณะเป็นศูนย์บริการร่วมของหลายกระทรวง หลายหน่วยงานรัฐที่สามารถเชื่อมโยงการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนแบบเบ็ดเสร็จ ณ สถานที่แห่งเดียว ทำให้นักลงทุนได้รับความสะดวกไม่ต้องเดินทางไปติดต่อหลายหน่วยงานนักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติ ทั้งที่ได้และไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าจะแก่นักลงทุนรายใหม่หรือนักลงทุนเดิมที่ประสงค์จะขยายกิจการต่างก็สามารถขอรับบริการจากศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุนได้ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่จะไปให้บริการ ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุนนั้นมีมากกว่า 10 กระทรวง 20 หน่วยงาน ขอบเขตการให้บริการครอบคลุมตั้งแต่การให้คำปรึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตต่างๆ (เช่น การส่งเสริมการ

			ลงทุน การจดทะเบียนนิติบุคคล การขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว) ไปจนถึงการรับคำขอบางประเภท ปัจจุบันมีศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุนจำนวน 1 ศูนย์ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร
Vietnam	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวสำหรับการจดทะเบียนธุรกิจ (One-Stop Shops for Business Registration)	N/A	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวสำหรับการจดทะเบียนธุรกิจให้บริการจดทะเบียนธุรกิจที่รวดเร็วและสะดวก โดยศูนย์ฯ สามารถลดระยะเวลาการจดทะเบียนธุรกิจจาก 30 วันเหลือเพียง 5 หรือ 3 วัน ปัจจุบันมีศูนย์ฯ จำนวน 64 ศูนย์ตั้งอยู่ใน 64 จังหวัด
Vietnam	ศูนย์สนับสนุนด้านเทคนิค (Technical Assistance Centers -TACS)	งบประมาณระดับ 3 ภายใต้ ASMED	ศูนย์สนับสนุนด้านเทคนิคตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและคุณภาพแก่ SMEs จากกฎกระทรวงวางแผนและการลงทุน (MPI Decision No. 290/QD-BKH) เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ศูนย์ฯ ให้บริการด้านการช่วยเหลือและให้คำปรึกษาด้านเทคนิคแก่ SMEs เกี่ยวกับการลงทุนด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาเทคโนโลยี รวมถึงการส่งเสริมและการประยุกต์ใช้เทคนิค เครื่องมือ และพัฒนาคุณภาพสินค้า ศูนย์ฯ ยังเป็นจุดศูนย์กลางในการให้ข้อมูลและคำปรึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีให้กับ SMEs และมีฐานข้อมูลผู้ให้คำปรึกษา และผู้ให้บริการด้านเทคโนโลยีเพื่อตอบสนองความต้องการของ SMEs พร้อมทั้งให้บริการจัดการฝึกอบรมและหลักสูตรเกี่ยวกับเทคโนโลยี สนับสนุนความร่วมมือ และเครือข่ายระหว่าง SMEs และองค์กรขนาดใหญ่ และแนะนำการเลือกซื้อและนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในธุรกิจ ปัจจุบันมีศูนย์ฯ จำนวน 3 แห่งที่เมืองฮานอย ดานัง และนครโฮจิมินห์
Vietnam	ศูนย์ติดต่อเบื้องต้น (First Stop Shop - FSS)	N/A	ศูนย์ติดต่อเบื้องต้นตั้งขึ้นภายในสำนักงานของกระทรวงการวางแผนและการลงทุน (DPI) เพื่อสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐในระดับจังหวัด สมาคมธุรกิจ และผู้ให้บริการธุรกิจด้านข้อมูล และการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อรายงานแก่ DPI โดยศูนย์ฯ ยังเป็นแหล่งข้อมูลเบื้องต้นสำหรับภาคธุรกิจ

■ การบริหารจัดการในหลายด้าน อาทิ ข้อมูลและบุคลากร

องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) ประกอบไปด้วยองค์กร/ศูนย์ให้บริการ ที่มีลักษณะโครงสร้างการบริหารจัดการที่หลากหลาย จากข้อมูลปฐมภูมิที่ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในประเทศ AMS พบว่าลักษณะองค์กร/ศูนย์ให้บริการประกอบไปด้วยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.7 องค์กรไม่แสวงหากำไร/มูลนิธิ/สมาคมที่ไม่สังกัดภาครัฐเป็นอันดับสองคิดเป็นร้อยละ 20 และองค์กรไม่แสวงหากำไร/มูลนิธิ/สมาคมที่สังกัดภาครัฐ (พบในในประเทศที่มีรูปแบบการปกครองแบบสังคมนิยม) เป็นอันดับสามคิดเป็นร้อยละ 8.6

ตาราง 6 ลักษณะโครงสร้างการบริหารงานขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS)

ลักษณะโครงสร้างองค์กร	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานภาครัฐ	23	65.7
องค์กรไม่แสวงหากำไร/มูลนิธิ/สมาคมที่ไม่สังกัดภาครัฐ	7	20.0
องค์กรไม่แสวงหากำไร/มูลนิธิ/สมาคมสังกัดภาครัฐ	3	8.6
รัฐวิสาหกิจ	1	2.9
องค์กรภาคเอกชน	1	2.9

(แหล่งที่มา ข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs (n= 35 ตัวอย่าง)

การบริหารจัดการองค์กรขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ตรงที่เป็น การกำหนดนโยบาย ดำเนินการ และผลกดันจากภาครัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลกลางของแต่ละประเทศ AMS โดยมีพันธมิตรซึ่งเป็นหน่วยงานจากภาคส่วนอื่นๆ อาทิเช่นองค์กรไม่แสวงหากำไร/มูลนิธิ/สมาคมที่ไม่สังกัดภาครัฐ องค์กรไม่แสวงหากำไร/มูลนิธิ/สมาคมสังกัดภาครัฐ หรือองค์กรภาคเอกชนเข้ามาให้บริการ ซึ่งส่วนใหญ่เน้นการบริการเฉพาะด้าน โดยมีรายละเอียดของการบริหารจัดการองค์กรขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ต่างๆ ดังต่อไปนี้

ตาราง 7 การบริหารจัดการองค์กรขององค์กร/ศูนย์ให้บริการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ประเทศ	ชื่อองค์กร	การบริหารจัดการ
Brunei Darussalam	Brunei Economic Development Board	คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งบรูไน เป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างโอกาสทางธุรกิจผ่านการริเริ่ม และดำเนินโครงการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในขณะเดียวกันคณะกรรมการฯ ยังสนับสนุนการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินธุรกิจ โดยมีภารกิจ 3 ประการได้แก่ 1. การพัฒนาศักยภาพเจ้าของกิจการ (Entrepreneurship Development) 2. การสร้างโอกาสให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Creating Opportunities for SMEs) 3. การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินธุรกิจ (Improving the whole business eco-system)
Brunei	Entrepreneurial	Entrepreneurial Development Centre สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมและทรัพยากร

Darussalam	Development Centre	<p>พื้นฐาน (Ministry of Industry and Primary Resources) มีหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการสนับสนุนการเติบโตและพัฒนาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศ ผ่านบริการด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD Programs) 2. ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ 3. การสนับสนุนด้านการเงิน 4. บริการสนับสนุน SMEs 5. โครงการเกี่ยวกับ SMEs 6. ประสานและเชื่อมโยงระหว่างองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง <p>ปัจจุบัน Entrepreneurial Development Centre มีสำนักงาน 2 แห่งในส่วนกลาง และมีบุคลากรทั้งสิ้น 86 คน</p>
Brunei Darussalam	Asia Inc Forum Sdn Bhd	<p>เป็นบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวคิดใหม่ๆ และสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านการพบปะพูดคุยและสัมมนา โดยมีโครงการสำคัญที่ให้บริการแก่ภาคธุรกิจ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการความร่วมมือกับเอกชน (Corporate Partnership Program) เป็นโครงการที่เน้นการพัฒนาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภาคธุรกิจ รัฐบาล และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เกี่ยวกับความท้าทายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน 2. โครงการพัฒนาธุรกิจในพื้นที่ (Local Business Development program) เน้นหนักในการเสริมสร้างให้ SMEs ในประเทศบรูไนมีความแข็งแกร่ง 3. โครงการประชุมสัมมนา ASEAN 100 (the Asean 100 Forum) เป็นการนำผู้นำสำคัญด้านธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาชนเพื่อตอบสนองต่อความท้าทายของธุรกิจ และการเมืองในอาเซียน 4. โครงการการประชุมของภาคธุรกิจชั้นนำของเอเปค (APEC CEO Summit) ซึ่งเป็นการประชุมของผู้นำประเทศ คนสำคัญทางด้านธุรกิจ และภาครัฐซึ่งจัดมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 <p>โดยบริษัทฯ มีสำนักงาน 1 แห่งในส่วนกลาง และมีพนักงานจำนวน 10 คน</p>
Cambodia	SME Department	<p>SME Department สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน (Ministry of Industry, Mines and Energy - MIME) โดยในปัจจุบันมีความพยายามในการสร้างศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวในการขอใบอนุญาต (One-window licensing service) ในส่วนกลาง (Phnom Penh) และส่วนภูมิภาคใน 2 จังหวัดได้แก่จังหวัดเสียมเรียบ (Siem Reap) และพระตะบอง (Battambang)</p>
Indonesia	Ministry of Cooperatives and SME	<p>ก่อตั้งขึ้นจากกฎหมายสาธารณรัฐอินโดนีเซีย หมายเลข 20 ปี ค.ศ. 2008 เกี่ยวกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยมีหน้าที่สนับสนุน SMEs ทั้งทางด้านการเงิน และด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากด้านการเงิน</p> <p>ปัจจุบัน Ministry of Cooperatives and SME มีสำนักงานส่วนกลาง 1 แห่ง สำนักงาน</p>

		ในภูมิภาค 33 แห่ง และสำนักงานในระดับท้องถิ่น 450 แห่ง โดยมีบุคลากรจำนวนทั้งสิ้น 600 คน
Indonesia	SME Innovation center	ศูนย์นวัตกรรม SME มีหน้าที่ประสานงานและร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัย ภาคเอกชน และภาครัฐ เพื่อพัฒนา SMEs ในปัจจุบัน และสร้าง SMEs ใหม่ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยี คุณภาพ เครือข่าย และข้อมูล โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนารูธุรกิจใหม่ ผ่านการให้คำปรึกษาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการเงิน 2. พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ผ่านการออกแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และขายสิทธิบัตรเทคโนโลยี 3. ศูนย์บ่มเพาะเทคโนโลยีและธุรกิจ เพื่อสร้างธุรกิจใหม่ 4. การพัฒนาทรัพยากรบุคคล เพื่อฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารธุรกิจ 5. ศูนย์บริการ เพื่อจัดเป็นพื้นที่สำนักงาน ให้บริการตรวจวัด กำหนดมาตรฐาน การทดสอบ และประเมินคุณภาพ 6. บริการให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ 7. บริการด้านข้อมูล ฐานข้อมูลด้านเทคนิค การตลาด เงินทุน และทรัพย์สินทางปัญญา 8. กฎหมาย บริการด้านการออกใบรับรองมาตรฐาน และใบรับรองต่างๆ 9. คนกลาง ให้บริการด้านคนกลางเกี่ยวกับเทคโนโลยี การเงิน การตลาด 10. เครือข่าย สร้างเครือข่ายระหว่างธุรกิจและเทคโนโลยี การร่วมมือด้านการวิจัย
Lao PDR	Department of Trade promotion and Product Development	สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์ (Ministry of Industry and Commerce) มีภารกิจในการวางแผนและพัฒนากฎระเบียบและกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการส่งออก การส่งเสริมการค้าผ่านบริการด้านการจัดจางแสดงสินค้า การวิเคราะห์สภาพตลาดต่างประเทศ และให้บริการข้อมูล <p>ปัจจุบัน Department of Trade Promotion and Product Development มีสำนักงาน 1 แห่ง ในส่วนกลาง</p>
Lao PDR	Lao National Chamber of Commerce and Industry (LNCCI)	หอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งชาติลาว (LNCCI) ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมาย LNCCI decree No. 316/PM โดยมีหน้าที่ในการเป็นตัวแทนภาคเอกชน และฝ่ายนายจ้างในการปกป้องผลประโยชน์ของสมาชิก รวมถึงการรวบรวมข้อมูลที่ส่งผลกระทบต่อถึงนโยบายการพัฒนา SMEs สนับสนุนการพัฒนา SMEs และร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางการพัฒนา SMEs โดย LNCCI ให้บริการด้านการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ฝึกอบรม การจับคู่ธุรกิจ ออกเอกสารหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า เวทีธุรกิจ และการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภาครัฐและเอกชนระดับจังหวัด (Provincial Public Private Dialogue)
Lao PDR	Lao-Japan Human Resource Development	LTI ก่อตั้งขึ้นตามกฎกระทรวง (Ediction Ministerial Decision No. 1010/MOE) เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ. 2010 โดยมีภารกิจในการจัดอบรมด้านการบริหารธุรกิจ สอนภาษาญี่ปุ่น ฝึกอบรมด้านคอมพิวเตอร์ โครงการปริญญาโทด้านการบริหารธุรกิจ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างสองประเทศ

	Institute (LTI)	ปัจจุบัน LTI มีศูนย์บริการจำนวน 1 ศูนย์ โดยอยู่ในสังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (National university of Laos) ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education) โดยมีบุคลากรจำนวน 44 คน
Lao PDR	Lao-India Entrepreneurship Development Center (LIEDC)	<p>LIEDC เป็นองค์กรแรกที่ก่อตั้งขึ้นโดยความร่วมมือระหว่าง Entrepreneurship Development Institute of India (EDII) ของประเทศอินเดีย และกระทรวงศึกษาธิการ และกรมอาชีวศึกษาของ สปป. ลาว เพื่อส่งเสริมผู้บริหารกิจการ (Entrepreneurship) ในประเทศ โดยเป็นศูนย์เพื่อการพัฒนาส่งเสริมการสร้างธุรกิจใหม่ และเพิ่มศักยภาพธุรกิจในปัจจุบัน โดยมีภารกิจดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมายการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Degree no. 42/PM on SME Promotion and Development) 2. เพื่อดำเนินการตามกฎระเบียบ กฎหมาย และแนวทางที่รัฐบาลตกลงเห็นชอบ ภายใต้การควบคุมของกรมการบริหาร 3. ปรับปรุง และจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับวัฒนธรรมผู้บริหารกิจการ และแนวคิดทางธุรกิจแก่พนักงาน นักเรียนนักศึกษา และคนที่สนใจเริ่มธุรกิจของตนเองในอนาคต 4. เพื่อจัดโครงการพัฒนาผู้บริหารกิจการเพื่อช่วยธุรกิจใหม่ และเพิ่มศักยภาพของธุรกิจเดิมเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ 5. เพื่อพัฒนาและจัดโครงการฝึกอบรมในโรงเรียนภาครัฐและโรงเรียนเอกชนในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาในประเทศ 6. จัดหาข้อมูลและเครือข่ายในรูปแบบของการสนับสนุนจากศิษย์เก่าเพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมผู้บริหารกิจการภายในประเทศและระหว่างประเทศ 7. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและโอกาสทางธุรกิจ 8. เพื่อจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การประชุม และหลักสูตรฝึกอบรมต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารนโยบายเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 9. ศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวกับหลักสูตรในระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง 10. เพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงหนังสือเรียน พัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจ และหัวข้ออื่นๆ เพื่อสร้างให้ประชาชนทั่วไปสนใจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 11. เพื่อสนับสนุนการฝึกอบรมพัฒนาผู้บริหารกิจการ และให้คำปรึกษาทางธุรกิจที่จำเป็นแก่ภาคสังคมในประเทศ <p>LIEDC ยังดำเนินโครงการภายใต้ความร่วมมือกับองค์กรภายในประเทศ และระหว่างประเทศอีกหลายองค์กร อาทิเช่น กระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (Ministry of Industry and Handicrafts) องค์กรพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO)</p>

		<p>ชลช ปัจจุบัน LIEDC มีสำนักงาน 1 แห่งในเมืองหลวง และมีบุคลากรจำนวน 17 คน แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 2 คน อาจารย์ผู้สอนจำนวน 14 คน และที่ปรึกษาด้าน CIM จำนวน 1 คน</p>
Malaysia	Small and Medium Enterprise Corporation Malaysia (SME Corporation Malaysia)	<p>SME Corporation Malaysia เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 1996 เดิมใช้ชื่อว่า Small and Medium Industries Development Corporation (SMIDEC) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา SMEs ผ่านการสนับสนุนด้านสาธารณูปโภค การเงิน ให้คำปรึกษา การตลาด และโครงการสนับสนุนอื่นๆ</p> <p>หลังจากการก่อตั้งคณะกรรมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเทศมาเลเซีย (National SME Development Council - NSDC) ในปี ค.ศ. 2004 เพื่อเป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายด้านการพัฒนา SMEs ในทุกภาคเศรษฐกิจ ประสานงานกับกระทรวงและหน่วยงานภาครัฐ สนับสนุนการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน และติดตามการดำเนินงานโครงการพัฒนา SMEs ภายในประเทศ</p> <p>ภายหลังจากปี ค.ศ. 2007 NSDC ได้ตัดสินใจก่อตั้งสำนักงานศูนย์กลางในการร่างนโยบาย และยุทธศาสตร์ในการพัฒนา SMEs และประสานงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับ SMEs ระหว่างกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ โดยให้ SMIDEC เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการดังกล่าว จนภายหลัง SMIDEC ได้เปลี่ยนชื่ออย่างเป็นทางการมาเป็น Small and Medium Enterprise Corporation Malaysia (SME Corp. Malaysia) ตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ. 2009</p> <p>ปัจจุบัน SME Corp. Malaysia สำนักงานทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค โดยมีสำนักงานภูมิภาคจำนวน 11 แห่งใน 11 รัฐ และมีบุคลากรประจำที่ส่วนกลางทั้งสิ้น 317 คน และในภูมิภาคจำนวน 54 คน</p>
Union of Myanmar	Ministry of Industry No. 2	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม 2 (Ministry of Industry No. 2) อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหภาพพม่า (Industrial Development Committee) มีภารกิจในการพัฒนาอุตสาหกรรมในสหภาพพม่า โดยทำงานร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาโครงการและกิจกรรมส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสังกัดคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหภาพพม่า (Myanmar Industrial Development Working Committee for implement SME support program and activities) โดยหน่วยงานภายใต้กระทรวงประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศูนย์ฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรมนุษย์ (I.T.C.) ภายใต้สังกัด Directorate of Myanmar Industrial Planning (DMIP) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่กำกับดูแล SMEs 2. ธนาคารเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหภาพพม่า (Myanmar Industrial Development Bank) 3. คณะกรรมการบริหารเขตอุตสาหกรรม (Industrial Zones administration committees) มีหน้าที่กำกับดูแลการพัฒนาเขตอุตสาหกรรม <p>โดยกระทรวงอุตสาหกรรม 2 มีสำนักงานในส่วนกลาง 1 แห่ง และมีสาขาในภูมิภาค</p>

		แบ่งเป็นศูนย์ I.T.C. จำนวน 4 แห่ง ธนาคารเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหภาพพม่าจำนวน 5 แห่ง และคณะกรรมการบริหารเขตอุตสาหกรรมจำนวน 18 แห่ง โดยมีจำนวนบุคลากรในส่วนกลางจำนวน 4 คน ในส่วนภูมิภาคจำนวน 181 คน และระดับท้องถิ่นจำนวน 4 คน
Union of Myanmar	Directorate of Industrial Supervision and Inspection	กฎหมาย "Private Industrial Enterprise Laws" ได้กำหนดนิยามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และให้บทบาทแก่ Directorate of Industrial Supervision and Inspection ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม 1 (Ministry of Industry 1) ให้มีฐานะเป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริม SMEs การดำเนินงานโครงการตามกรอบกฎหมาย และแนวทางที่รัฐบาลพม่ากำหนด โดยให้บริการด้านการลงทะเบียนตั้งธุรกิจ การลงทะเบียนขยายธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงธุรกิจ และการสนับสนุนองค์กรภาคเอกชน โดยปัจจุบัน Directorate of Industrial Supervision and Inspection มีสำนักงานในส่วนกลาง 1 แห่ง สำนักงานในภูมิภาคจำนวน 15 แห่ง และสำนักงานระดับท้องถิ่นจำนวน 1 แห่ง
Union of Myanmar	Union of Myanmar Federation of Chambers of Commerce & Industry	อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหภาพพม่า (Myanmar Industrial Development Committee) โดยได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงอุตสาหกรรม 1 และ 2 โดยมีภารกิจในการให้บริการที่ดีที่สุดในการส่งเสริมประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพของ SMEs ในการแข่งขันระดับภูมิภาค ในปัจจุบันมีสำนักงาน 18 แห่งในเขตอุตสาหกรรมทั่วประเทศ และมีบุคลากรจำนวนทั้งสิ้น 31 คน
Philippines	Department of Trade and Industry (DTI)	The Department of Trade and Industry (DTI) เป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลกลางประเทศฟิลิปปินส์ในการสร้างให้เกิดสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่โปร่งใสในการแข่งขัน เชื้อต่อการเติบโต และประสบความสำเร็จของภาคเอกชน และปกป้องสิทธิผู้บริโภค โดยมีหน้าที่สำคัญในการลดความยากจนของประเทศผ่าน <ol style="list-style-type: none"> 1. การขยายการส่งออก 2. การส่งเสริมการลงทุน 3. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) และ 4. การปกป้องสิทธิของผู้บริโภค และสร้างให้เกิดคุณค่าแก่ผู้บริโภค <p>ปัจจุบัน DTI มีศูนย์บริการการค้าในต่างประเทศจำนวน 33 ศูนย์ มีสำนักงานภูมิภาคจำนวน 16 แห่ง สำนักงานจังหวัดจำนวน 81 แห่ง มีสำนักงาน (Bureaus) ที่อยู่ใต้สังกัดจำนวน 13 สำนักงาน หน่วยงาน (Agencies) ได้สังกัด 7 หน่วยงาน บริษัทได้สังกัด 7 องค์กร และศูนย์ให้บริการจำนวน 10 ศูนย์</p> <p>นอกจากนั้น DTI ยังมีศูนย์พัฒนาผลิตภัณฑ์และการออกแบบแห่งประเทศฟิลิปปินส์ (Product Development and Design Center of the Philippines) เพื่อให้บริการแก่ SMEs ในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการออกแบบ การวิจัยด้านการออกแบบ และการส่งเสริมการออกแบบ จำนวน 1 ศูนย์</p>

Philippines	Department of Science and Technology (DOST)	<p>The Department of Science and Technology (DOST) เป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลกลางในการกำหนดแนวทาง เป็นผู้นำ และประสานงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาของประเทศฟิลิปปินส์ โดยมีหน้าที่ 10 ประการได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนด และดำเนินการตามแผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (National Science and Technology Plan) และติดตาม ประสานงานด้านงบประมาณและการดำเนินงาน 2. ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการด้านการวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในด้านที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ 3. ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีท้องถิ่น และการประยุกต์และคิดค้นแนวทางการนำเทคโนโลยีจากต่างประเทศมาใช้ให้เหมาะสม จนสามารถสร้างมูลค่าทางธุรกิจได้ 4. ออกแบบ และดำเนินการทางวิศวกรรมเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา 5. ส่งเสริม สนับสนุนการนำผลลัพธ์ทางวิทยาศาสตร์ การวิจัยและพัฒนาเพื่อไปสู่ผู้ใช้ 6. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการเทคโนโลยีให้แก่ภาคเกษตร อุตสาหกรรม การขนส่ง และประชาชนทั่วไป 7. พัฒนา และรักษาระบบข้อมูล และฐานข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 8. พัฒนาและดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีผ่านการฝึกอบรม สร้างระบบสาธารณูปโภค และสร้างสถาบันที่จำเป็น 9. สนับสนุนให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 10. ดำเนินการวิจัยนโยบาย ประเมินเทคโนโลยี ความเหมาะสม และการศึกษาด้านเทคนิคต่างๆ <p>โดย DOST ให้การสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผ่านการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาแก่ผู้ผลิตที่เป็น SMEs ผ่านโครงการ Small Enterprise Technology Upgrading Program (SET-UP) ที่สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่ม เสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน สร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เข้มแข็ง สร้างการจ้างงาน และลดปัญหาความยากจนในท้องถิ่น โดยให้บริการพัฒนาเทคโนโลยี และจัดหาเทคโนโลยีใหม่ การฝึกอบรม การพัฒนาหีบห่อ/ฉลากผลิตภัณฑ์ การทดสอบและมาตรฐาน และการให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยี ในปัจจุบัน DOST มีสถาบันวิจัยและพัฒนา 7 สถาบัน สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 6 สถาบัน สำนักงานในภูมิภาค 17 แห่ง และสำนักงานจังหวัด 76 แห่ง พร้อมกับศูนย์บริการเทคโนโลยีเบ็ดเสร็จจุดเดียว (One Stop Information Shop of Technologies in the Philippines - OSIST) อีก 1 แห่ง</p>
Philippines	Bureau of Micro, Small and	BMSMED เป็นสำนักงานในสังกัด DTI มีหน้าที่พัฒนาและส่งเสริม SMEs ผ่านการกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการเพื่อตอบสนองความต้องการของ SMEs ในด้าน

	Medium Enterprise Development (BMSMED)	การตลาด (market access) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (human resource development) และการพัฒนาเทคโนโลยี (technology upgrading) BMSMED ยังเป็นเลขานุการเลขาธิการประจำให้แก่ คณะกรรมการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเทศฟิลิปปินส์ โดยมีหน้าที่ตรวจสอบนโยบาย และยุทธศาสตร์พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
Philippines	National Economic Research and Business Assistance Center (NERBAC)	NERBAC เป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียว สังกัด DTI โดยมีหน้าที่ในการระบุและเสริมสร้างให้เกิดโอกาสในการลงทุน ให้ข้อมูลทางธุรกิจที่ทันสมัยให้แก่นักลงทุน เป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวสำหรับการจดทะเบียนธุรกิจ การขอใบอนุญาต เอกสารส่งออก ให้ข้อมูลด้านการส่งเสริมต่างๆ ลดเวลาการดำเนินการด้านเอกสาร และพัฒนาสภาพแวดล้อมธุรกิจผ่านการปฏิรูปนโยบายและกฎระเบียบ โดย NERBAC สามารถบรรลุถึงหน้าที่ที่กำหนดได้โดยผ่านเครือข่ายของการประสานงานและการร่วมมือระหว่างหน่วยงานสังกัดรัฐบาลกลาง (National Government Agencies - NGAs) รัฐบาลท้องถิ่น (Local Government Agencies – LGUs) องค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาล (Non-Government Organizations – NGOs) และผู้ประกอบการ SMEs โดย NERBAC มีองค์กรเครือข่ายภาครัฐจำนวน 17 องค์กร
Philippines	Small Business Guarantee & Finance Corporation (SBGFC)	SBGFC มีภารกิจในการพัฒนาและให้บริการด้านการเงิน และพัฒนาศักยภาพเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ผ่านโครงการสินเชื่อและประกันสินเชื่อทั้งสิ้น 16 โครงการทั้งการให้สินเชื่อผ่านธนาคารที่ให้บริการ MSMEs (Wholesales Lending) การให้สินเชื่อโดยตรงแก่ MSMEs (Retail Lending) และการประกันสินเชื่อแก่ MSMEs ในปัจจุบัน SBGFC มีสำนักงานในส่วนกลาง 2 สำนักงาน และ 8 สำนักงานใน 3 ภูมิภาคของประเทศฟิลิปปินส์
Philippines	Philippine Business for Social Progress (PBSP)	เป็นมูลนิธิที่ให้การช่วยเหลือ และพัฒนาวิสาหกิจรายย่อย (Micro Business) ก่อตั้งมาตั้งแต่ ค.ศ. 1970 โดยมีสมาชิกเป็นองค์กรธุรกิจขนาดเล็กจนถึงองค์กรขนาดใหญ่จำนวนกว่า 260 องค์กร โดยมีคณะกรรมการจากผู้บริหารองค์กรภาคเอกชนจำนวน 21 คน ดำรงตำแหน่งวาระ 3 ปี ในช่วงเวลากว่า 40 ปีที่ผ่านมาโครงการทางด้านการศึกษา สาธารณสุข ความเป็นอยู่อย่างพอเพียง การรักษาสีสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง มูลนิธิให้ความช่วยเหลือชาวฟิลิปปินส์กว่า 4.5 ล้านคน และมีโครงการพัฒนาสังคมกว่า 6,200 โครงการคิดเป็นเงินกว่า 7 พันล้านฟิลิปปินส์เปโซ
Singapore	Spring Singapore	SPRING Singapore เป็นสำนักงานเพื่อการพัฒนาองค์กรธุรกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่ง SMEs โดยมีเครือข่ายในการให้การสนับสนุนด้านการเงิน พัฒนาศักยภาพและการบริหารงาน พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุนด้านการตลาด และเป็นองค์กรกำหนดมาตรฐานและอนุมัติคุณภาพของประเทศสิงคโปร์ ปัจจุบัน Spring Singapore มีสำนักงาน 2 สำนักงานที่ Bukit Merah Central และ

		Fusionopolis Way โดยมีบุคลากรจำนวนทั้งสิ้น 300 คน
Thailand	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว. หรือ OSMEP)	เป็นหน่วยงานของรัฐ ภายใต้กำกับของกระทรวงอุตสาหกรรม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs และเป็นศูนย์กลางประสานระบบการทำงานของส่วนราชการองค์กรของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน การดำเนินงานของ สสว. อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและผลักดันนโยบายและมาตรการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ปัจจุบัน สสว. มีศูนย์บริการผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 1 ศูนย์ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร และมีบุคลากร 237 คน
Thailand	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก	สังกัดกระทรวงพาณิชย์ มีภารกิจหลักตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2545 ได้แก่ (2) การส่งเสริมการค้าส่งออก ขยายตลาดสินค้าและบริการของไทย (3) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการส่งออก (4) ให้บริการข้อมูลการค้า (5) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของผู้ส่งออกไทยในตลาดโลก เพื่อเพิ่มมูลค่าและปริมาณการค้าส่งออกของประเทศไทย ปัจจุบันมีสำนักในส่วนกลาง 2 แห่ง และมีสำนักงานการค้าส่งออกในภูมิภาคจำนวน 5 ศูนย์ตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ขอนแก่น อ่างทอง (จังหวัดสงขลา) สุราษฎร์ธานี และจันทบุรี และมีจำนวนบุคลากรจำนวน 300 คน
Thailand	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีภารกิจในการส่งเสริมอุตสาหกรรมในฐานะที่เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม พัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความสามารถในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล มีสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน สิ่งทอ เครื่องเรือน เครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับ อุตสาหกรรมเกษตร บรรจุกภัณฑ์และการพิมพ์ นวัตกรรมอุตสาหกรรม พัฒนาการใช้พลังงานและสิ่งแวดล้อม และอุตสาหกรรมเซรามิก และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคจำนวน 11 ศูนย์
Thailand	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีพันธกิจในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภาคอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้ 1. บริหารจัดการ การกำกับดูแลธุรกิจอุตสาหกรรมรวมถึงวัตถุอันตราย ด้านการผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและดำเนินการให้เป็นไปตาม

		<p>ข้อตกลง กฎ ระเบียบระหว่างประเทศ</p> <p>2. ส่งเสริม สนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ด้านเครื่องจักร การผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย วัตถุดิบทราย พลังงาน และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม</p> <p>3. ให้บริการจดทะเบียนเครื่องจักร</p> <p>กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้จัดตั้งศูนย์บริการสารพันทั้งใจ (Single Window) เพื่อให้บริการ ทั้งรูปแบบการบริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว และ ให้บริการประสานส่งต่อไปยังหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ศูนย์ในส่วนกลาง และให้บริการขออนุญาตผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-license) รวม 67 รายการ</p>
Thailand	<p>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)</p>	<p>สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ในการส่งเสริมการลงทุนตามนโยบายส่งเสริมการลงทุน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการใช้สิทธิและประโยชน์ภาษีอากร 2. สนับสนุนให้อุตสาหกรรมพัฒนาระบบคุณภาพ และมาตรฐานการผลิตเพื่อแข่งขันในตลาดโลก 3. ปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับข้อตกลงด้านการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศโดยการยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกและการใช้ชิ้นส่วนในประเทศ 4. สนับสนุนการลงทุนเป็นพิเศษในภูมิภาค หรือท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำ และมีสิ่งเอื้ออำนวยต่อการลงทุนน้อย โดยให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรสูงสุด 5. ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยกำหนดเงื่อนไขเงินลงทุนขั้นต่ำของโครงการที่ได้รับการส่งเสริมเพียง 500,000 บาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) สำหรับกิจการตามประกาศคณะกรรมการที่ 1/2553 และไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) สำหรับกิจการอื่น 6. ให้ความสำคัญแก่กิจการเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร กิจการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ กิจการสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการและบริการพื้นฐาน กิจการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรมเป้าหมาย <p>ปัจจุบัน BOI มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวสำหรับการลงทุนในส่วนกลาง 2 แห่ง ได้แก่ ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน และศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) และมีสำนักงานในภูมิภาค 7 แห่ง</p>
Thailand	<p>ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว. หรือ SME BANK)</p>	<p>ธพว. หรือ SME Bank อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมมีพันธกิจในการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนนโยบายภาครัฐในการช่วยเหลือและส่งเสริม SMEs ไทย 2. ให้บริการทางการเงินที่ตอบสนองความต้องการของ SMEs ไทย 3. ส่งเสริมและพัฒนา SMEs ไทย ควบคู่กับการสนับสนุนเงินทุน 4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบจัดการขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

		<p>โดยผ่านบริการต่างๆ ของธนาคารได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สินเชื่อและอัตราดอกเบี้ย 2. บริการออกหนังสือค้ำประกัน 3. บริการการอาวัลหรือการรับรองตัว 4. บริการร่วมทุน 5. บริการปรึกษาแนะนำ <p>ปัจจุบันธนาคารมีสาขาในระดับท้องถิ่น (จังหวัด/อำเภอ) จำนวน 95 สาขาทั่วประเทศ</p>
Thailand	<p>บริษัทประกัน สินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาด ย่อม (บสย. หรือ SBCG)</p>	<p>บสย. เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลังมี วัตถุประสงค์เพื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยเหลือภาครัฐอุดสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงิน จำนวนมากขึ้น 2. ช่วยให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่ภาครัฐอุดสาหกรรมขนาด ย่อม มากยิ่งขึ้น 3. เร่งการกระจายสินเชื่อไปยังภาครัฐอุดสาหกรรมขนาดย่อมทั่วประเทศได้เร็วขึ้น 4. ช่วยให้การพัฒนาภาครัฐอุดสาหกรรมขนาดย่อมบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ <p>ปัจจุบัน บสย. มีสำนักงานจังหวัด 9 สำนักงาน แบ่งเป็นในส่วนกลาง (กรุงเทพฯ และ ปริมณฑล) 2 สำนักงาน และในภูมิภาค 7 สำนักงาน</p>
Thailand	<p>สถาบันพัฒนา วิสาหกิจขนาด กลางและขนาด ย่อม (ISMED)</p>	<p>สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ เดิม สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ภายหลังได้มีการตั้งมูลนิธิเพื่อสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมเพื่อถ่ายโอนภารกิจการพัฒนาจากภาครัฐมาดำเนินการในรูป องค์กรสาธารณประโยชน์ โดยมีหน้าที่ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนและประสานการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาและสถาบันเฉพาะทาง ต่างๆ ที่เข้าร่วมเครือข่าย เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการและกิจการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม 2. ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ประกอบการและบุคลากรที่ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝึกอบรม การเรียนทางไกล การศึกษาด้วยตนเอง จากสื่อ และอื่นๆ 3. ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มวิสาหกิจ ด้านการปรึกษา แนะนำการปรับปรุงกิจการ การตลาด การลงทุนและร่วมลงทุน การเชื่อมโยงธุรกิจ ตลอดจนการร่วมมือระหว่างภาคเอกชนเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน 4. ศึกษาวิจัยทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการได้เข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัยเชื่อถือได้ และนำไปปรับใช้ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและสื่อการถ่ายทอดความรู้ การปรับปรุงบริการ

		<p>การจัดทำดัชนีชี้วัดความสามารถในการประกอบการ และการสนับสนุนด้านการเงิน</p> <p>5. รับรองมาตรฐานวิชาชีพของบุคลากรที่ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือเป็นผู้ประเมินสถานประกอบการ</p> <p>โดย ISMED มีศูนย์เพิ่มมูลค่าผลผลิตและออกแบบผลิตภัณฑ์ SMEs จำนวน 1 ศูนย์และมีเครือข่ายสถาบันจำนวน 11 สถาบัน</p>
Thailand	หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	<p>หอการค้าไทยจดทะเบียนจัดตั้งวันพฤหัสบดีที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2476 เพื่อเป็นศูนย์รวมของนักธุรกิจชั้นนำของประเทศไทย และเป็นแกนหลักในการดำเนินงานร่วมกับภาครัฐบาล ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ โดยมีพันธกิจ 3 ด้านได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านองค์กร : เป็นศูนย์รวมของภาคธุรกิจเอกชน เพื่อแสดงบทบาทและจุดยืนที่เด่นชัดในประเด็นทางเศรษฐกิจ และสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับ 2. ด้านสมาชิก : ผนึกกำลังและร่วมสร้างประโยชน์ให้กับสมาชิกที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศทั้งในส่วนกลาง และภูมิภาค 3. ด้านพัฒนาศักยภาพธุรกิจ : เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจในระดับสากล <p>ปัจจุบันหอการค้าไทยร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือ กรอ. ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน โดยมีพันธมิตรประกอบด้วยหอการค้าจังหวัด 75 หอการค้า และมีเครือข่ายสมาคมกว่า 100 สมาคม โดยหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยมีบุคลากรจำนวน 191 คน</p>
Thailand	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (สอท. หรือ FTI)	<p>สภาอุตสาหกรรมเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไร มีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ในพระราชบัญญัติอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมภาคเอกชนในการประสานนโยบายและดำเนินการกับรัฐ 2. ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอุตสาหกรรม 3. ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรม 4. ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา วิจัย อบรม เผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรม 5. ตรวจสอบสินค้า ออกใบรับรองแหล่งกำเนิดหรือใบรับรองคุณภาพสินค้า 6. ให้คำปรึกษาและเสนอแนะแก่รัฐบาล เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม 7. ส่งเสริมนักอุตสาหกรรมและเป็นแหล่งกลางสำหรับนักอุตสาหกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ต่อวงการอุตสาหกรรม 8. ควบคุมดูแลให้สมาชิกปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรม 9. ปฏิบัติกิจการอื่นๆ ตามกฎหมายกำหนด <p>สภาอุตสาหกรรมร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือ กรอ. ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน โดยมีสภา</p>

		อุตสาหกรรมภาคจำนวน 5 ภาค และสภาอุตสาหกรรมจังหวัดจำนวน 76 จังหวัด
Vietnam	Agency for SME Development (ASMED)	การบริหารงานอยู่ภายใต้รัฐมนตรีกระทรวงการวางแผนและการลงทุน (Ministry of Planning and Investment - MPI) และ ยังทำหน้าที่ในฐานะเลขานุการประจำให้แก่ คณะกรรมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเทศเวียดนาม (SME Development Council) มีหน้าที่เป็นประธานหรือเข้าร่วมประชุมร่างกฎหมาย กลไก บริหาร และนโยบายสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจ การพัฒนา SMEs การลงทะเบียนธุรกิจ และการสนับสนุนการลงทุนให้แก่รัฐมนตรีเพื่อนำเสนอแก่นายกรัฐมนตรี หรือสั่งการต่อไป
Vietnam	SME-TACS	เป็นหน่วยงานขึ้นตรงต่อ ASMED ที่รับผิดชอบด้านปฏิบัติการเพื่อให้ความช่วยเหลือและความสนับสนุนต่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มี 4 บทบาทหลักได้แก่ การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา การให้บริการข้อมูล และการเชื่อมโยงทางธุรกิจ ในขณะที่แผนระยะกลางจะขยายบทบาทและความรับผิดชอบครอบคลุมด้านการวิจัยพัฒนา การบริการเครื่องจักร และการให้คำปรึกษาด้านเทคนิคแก่ MPI ปัจจุบันมีบุคลากรทั้งสิ้น 33 คน โดยแบ่งเป็นฝ่ายบริหาร วางแผน และจัดการ 17 คน และฝ่ายฝึกอบรม และเทคนิคจำนวน 16 คน
Vietnam	First Stop Shop (FSS)	FSS เป็นศูนย์ให้บริการ SMEs ที่ตั้งขึ้นจากการเชื่อมโยงเครือข่ายในระดับท้องถิ่น เป็นการริเริ่มจาก ASMED โดย FSS ตั้งอยู่ในสำนักงาน DPI ประจำจังหวัด ด้วยการสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐระดับจังหวัด โดยมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นแก่ SMEs
Vietnam	SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES DEVELOPMENT SUPPORT CENTER 2 (SMEDEC 2)	SMEDEC 2 เกิดขึ้นโดยการสนับสนุนของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) และมีกระทรวงอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม ประเทศเวียดนามเป็นประธาน โดยมีภารกิจในการรับ ประสานงาน ศึกษา ให้การฝึกอบรม และการส่งต่อความรู้ ทักษะ การบริหาร บริการเทคนิคเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีระดับสูงจากที่ต่างๆ ทั่วโลกมาสู่องค์กรธุรกิจในประเทศเวียดนาม ปัจจุบัน SMEDEC2 เป็นองค์กรที่เลี้ยงตนเองผ่านรายได้จากบริการแก่ภาคเอกชนโดยมิได้รับเงินช่วยเหลือจากกระทรวงฯ และมีบุคลากรจำนวนทั้งสิ้น 28 คน แบ่งเป็นส่วนกลางจำนวน 10 คน และภูมิภาคจำนวน 18 คน
Vietnam	Vietnam Association of Corporate Director (VACD)	สมาคมภายใต้การกำกับดูแลของรัฐที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ ในด้านการบริหารและพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ รวมทั้งเพิ่มความรู้และพัฒนา ด้านธรรมาภิบาล มีสำนักงาน 3 แห่งอยู่ที่ Hanoi, hochiminh city, และ Danang ปัจจุบันมีสมาชิกสมาคมประมาณ 200 กว่าราย การบริหารงานสมาคมมีการประชุม เพื่อเลือกคณะกรรมการ และคณะกรรมการที่ได้รับเลือกจะทำการคัดเลือกประธานสมาคม มีบุคลากรประจำ 5 คนและที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สมาคมมีกิจกรรมหลักๆ คือ 1. การฝึกอบรม(Training) ด้านการบริหารสำหรับบุคลากรบริหารและผู้บริหารระดับสูง

		คณะกรรมการของบริษัทต่าง และร่วมมือกับ ASMED มหาวิทยาลัย และผู้ประกอบการ ในการจัดส่งวิทยากรไปอบรมให้แก่ผู้ประกอบการ หรือผู้ประกอบการสามารถส่งบุคลากรไปรับการอบรมที่มหาวิทยาลัยต่างๆ 2.วิจัยและให้คำปรึกษา เกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการ และ 3.ประชุมพบปะกับสมาชิกสมาคม
Vietnam	Vietnam Chamber of Commerce and Industry (VCCI)	หอการค้าและอุตสาหกรรมประเทศเวียดนามเป็นสมาคมธุรกิจที่มีเครือข่ายใหญ่ที่สุดในประเทศ ตั้งขึ้นปี 1994 มี 8 สาขาทั่วประเทศ มีบุคลากรประมาณ 20 คนที่ศูนย์กลาง มีสมาชิกประมาณ 10,000 รายทั้ง วิสาหกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น World Bank, SIDA, ADB, UNIDO เป็นต้น

■ ประเภทของการบริการ

ประเภทของการบริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) ส่วนใหญ่เป็นบริการช่วยเหลือ SMEs ในลักษณะที่ไม่ใช่การช่วยเหลือทางการเงินและกายภาพ (Soft Services) เป็นส่วนใหญ่ อาทิเช่น การฝึกอบรมพนักงาน การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ จัดนิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ และการวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ โดยมีบางประเทศ AMS ที่ให้บริการด้านการเงิน (Financial Services) และบริการด้านกายภาพ (Hard Services) เช่น การพัฒนาที่ดิน พัฒนาโรงงาน และเครื่องจักรประกอบอุตสาหกรรมบ้าง อย่างไรก็ตามการให้บริการทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมาไม่เป็นที่แพร่หลายนักในกลุ่มประเทศ AMS

ตาราง 8 ประเภทของการบริการ

ประเทศ	ชื่อองค์กร/	กลุ่มของการบริการ	ประเภทย่อยของการบริการ
Brunei Darussalam	Brunei Economic Development Board	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ โครงการและสัญญากับรัฐ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งเงิน
Brunei Darussalam	Entrepreneurial Development Centre	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ โครงการและสัญญากับรัฐ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ

Brunei Darussalam	Asia Inc Forum Sdn Bhd	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ
Cambodia	SME Department	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม
Indonesia	Ministry of Cooperatives and SME	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ จ้างพนักงาน ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม ภาษี นำเข้า-ส่งออก สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ โครงการและสัญญากับรัฐ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร สิทธิบัตรทางปัญญาและจดทะเบียนสิทธิบัตร เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งเงิน
Lao PDR	Department of Trade promotion and Product Development	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร ปิดธุรกิจ
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ
Lao PDR	Lao National Chamber of Commerce and Industry (LNCCI)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร
Lao PDR	Lao-Japan Human Resource Development Institute (LTI)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม
Lao PDR	Lao-India Entrepreneurship Development Center (LIEDC)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	จ้างพนักงาน ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ

			การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ โครงการและสัญญากับรัฐ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร
		บริการทางการเงิน	การเข้าถึงแหล่งเงิน
Malaysia	Small and Medium Enterprise Corporation Malaysia (SME Corp. Malaysia)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งเงิน
Union of Myanmar	Ministry of Industry No. 2	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ จ้างพนักงาน ฝึกพนักงาน การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ โครงการและสัญญากับรัฐ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
Union of Myanmar	Directorate of Industrial Supervision and Inspection	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม ภาษี นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ นำเข้า-ส่งออก โครงการและสัญญากับรัฐ สิทธิบัตรทางปัญญาและจดทะเบียนสิทธิบัตร เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
Union of Myanmar	Union of Myanmar Federation of Chambers of Commerce & Industry	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม ภาษี นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ นำเข้า-ส่งออก สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ โครงการและสัญญากับรัฐ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร

			สิทธิบัตรทางปัญญาและจดทะเบียนสิทธิบัตร เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งเงิน
Philippines	Department of Trade and Industry (DTI)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ โครงการและสัญญากับรัฐ สิทธิบัตรทางปัญญาและจดทะเบียนสิทธิบัตร
		บริการทางการเงิน	การเข้าถึงแหล่งเงิน
Philippines	Department of Science and Technology (DOST)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
Philippines	Bureau of Micro, Small and Medium Enterprise Development (BMSMED)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
Philippines	National Economic Research and Business Assistance Center (NERBAC)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ
Philippines	Small Business Guarantee & Finance Corporation (SBGFC)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม
		บริการทางการเงิน	การเข้าถึงแหล่งเงิน
Philippines	Philippine Business for Social Progress (PBSP)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ
		บริการทางการเงิน	การเข้าถึงแหล่งเงิน
Singapore	Spring Singapore	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ รางวัล ใบบรรอง ประกาศนียบัตร เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งเงิน

Thailand	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)	บริการที่ไม่ใช่บริการทาง การเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ จ้างพนักงาน ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม ภาษี นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ นำเข้า-ส่งออก สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ โครงการและสัญญาภาครัฐ รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร สิทธิบัตรทางปัญญาและจดทะเบียนสิทธิบัตร เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน ปิดธุรกิจ
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งเงิน
Thailand	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	บริการที่ไม่ใช่บริการทาง การเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ
Thailand	สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน (BOI)	บริการที่ไม่ใช่บริการทาง การเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ ภาษี
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งเงิน
Thailand	ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมแห่ง ประเทศไทย (ธพว. หรือ SME BANK)	บริการที่ไม่ใช่บริการทาง การเงินและกายภาพ	การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ
		Hard Services	การพัฒนาโรงงาน/เครื่องมือเครื่องจักรเพื่อธุรกิจ
		บริการทางการเงิน	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งเงิน
Thailand	บริษัทประกันสินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย. หรือ SBCG)	บริการที่ไม่ใช่บริการทาง การเงินและกายภาพ	การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม
		บริการทางการเงิน	การเข้าถึงแหล่งเงิน
Vietnam	Agency for SME	บริการที่ไม่ใช่บริการทาง การเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ

	Development (ASMED)		
		บริการทางการเงิน	การเข้าถึงแหล่งเงิน
Vietnam	SME-TACS	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
		บริการด้านกายภาพ	การพัฒนาโรงงาน/เครื่องมือเครื่องจักรเพื่อธุรกิจ
Vietnam	First Stop Shop (FSS)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม ภาษี นำเข้า-ส่งออก เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน
		บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม
Vietnam	SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES DEVELOPMENT SUPPORT CENTER 2 (SMEDEC 2)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม
		บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ
Vietnam	Vietnam Association of Corporate Director (VACD)	บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ
		บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ	ฝึกพนักงาน การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ

(แหล่งที่มา ข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs (n= 35 ตัวอย่าง))

โดยบริการด้านการเงิน (Financial Services) ส่วนใหญ่พบว่าเป็นการติดต่อแนะนำการเข้าถึงแหล่งเงินโดยการประสานงานกับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีบาง AMS ที่มีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะด้านที่ให้บริการทางการเงินโดยเฉพาะแก่ SMEs อาทิเช่น รูปแบบเงินกู้สำหรับ SMEs ประเภทต่างๆ ผ่านธนาคารเพื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Banks) เช่นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพท) ในประเทศไทย และ Bank Perusahaan Kecil & Sederhana Malaysia Berhad (SME Bank) ประเทศมาเลเซีย และผ่านบริการประกันสินเชื่อให้แก่ SMEs (SME Credit Guarantee) ซึ่งในบริการด้านการประกันสินเชื่อแก่ SMEs ได้รับความสนใจจากประเทศ AMS และมีการร่วมมือเพื่อจัดตั้งสมาพันธ์ประกันสินเชื่อแห่งภูมิภาคเอเชียซึ่งมีองค์กรจากสมาชิก AMS เข้าร่วม 6 องค์กรจาก 4 ประเทศ ประกอบด้วยประเทศไทย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศมาเลเซีย และ

ประเทศอินโดนีเซีย ในขณะที่ประเทศเวียดนาม โดยกระทรวงการวางแผนและการลงทุน (Ministry of Planning and Investment) ให้ความสนใจเข้าร่วมสังเกตการณ์ ซึ่งสมาพันธ์ประกันสินเชื่อแห่งภูมิภาคเอเชียมีสมาชิกดังต่อไปนี้

ตาราง 9 สมาพันธ์ประกันสินเชื่อแห่งภูมิภาคเอเชีย (Asian Credit Supplementation Institution Confederation – ACSIC)

ที่	ชื่อบริษัทประกันสินเชื่อ	ชื่อย่อ	ประเทศ
1	Perum Jaminan Kredit Indonesia	Perum Jamkrindo	Indonesia
2	PT. Asuransi Kredit Indonesia	PT ASKRINDO	Indonesia
3	PT. Penjamin Kredit Pengusaha Indonesia	PKPI	Indonesia
4	Credit Guarantee Corporation Malaysia Berhad	CGCMB	Malaysia
5	Small Business Guarantee & Finance Corporation	SBGFC	Philippines
6	Small Business Credit Guarantee Corporation	SBGC	Thailand
7	Japan Finance Corporation	JFC	Japan
8	National Federation of Credit Guarantee Corporation	NFCGC	South Korea
9	Kibo Technology Fund	KIBO	South Korea
10	Korea Credit Guarantee Fund	KODIT	South Korea
11	Korea Federation of Credit Guarantee Foundations	KOREG	South Korea
12	Credit Guarantee Fund Trust for Micro and Small Enterprises	CGTMSE	India
13	Deposit & Credit Guarantee Corporation	DCGC	Nepal
14	Small Business Development Corporation	SBDC	Papua New Guinea
15	Central Bank of Sri Lanka	CBSL	Sri Lanka
16	Small and Medium Enterprise Credit Guarantee Fund of Taiwan	Taiwan SMEG	Taiwan

(แหล่งที่มาของข้อมูล บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (SBCG) 2553)

สำหรับประเด็นด้านเงินสนับสนุนธุรกิจแบบให้เปล่า (Grant) แก่ SMEs พบว่ารัฐบาลของ AMS มีการให้เงินสนับสนุนแก่ธุรกิจแบบให้เปล่า ทั้งแบบให้เปล่าเต็มจำนวน หรือเงินสนับสนุนบางส่วน หลายประเทศ ซึ่งเงินสนับสนุนเหล่านี้ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของเงินสนับสนุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา (R&D) การปรับปรุงคุณภาพ การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การสร้างขีดความสามารถและความเข้มแข็ง (Capacity Building) และโครงการช่วยเหลือยามวิกฤติแก่ SMEs โดยมีตัวอย่างโครงการให้เงินสนับสนุนธุรกิจแบบให้เปล่าแก่ SMEs ดังต่อไปนี้

ตาราง 10 ตัวอย่างโครงการที่ให้เงินสนับสนุนแบบให้เปล่า (Grant) แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่	ด้าน	ชื่อโครงการ	องค์กร	ประเทศ
1	การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	Grants-in-Aid (GIA) program	Department of Science and Technology (DOST)	Philippines
2	การวิจัยและพัฒนา	Multimedia Super Corridor Research And	Multimedia Development	Malaysia

	(R&D)	Development Grant (MGS)	Corporation (MDEC)	
		ระบบสนับสนุน SMEs ด้านทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Program Fund : IP Fund)	Office of SME Development (OSMEP)	Thailand
3	การปรับปรุงคุณภาพ	โครงการสนับสนุนการปรับปรุง / พื้นฟูสภาพ เครื่องจักรแก่ SMEs (Machine Fund)	Office of SME Development (OSMEP)	Thailand
4	การปรับปรุง ประสิทธิภาพการผลิต	Small Enterprises Technology Upgrading Program (SETUP)	Department of Science and Technology (DOST)	Philippines
5	การสร้างขีด ความสามารถและความ เข้มแข็ง	Brand Promotion Grant (BPG)	Malaysia External Trade Development Corporation (MATRADE)	Malaysia
		ระบบสนับสนุนบริการที่ปรึกษา SMEs (Consultancy Fund)	Office of SME Development (OSMEP)	Thailand
		ระบบสนับสนุน SMEs เพื่อการขยายธุรกิจไปยัง ต่างประเทศ (Internationalization Fund)	Office of SME Development (OSMEP)	Thailand
6	โครงการช่วยเหลือยืม วิกฤติ	มาตรการช่วยเหลือ SMEs ในภาวะเงินบาทแข็งค่า	EXIM BANK	Thailand

(แหล่งที่มาของข้อมูล DOST, EXIM BANK, SME Corp. Malaysia, OSMEP, 2009-2010)

■ **ประเภทของการบริการและระดับของบริการในปัจจุบันและระดับของบริการที่ต้องการขยายต่อไปในอนาคต**

จากการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) พบว่า การฝึกพนักงาน การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม และการให้คำปรึกษาทางธุรกิจเป็นบริการที่องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ส่วนใหญ่ให้บริการคิดเป็นร้อยละ 63 ร้อยละ 63 และร้อยละ 49 ตามลำดับ

โดยระดับของบริการในปัจจุบันส่วนใหญ่พบว่าบริการช่วยเหลือ SMEs ในลักษณะที่ไม่ใช่การช่วยเหลือทางการเงินและกายภาพ (Soft Services) มีการให้บริการอย่างแพร่หลายทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ ซึ่งบริการด้านที่มีการให้บริการสูงสุดสามอันดับข้างต้นได้แก่ การฝึกพนักงานการจัดสัมมนา/ฝึกอบรม และการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ สามารถให้บริการได้ในระดับท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 46 ร้อยละ 40 และร้อยละ 34 ตามลำดับ

สำหรับบริการด้านการเงิน (Financial Services) อาทิเช่น การเข้าถึงแหล่งเงิน หรือ เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือพบว่าปัจจุบันองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในประเทศ AMS มีการให้บริการการเข้าถึงแหล่งเงิน อยู่ในอันดับที่ 5 และ เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ อยู่ในอันดับที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 37 และร้อยละ 29 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ของบริการการเข้าถึงแหล่งเงิน หรือ เงินสนับสนุนและความช่วยเหลืออยู่ในระดับประเทศคิดเป็นร้อยละ 23 และร้อยละ 20 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามพบว่ากลุ่มตัวอย่างองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs มีทัศนคติว่าระดับของบริการที่ต้องการขยายต่อไปในอนาคตควรขยายการให้บริการจากระดับประเทศเข้าสู่ระดับท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นบริการด้านเงินสนับสนุนและความช่วยเหลือที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่ามีความเหมาะสมในการให้บริการระดับประเทศมากที่สุด (ร้อยละ 11) ทั้งนี้ความต้องการขยายบริการ SMEs ผู้ระดับท้องถิ่นแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในประเทศ AMS ต่อการลดระดับการลดปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมผ่านการพัฒนา SMEs ตรงตามกรอบที่กำหนดไว้ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) แนวทางการลดช่องว่างในการพัฒนา (Equitable Economic Development) ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และแนวทางของ ASEAN Policy Blueprint for SME Development (APBSD)

ตาราง 11 ประเภทของการบริการและระดับของบริการในปัจจุบันและระดับของบริการที่ต้องการขยายต่อไปในอนาคต

ที่	ประเภทของบริการ	สัดส่วน ของบริการ	ระดับของบริการในปัจจุบัน				ระดับของบริการที่ต้องการ			
			ระดับท้องถิ่น	ระดับภูมิภาค	ระดับประเทศ	Web-based	ระดับท้องถิ่น	ระดับภูมิภาค	ระดับประเทศ	Web-based
1	ฝึกพนักงาน	63%	46%	34%	34%	11%	34%	11%	14%	11%
2	การจัดสัมมนา/ฝึกอบรม	63%	40%	29%	40%	9%	37%	11%	9%	9%
3	การให้คำปรึกษาทางธุรกิจ	49%	34%	14%	29%	3%	26%	11%	6%	6%
4	นิทรรศการ การแสดงสินค้า จับคู่ธุรกิจ	46%	26%	17%	26%	0%	26%	9%	14%	6%
5	การวิจัยตลาด ข้อมูลตลาด ข้อมูลสถิติ	40%	26%	9%	17%	6%	20%	6%	11%	9%
6	การเข้าถึงแหล่งเงิน	37%	20%	11%	23%	6%	20%	9%	14%	6%
7	เงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ	29%	9%	14%	20%	9%	3%	9%	11%	6%
8	การจดทะเบียน ใบอนุญาตตั้งธุรกิจ	26%	14%	6%	11%	6%	11%	3%	3%	11%
9	โครงการและสัญญากับรัฐ	26%	9%	11%	9%	0%	9%	0%	9%	3%
10	รางวัล ใบรับรอง ประกาศนียบัตร	26%	17%	6%	17%	3%	14%	3%	9%	3%
11	เข้ารับบริการด้านการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน	26%	14%	14%	17%	3%	9%	9%	3%	6%
12	สนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ	23%	17%	9%	11%	0%	9%	6%	6%	6%
13	ภาษี	14%	3%	6%	11%	3%	6%	6%	3%	3%
14	สิทธิบัตรทางปัญญาและจดทะเบียนสิทธิบัตร	14%	6%	0%	6%	0%	9%	0%	0%	6%
15	จ้างพนักงาน	11%	9%	9%	6%	6%	9%	3%	3%	9%
16	นำเข้า-ส่งออก	11%	6%	3%	11%	3%	6%	0%	3%	3%
17	ปิดธุรกิจ	6%	3%	0%	3%	0%	3%	3%	0%	0%
18	บริการด้านอื่นๆ	43%	20%	9%	9%	6%	26%	6%	6%	3%

(แหล่งที่มา ข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs (n= 35 ตัวอย่าง))

บริการอื่นๆ ที่ให้บริการโดยองค์กรให้บริการ SMEs (SME Service Agencies) และศูนย์ให้บริการ SMEs (SME Service Centers) ในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) ประกอบไปด้วย การกำหนดนโยบายแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) บริการพัฒนาสินค้าใหม่ๆ บริการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม บริการด้านการศึกษา การพัฒนาคลัสเตอร์สำหรับ ธุรกิจและอุตสาหกรรม การเป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานและสร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐและเอกชน (Partnership and Dialogue) และการตรวจสอบ และกำกับดูแลคุณภาพการผลิต ดังต่อไปนี้

ตาราง 12 ลักษณะบริการอื่นๆ โดยองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs

ที่	บริการอื่นๆ	ลักษณะบริการ	องค์กร	ประเทศ
1	การกำหนดนโยบายแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	เป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับ SMEs และการให้บริการแก่ SMEs	BMSMED, OSMEP	Philippines, Thailand
2	บริการพัฒนาสินค้าใหม่ๆ	ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์	DTI	Philippines
3	บริการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม	การตรวจการปล่อยก๊าซพิษ	NERBAC	Philippines
4	บริการด้านการศึกษา	การออกมาตรฐานการสอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	Phil NITS	Philippines
		การออกแบบหลักสูตรเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสำหรับการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา	Lao-India Entrepreneurship Development Center	Lao PDR
5	การพัฒนาคลัสเตอร์สำหรับธุรกิจและอุตสาหกรรม	ส่งเสริมประสานงานการพัฒนาคลัสเตอร์	VCCI	Vietnam
6	การเป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานและสร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐและเอกชน (Partnership and Dialogue)	จัดการประชุมสัมมนาระหว่างภาครัฐและเอกชน	Asia Inc Forum Sdn Bhd	Brunei Darussalam
		เสริมสร้างให้เกิดเครือข่ายที่เข้มแข็งสำหรับ SMEs	OSMEP	Thailand
7	การตรวจสอบ และกำกับดูแลคุณภาพการผลิต	ตรวจสอบ และกำกับดูแลคุณภาพการผลิตรถยนต์ในเขตอุตสาหกรรม	Ministry of Industry No 2	Myanmar

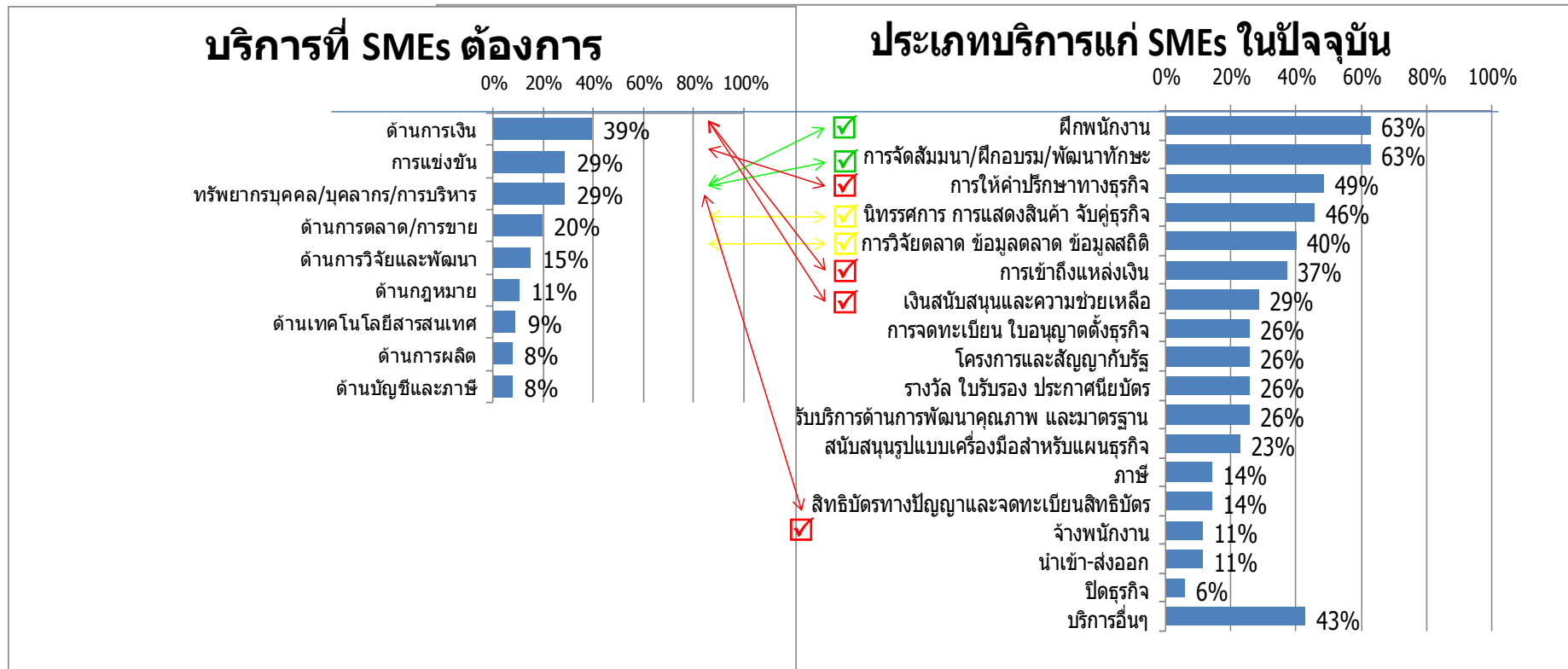
(แหล่งที่มา ข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs (n= 35 ตัวอย่าง)

■ **โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น**

จากการศึกษา โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นพบประเด็นสำคัญคือความไม่สอดคล้องระหว่างบริการที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต้องการ และประเภทบริการแก่ SMEs ในปัจจุบัน โดยบริการที่ SMEs ต้องการในระดับสูงเช่นบริการด้านการเงิน (ร้อยละ 39) และบริการช่วยเหลือด้านการแข่งขัน (ร้อยละ 29) กลับมีระดับการให้บริการจากองค์กรให้บริการ SMEs (SME Service Agencies) และศูนย์ให้บริการ SMEs (SME Service Centers) ในอันดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งหากศึกษาเปรียบเทียบอันดับของความต้องการบริการของ SMEs กับบริการขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในปัจจุบันระดับความสัมพันธ์ 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ช่องว่างระหว่างบริการที่ SMEs ต้องการในระดับสูงแต่องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ให้บริการในระดับต่ำกว่า อาทิเช่น
 - a. บริการด้านการเงิน เป็นบริการที่ SMEs ต้องการเป็นอันดับหนึ่ง (คิดเป็นร้อยละ 39) แต่องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ให้บริการการที่ตอบสนองความต้องการด้านนี้ในอันดับหก คือการเข้าถึงแหล่งเงิน (คิดเป็นร้อยละ 37) และอันดับเจ็ด คือเงินสนับสนุนและความช่วยเหลือ (คิดเป็นร้อยละ 29)
 - b. บริการด้านการช่วยเหลือการแข่งขัน เป็นบริการที่ SMEs ต้องการเป็นอันดับสอง (คิดเป็นร้อยละ 29) แต่องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ให้บริการที่ตอบสนองความต้องการด้านนี้คิดเป็นอันดับสาม คือบริการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ (คิดเป็นร้อยละ 49)
 - c. บริการด้านทรัพยากรบุคคล/บุคลากร/การบริหาร เป็นบริการที่ SMEs ต้องการเป็นอันดับสาม (คิดเป็นร้อยละ 29) แต่องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ให้บริการที่ตอบสนองความต้องการด้านนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นด้านการจ้างพนักงานเป็นอันดับ 15 (คิดเป็นร้อยละ 11)
2. ช่องว่างที่บริการที่ SMEs ต้องการระดับต่ำในขณะที่องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ให้บริการในระดับสูงกว่า อาทิเช่น
 - a. บริการด้านทรัพยากรบุคคล/บุคลากร/การบริหาร เป็นบริการที่ SMEs ต้องการเป็นอันดับสาม (คิดเป็นร้อยละ 29) และองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ให้บริการที่ตอบสนองความต้องการด้านนี้เหมาะสมด้วยการให้บริการฝึกพนักงานเป็นอันดับหนึ่ง (คิดเป็นร้อยละ 63) และการจัดสัมมนา/ฝึกอบรม/พัฒนาทักษะเป็นอันดับสอง (คิดเป็นร้อยละ 63)
3. บริการที่ SMEs ต้องการตรงกับระดับการบริการขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs อาทิเช่น
 - a. บริการด้านการตลาด/การขายเป็นบริการที่ SMEs ต้องการเป็นอันดับสี่ (คิดเป็นร้อยละ 20) ตรงกับบริการที่องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs คือบริการนิทรรศการ/การแสดงสินค้า/การจัดคู่ธุรกิจ ซึ่งเป็นบริการอันดับสี่เช่นกัน (คิดเป็นร้อยละ 46)
 - b. บริการด้านการวิจัย/พัฒนาเป็นบริการที่ SMEs ต้องการเป็นอันดับห้า (คิดเป็นร้อยละ 15) ตรงกับบริการที่องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs คือบริการการวิจัยตลาด/ข้อมูลตลาด/ข้อมูลสถิติซึ่งเป็นบริการอันดับห้าเช่นกัน (คิดเป็นร้อยละ 40)

แผนภาพ 4 การเปรียบเทียบบริการที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต้องการ และประเภทบริการแก่ SMEs ในปัจจุบัน

(แหล่งที่มา ข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs จาก 10 ประเทศ AMS (n = 69 ตัวอย่าง) และองค์กร/ศูนย์บริการ SMEs (n = 35 ตัวอย่าง))

■ **โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการการกระจายการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น**

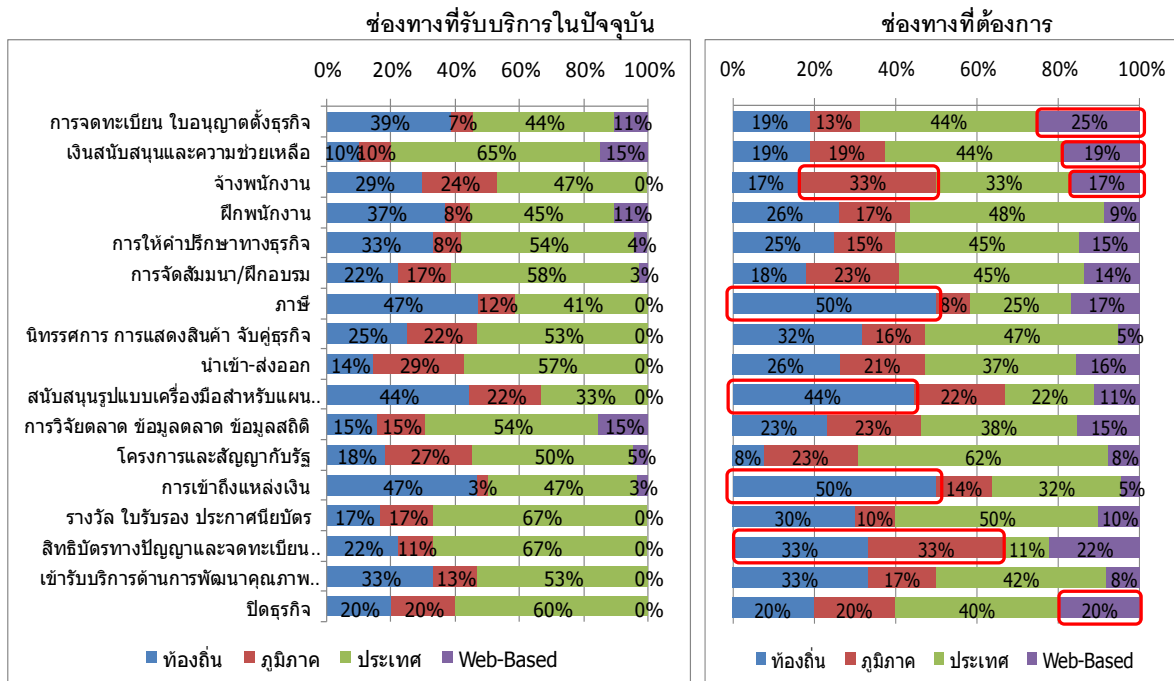
จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs จาก 10 ประเทศ AMS พบว่าโครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการการกระจายการให้บริการ SMEs ประเภทต่างๆ ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นช่องทางระดับประเทศเป็นหลัก โดยผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่จำเป็นต้องเข้ารับบริการในส่วนกลางจากองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับประเทศ ยกเว้นบริการบางประการที่สามารถเข้าถึงในระดับท้องถิ่นได้มากที่สุด ได้แก่บริการด้านภาษี (ร้อยละ 47) และบริการสนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ (ร้อยละ 44)

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาถึงความต้องการของ SMEs ในระดับบริการที่ต้องการพบว่าผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างยังมีทัศนคติว่าบริการ SMEs ที่ต้องการยังคงอยู่ในระดับประเทศเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นบริการบางประการที่มีความต้องการบริการในระดับท้องถิ่น และระดับภูมิภาค ดังต่อไปนี้

1. บริการที่ต้องการในระดับท้องถิ่น พบว่า SMEs มีความต้องการให้มีการขยายช่องทางบริการต่อไปนี้สู่ระดับท้องถิ่นมากขึ้น ประกอบไปด้วย
 - a. บริการภาษี (ร้อยละ 50)
 - b. บริการสนับสนุนรูปแบบเครื่องมือสำหรับแผนธุรกิจ (ร้อยละ 44)
 - c. บริการเข้าถึงแหล่งเงิน (ร้อยละ 50)
 - d. บริการสิทธิบัตรทางปัญญาและจดทะเบียนสิทธิบัตร (ร้อยละ 33)
2. บริการที่ต้องการในระดับภูมิภาค พบว่า SMEs มีความต้องการให้มีการขยายช่องทางบริการต่อไปนี้สู่ระดับภูมิภาคมากขึ้น ประกอบไปด้วย
 - a. บริการจ้างพนักงาน (ร้อยละ 33)
 - b. บริการสิทธิบัตรทางปัญญาและจดทะเบียนสิทธิบัตร (ร้อยละ 33)

พร้อมกันนั้นพบว่ามีการบริการบางประการที่ SMEs มีความต้องการให้มีบริการเหล่านี้ผ่านช่องทาง Web-Based ในระดับสูง ได้แก่บริการจดทะเบียนขอใบอนุญาตตั้งธุรกิจ (ร้อยละ 25) บริการเงินสนับสนุน/ความช่วยเหลือ (ร้อยละ 19) บริการจ้างพนักงาน (ร้อยละ 17) และบริการปิดธุรกิจ (ร้อยละ 20)

แผนภาพ 5 โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการการกระจายการให้บริการ SMEs ประเภทต่าง ๆ

(แหล่งที่มา ข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs จาก 10 ประเทศ AMS (n = 69 ตัวอย่าง))

- โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น พร้อมทั้งแนวทางในการเชื่อมโยงศูนย์บริการในแต่ละประเทศเข้าหากัน

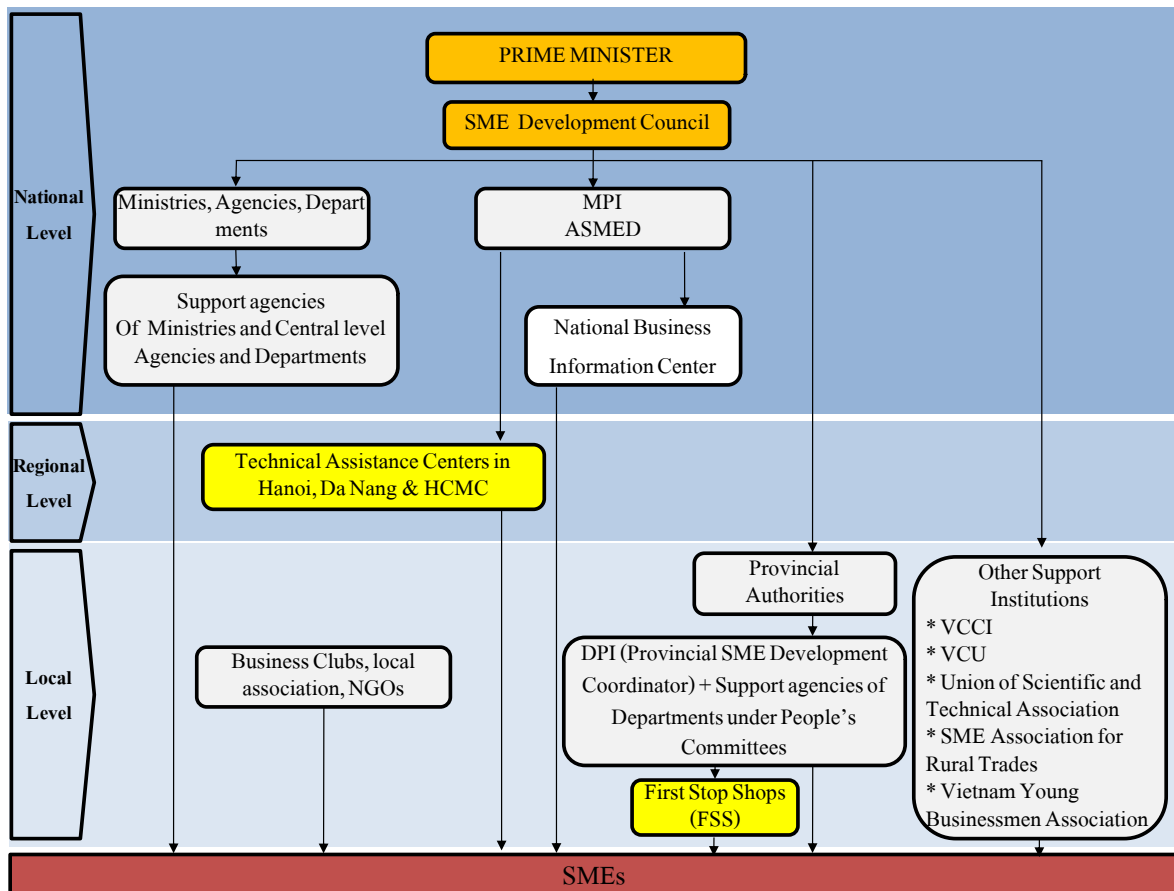
โดยการศึกษาโครงสร้างรูปแบบและแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ในประเทศ AMS บางประเทศสามารถแสดงถึงคุณลักษณะบางประการของการเชื่อมโยงในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นได้ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ประเทศเวียดนาม ประกอบไปด้วยหน่วยงานต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - a. **หน่วยงานเชิงนโยบาย:** คณะกรรมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Development Council) ซึ่งมีรัฐมนตรีกระทรวงการวางแผนและการลงทุน (MPI) เป็นประธาน และมี Agency for SME Development (ASMED) เป็นเลขานุการประจำคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และให้คำปรึกษาแก่นายกรัฐมนตรีในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนา SMEs ภายในประเทศ
 - b. **หน่วยงานประสานงานด้านการพัฒนา SMEs:** ASMED เป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ประสานงานการกำหนดนโยบาย และดำเนินการตามนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม SMEs ในประเทศเวียดนาม โดยการดำเนินการตามนโยบายการส่งเสริม SMEs ของ ASMED ส่วนใหญ่ดำเนินการผ่านโครงสร้างการบริหารของ MPI ผ่านสำนักงานประจำจังหวัดของ MPI และผ่านโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐจากรัฐบาลกลาง เช่น กระทรวง สำนักงาน หรือกรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการประสานงานระดับท้องถิ่นผ่านกลไกหลักคือคณะกรรมการประชาชนประจำ

จังหวัด/เทศบาล (Provincial/Municipal People's Committee) โดยมีเครือข่ายในระดับท้องถิ่นผ่านสมาคมธุรกิจต่างๆ เช่น หอการค้าและอุตสาหกรรมเวียดนาม (Vietnam Chamber of Commerce and Industry - VCCI) และสมาคมผู้บริหารเอกชนประเทศเวียดนาม (Vietnam Association of Corporate Director - VACD) และสมาคมภาคเอกชนอื่นๆ

- c. ศูนย์บริการ SMEs: ในประเทศเวียดนามมีศูนย์ให้บริการ SMEs สำคัญ 2 แห่งได้แก่ Technical Assistance Centers (TACs) ตั้งอยู่ในภูมิภาคสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ 3 แห่งในกรุงฮานอย เมืองดานัง และนครโฮจิมินห์ และ First-Stop Shop (FSS) ซึ่งเป็นศูนย์ให้การสนับสนุน SMEs ในด้านข้อมูลต่างๆ และมีหน้าที่แนะนำการบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ SMEs โดย FSS ตั้งอยู่ในสำนักงานประจำจังหวัดของ DPI

แผนภาพ 6 โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ประเทศเวียดนาม

(แหล่งที่มา SME Support Institutions in Vietnam โดย Ministry of Planning & Investment, 2010)

2. โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ประเทศไทย มีลักษณะดังต่อไปนี้
- a. **หน่วยงานเชิงนโยบาย:** คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด

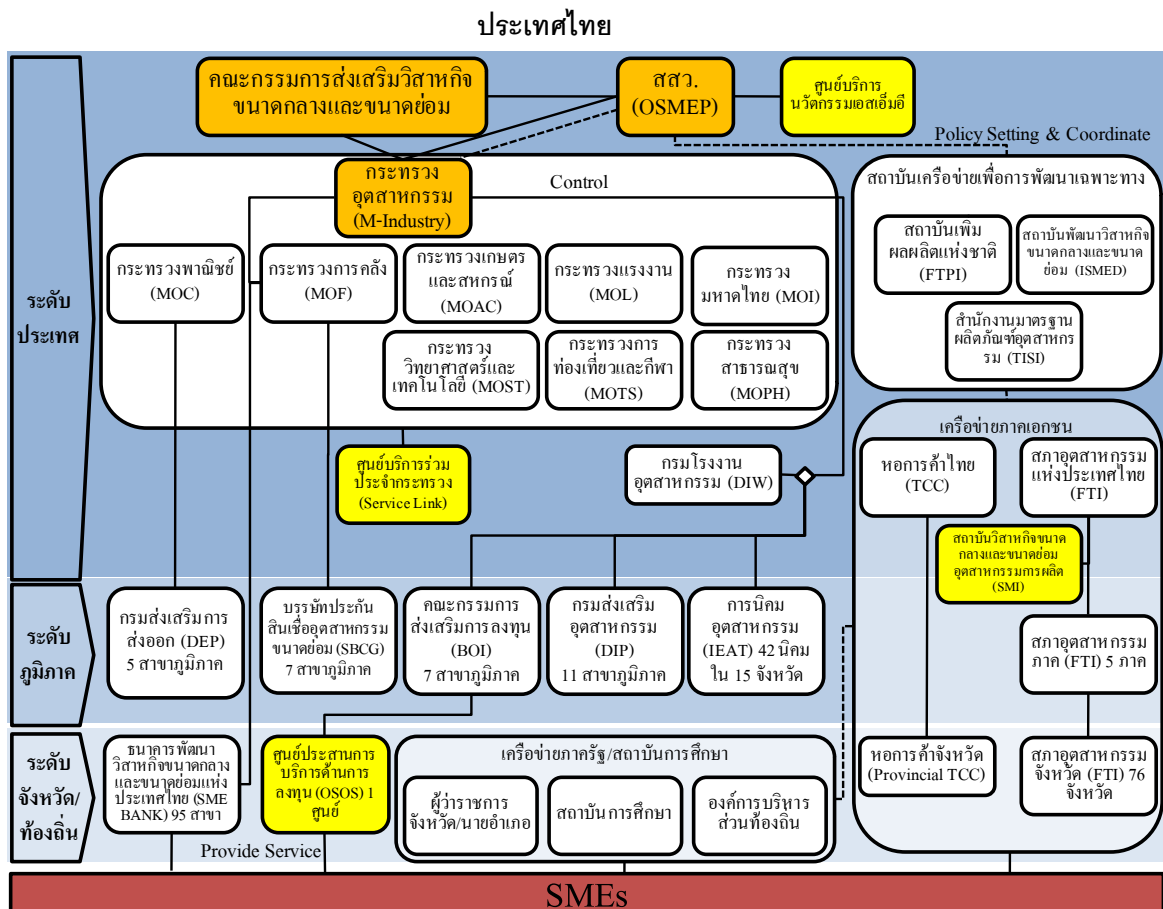
ย่อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี โดยมีสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ทำหน้าที่ประสานและจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้อง

- b. **หน่วยงานประสานงานด้านการพัฒนา SMEs:** สสว. มีหน้าที่หลักในการประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา SMEs ภายในประเทศ โดยสามารถดำเนินการให้กู้ยืมเงิน หรือให้กู้ยืมเงิน (Loans) โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินหรือลงทุนเพื่อการวิจัย พัฒนา และส่งเสริม SMEs การให้ความอุดหนุนหรือช่วยเหลือ (Grants & Assistance) สามารถเข้าร่วมกิจการ (Venture Investment) และร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การเอกชนทั้งในและต่างประเทศเพื่อการส่งเสริม SMEs

โดยการร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ นั้นพบว่าประเทศไทยมีเครือข่ายต่างๆ ในการบริการ SMEs ดังต่อไปนี้

- i. เครือข่ายหน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (DIP) กรมโรงงานอุตสาหกรรม (DIW) และการนิคมอุตสาหกรรม (IEAT)
 - ii. เครือข่ายหน่วยงานสังกัดกระทรวงอื่นๆ เช่น กรมส่งเสริมการส่งออก (DEP)
 - iii. สถาบันเครือข่ายเพื่อการพัฒนาเฉพาะทางต่างๆ เช่น สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (FTPI) สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ISMED) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (TISI) ฯลฯ
 - iv. รัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่สนับสนุนส่งเสริม SMEs อาทิเช่น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME BANK) และบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (SBCG)
 - v. เครือข่ายภาคเอกชน เช่น หอการค้าไทย (TCC) และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (FTI) และ
 - vi. เครือข่ายภาครัฐ/สถาบันการศึกษาต่างๆ ในระดับท้องถิ่น เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด/นายอำเภอ สถาบันการศึกษา และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่ง สสว. สามารถประสานงานเพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น
- c. **ศูนย์บริการ SMEs:** พบว่าแต่ละกระทรวงมีการตั้งศูนย์บริการร่วมประจำกระทรวง (Service Link) พร้อมกันนั้นคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีการตั้งศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) จำนวน 1 ศูนย์ในกรุงเทพมหานคร สำหรับ สสว. เองมีการตั้งศูนย์บริการนวัตกรรมเอสเอ็มอี เพื่อให้บริการแก่ SMEs โดยเฉพาะ

แผนภาพ 7 โครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs

(แหล่งที่มา สสว. 2552)

จากการศึกษาโครงสร้าง รูปแบบและแนวทาง/มาตรการความร่วมมือและเชื่อมโยงศูนย์การให้บริการ SMEs ในประเทศ AMS ต่างๆ สามารถสรุปลักษณะโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการของความร่วมมือระหว่างองค์กร/ศูนย์ ให้บริการ SMEs มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างการบริการแก่ SMEs

a. โครงสร้างการบริการแก่ SMEs ในประเทศ AMS มีลักษณะการกระจายอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหลายองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs โดยมีลักษณะโครงสร้างของภายในประเทศ AMS เช่น

i. ประเทศไทยมีกระทรวงที่รับผิดชอบด้านการบริการแก่ SMEs จำนวน 6 กระทรวง โดยมีการตั้งคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง ในรัฐบาลปัจจุบันนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ โดยกระทรวงที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลัก ร่วมกับกระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยมีองค์กร/สถาบันภาครัฐ และเอกชน เข้าร่วมอีกมากมาย อาทิเช่น คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประเทศไทย ฯลฯ

- ii. ประเทศฟิลิปปินส์มีกระทรวงที่รับผิดชอบ 5 กระทรวงโดยการตั้งคณะกรรมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย (Micro, Small and Medium Enterprise Development (MSMED) Council) โดยมีประธานาธิบดีเป็นประธานกรรมการ และกระทรวงที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงได้แก่ กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลัก โดยมีกระทรวงเกษตร กระทรวงมหาดไทยและรัฐบาลท้องถิ่น กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงการท่องเที่ยวมีหน้าที่ร่วม พร้อมกับองค์กร/สถาบันภาครัฐ และเอกชนเช่น บริษัทธุรกิจขนาดย่อม (Small Business Corporation) ตัวแทน MSMEs จาก 3 ภูมิภาคสำคัญของประเทศได้แก่ลูซอน วิซายัน และมินดาเนา ตัวแทนภาคแรงงาน ตัวแทนจากภาคธนาคารพาณิชย์ (โดยผลัดกันคัดเลือกจากตัวแทนสมาชิกของสมาคมธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ดังนี้ สมาคมธนาคารออมทรัพย์ (Chamber of Thrift Banks) สมาคมธนาคารชนบทแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ (Rural Bankers' Association of the Philippines - RBAP) และสมาคมผู้ประกอบการธนาคารแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ (Bankers' Association of the Philippines - BAP)
- iii. ประเทศเวียดนามมีรัฐมนตรีกระทรวงการวางแผนและการลงทุนเป็นประธานคณะกรรมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Development Council) ร่วมกับกระทรวง และหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โดยในระดับท้องถิ่นสำนักงานประจำจังหวัดของกระทรวงการวางแผนและการลงทุน ทำงานร่วมกับคณะกรรมการประชาชนประจำจังหวัด / เทศบาล (Provincial/Municipal People's Committee) ในฐานะเป็นองค์กรหลักในการประสานงานระดับท้องถิ่น ด้วยการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ เช่น หอการค้าและอุตสาหกรรมเวียดนาม (Vietnam Chamber of Commerce and Industry - VCCI) และสมาคมผู้บริหารเอกชนประเทศเวียดนาม (Vietnam Association of Corporate Director - VACD) และสมาคมภาคเอกชนอื่นๆ

อย่างไรก็ตามพบว่าประเทศ AMS อื่นๆ อาทิเช่นประเทศอินโดนีเซีย หรือมาเลเซียอาจมีโครงสร้างการบริการแก่ SMEs ที่มีการกระจายไปตามองค์กร/หน่วยงานที่มีความหลากหลายมากกว่าที่พบใน 3 ประเทศข้างต้น

2. องค์กรกำหนดนโยบายด้าน SMEs

- a. ประเทศ AMS ส่วนใหญ่มีการสร้างคณะกรรมการส่งเสริม/พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (รวมถึงวิสาหกิจรายย่อยในบางประเทศ) ในระดับประเทศโดยมีผู้นำของประเทศเป็นประธาน โดยคณะกรรมการประกอบไปด้วยตัวแทนจากกระทรวง ทบวง กรม และตัวแทนจากภาคเอกชน แรงงาน และองค์กรที่ไม่ใช่องค์กรรัฐต่างๆ ซึ่งหน่วยงานที่เป็นสมาชิกของ SMEWG มักมีส่วนร่วมในคณะกรรมการดังกล่าวด้วย ในฐานะเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ (ในกรณีของ BMSMED แห่ง

ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย หรือ ASMED แห่งประเทศเวียดนาม เป็นเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) หรือให้คำเสนอแนะต่อคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (เช่น สสว. แห่งประเทศไทย) อย่างไรก็ตามบางประเทศ AMS เช่นประเทศพม่ายังไม่มีการตั้งองค์กรเฉพาะสำหรับการกำหนดนโยบาย หรือการส่งเสริม SMEs อย่างชัดเจน

3. องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs หลักในระดับภูมิภาค/ระดับท้องถิ่น

- a. พบว่าองค์กรที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายระดับประเทศแก่ SMEs ไม่ว่าจะเป็น BMSMED, ASMED, หรือ สสว. ยังขาด SMEs องค์กรหลักที่มีหน้าที่เป็นหน่วยงานรองรับในการปฏิบัติการกิจกรรมให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ในกรณีของประเทศฟิลิปปินส์ BMSMED เครือข่ายในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังต้องพึ่งพาสำนักงานจังหวัดของกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม (DTI) ซึ่งเหมือนกับในประเทศเวียดนาม ASMED ที่ยังต้องพึ่งพาการกระจายการบริการไปสู่ระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นของสำนักงานจังหวัดของกระทรวงการวางแผนและการลงทุน (DPI) ในขณะที่ สสว. ในประเทศไทยยังอาศัยสถาบันเครือข่ายเพื่อการพัฒนาเฉพาะทาง เช่น สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (FTPI) สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ISMED) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (TISI) ฯลฯ เครือข่ายภาคเอกชน เช่น หอการค้าไทย (TCC) และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (FTI) และเครือข่ายภาครัฐ/สถาบันการศึกษาต่างๆ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เข้าถึง SMEs ในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น

4. ระบบการประสานงานและเชื่อมโยงการบริการ

- a. จากรูปแบบโครงสร้างตั้งที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าการประสานงานและเชื่อมโยงการบริการในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ยังขาดหน่วยงานหลักที่มีศักยภาพในการดำเนินการ/ปฏิบัติการด้านการบริการแก่ SMEs ในระดับภูมิภาค/ระดับท้องถิ่นอย่างครอบคลุมถึงทั่วประเทศ โดยอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้
 - i. ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินการด้านการบริการแก่ SMEs ในประเทศพัฒนาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามพบว่าศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลายประเทศ AMS ยังไม่มีความพร้อมในการให้บริการแก่ SMEs ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่มากนัก
 - ii. การประสานงานระดับท้องถิ่น/ภูมิภาค พบว่าประเทศ AMS ยังไม่มีการจัดตั้งระบบการประสานงานระหว่างระดับท้องถิ่น/ภูมิภาค โดยการให้บริการ SMEs ยังไม่เป็นมาตรฐาน เนื่องจากขาดระบบในการดำเนินการให้บริการ SMEs อย่างเป็นขั้นตอน โดยการดำเนินการบริการ SMEs ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันมากนักระหว่างระดับท้องถิ่น กับระดับภูมิภาค ขาดการประสานงานระหว่างระดับท้องถิ่น และระดับภูมิภาค ส่วนใหญ่การ

ดำเนินการเป็นไปตามกลไกขององค์กรภาครัฐ และขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานรัฐ และภาคเอกชน

- iii. เครือข่ายในระดับภูมิภาค/ท้องถิ่น พบว่าองค์กร/ศูนย์การให้บริการ SMEs มีการเริ่มจัดตั้ง เครือข่ายในการให้บริการ SMEs ในระดับเริ่มต้น อย่างไรก็ตามพบว่าเครือข่ายระหว่าง หน่วยงานภาครัฐ และระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ควรได้รับการส่งเสริมอย่างยั่งยืนมากขึ้น โดยควรมีการจัดบทบาทให้ชัดเจนโดยให้สมาคม หรือหน่วยงานภาคเอกชนต่างๆ เป็น ศูนย์ให้บริการ SMEs ระดับแรก และองค์กรให้บริการ SMEs อาจมีการจัดตั้งศูนย์บริการ SMEs ขึ้นมาใหม่ หรือพัฒนาศูนย์บริการ SMEs ที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีศักยภาพมากขึ้นในการให้บริการแก่ SMEs โดยศูนย์บริการ SMEs เหล่านี้ควรมีการพัฒนา และมีระดับบริการ ที่มีความซับซ้อนเกินกว่าศูนย์บริการ SMEs ในระดับแรกจะสามารถรองรับได้

■ ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข/ป้องกัน ทั้งในด้านการให้บริการและการเข้าถึงบริการ

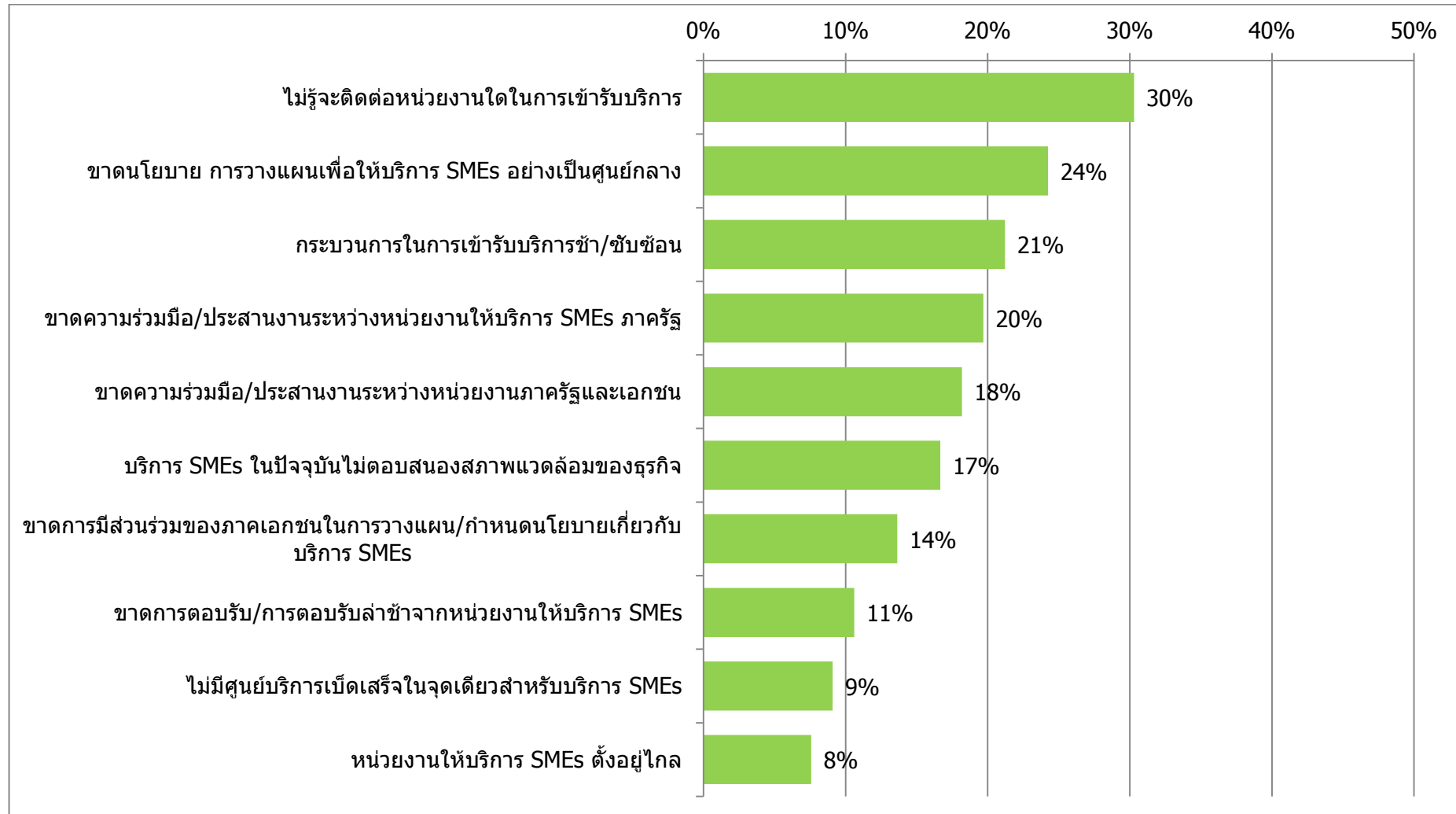
จากการสำรวจข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs จาก 10 ประเทศ AMS จำนวน 69 ตัวอย่าง พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเข้ารับบริการมีสาเหตุสำคัญมาจากประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ปัญหา/ อุปสรรคที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไข/ป้องกัน
<p>1. ผู้ประกอบการ SMEs ไม่รู้จะติดต่อหน่วยงานใดในการเข้ารับบริการ (ร้อยละ 30) สาเหตุนี้สืบเนื่องมาจาก ลักษณะโครงสร้างในการให้บริการ SMEs ในประเทศ AMS ที่มีองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs จำนวนมาก และมีโครงสร้างกระจัดกระจาย โดยแต่ละองค์กร/ศูนย์ ให้บริการ SMEs มีลักษณะเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยมักเน้นหนักเฉพาะหน้าที่ความรับผิดชอบอันตรงกับภารกิจขององค์กรเป็นหลักมากกว่าความต้องการของ SMEs ผู้เข้ารับบริการ</p> <p>โดยปัญหาเรื่องการรับรู้ (Awareness) มีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดการสื่อสารที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของบริการ ได้แก่ SMEs ต่างๆ โดยเป็นอุปสรรคหลักในการเข้าถึงบริการ กล่าวคือ แม้ว่าในบางบริการนั้น ภาครัฐจะมีการจัดตั้งหน่วยงานที่ให้บริการนั้นๆ อยู่ แต่ว่า SMEs ไม่ทราบว่า มีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนอยู่ และไม่ทราบถึงเนื้อหาสาระสำคัญที่หน่วยงานนั้นๆ ให้บริการอยู่ ตัวอย่างเช่น ที่ประเทศเวียดนาม มีหน่วยงานของ</p>	<p>แนวทางการแก้ไข คือการจัดตั้งหน่วยงานกลางทำหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ และเป็นศูนย์ประสานงาน ทั้งด้านข้อมูล และการเชื่อมต่อความต้องการ/ ประเด็นปัญหาที่รับมาจาก SMEs เพื่อส่งต่อไปกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ ให้บริการโดยตรง</p> <p>นอกจากนี้ยังการสร้างการรับรู้ (Awareness) และ พัฒนาการสื่อสารระหว่างองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SME กับ ตัว SMEs เอง ก็มีความสำคัญ โดยควรมีการ ประชาสัมพันธ์หน้าที่/กิจกรรมการบริการ SMEs ผ่าน เครือข่ายต่างๆ พร้อมกันนั้นองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ควรพัฒนาบริการหลัก (Flagship SMEs' Services) ที่ เป็นที่ต้องการของ SMEs เช่นบริการด้านการเงิน การ แข่งขัน เป็นต้น</p>

ปัญหา/ อุปสรรคที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไขปัญหา
<p>รัฐบาลท้องถิ่น คือหน่วยงาน HCGF (Ho Chi Mihn City Credit Guarantee Fund) ที่ให้บริการด้านการสนับสนุนเงินทุน และรับประกันเครดิตให้กับ SMEs เป็นหน่วยงานที่ให้บริการได้อย่างน่าพอใจในมุมมองของ SMEs แต่ว่าปัญหาคือ มี SMEs จำนวนน้อยที่ทราบว่า มีหน่วยงานนี้จัดตั้ง และให้บริการอยู่นอกจากนั้นยังมีปัญหาเรื่องการจัดตั้งหน่วยงานประสานงาน และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีหน้าที่สนับสนุน SMEs</p>	
<p>2. ขาดนโยบาย การวางแผนเพื่อให้บริการ SMEs อย่าง เป็นศูนย์กลาง (ร้อยละ 24) ถึงแม้ว่าเกือบทุกประเทศ AMS จะมีการตั้งคณะกรรมการส่งเสริม/พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการประสานนโยบาย และวางแผนการพัฒนา SMEs ในประเทศ อย่างไรก็ตามทัศนคติของผู้ประกอบการ SMEs พบว่าการให้บริการที่พวกเขาได้รับยังไม่ประสานงานอย่าง เป็นศูนย์กลางนัก</p>	<p>จัดสร้างเครือข่ายในการให้บริการ SMEs อย่าง เป็นระบบ โดยเริ่มตั้งแต่เครือข่ายระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ โดยเครือข่ายระดับท้องถิ่น อาทิเช่น สมาคมธุรกิจต่างๆ ควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับแรก เนื่องจากมีความใกล้ชิด และทราบปัญหาความต้องการของ SMEs ในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ในขณะที่ระดับภูมิภาคควรมีการจัดตั้งศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับสอง โดยเป็นศูนย์รวมผู้เชี่ยวชาญในระดับภูมิภาค</p> <p>ซึ่งในประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศ มีการประสานงานในการให้บริการ SMEs โดยการให้เครือข่ายระดับท้องถิ่นเป็น ศูนย์ให้บริการระดับแรก จากนั้นหากผู้ประกอบการ SMEs มีปัญหาที่เกินกว่าศูนย์บริการระดับแรกสามารถแก้ไขได้ จะมีการส่งต่อไปยังศูนย์บริการระดับภูมิภาคซึ่งเป็นศูนย์ ให้บริการระดับสอง โดยศูนย์ให้บริการระดับภูมิภาคนี้จะเป็น ศูนย์รวมผู้เชี่ยวชาญในระดับภูมิภาคอย่างรวมศูนย์กลาง เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับการบริการ SMEs พร้อมกันนั้นศูนย์ให้บริการระดับภูมิภาคยังสามารถจัดส่งผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา หรือแก้ไขปัญหาของ SMEs ได้อย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ</p>
<p>3. กระบวนการในการเข้ารับบริการซ้ำ/ซ้ำซ้อน (ร้อยละ 21)</p>	<p>การแก้ไขปัญหาควรที่จะเริ่มที่การวิเคราะห์กระบวนการทางธุรกิจ (Business Process Analysis) และ กระบวนการดำเนินการด้านเอกสาร (Documentation and Preparation Process) โดยการลดขั้นตอน และ</p>

ปัญหา/ อุปสรรคที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไขปัญหา
	ระดับความซับซ้อนของเอกสารที่หน่วยงานราชการ ต้องการจาก SMEs เพื่อดำเนินเรื่องอนุมัติความช่วยเหลือ พร้อมกันนั้นบางประเทศ AMS ได้เริ่มนำระบบติดตามการ ดำเนินงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ ซึ่งพบว่า สามารถลดระยะเวลาการดำเนินงานต่างๆ ได้

แผนภาพ 8 ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้นในด้านการให้บริการและการเข้าถึงบริการ

(แหล่งที่มา ข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ SMEs จาก 10 ประเทศ AMS (n = 69 ตัวอย่าง))

การศึกษาการให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศญี่ปุ่น

การศึกษาการให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศญี่ปุ่นพบว่า การให้บริการ SMEs ในประเทศญี่ปุ่น มีจุดเด่นในการประสานงานการให้บริการ SMEs ระหว่างหน่วยงานระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โดยการให้บริการ SMEs จะคำนึงถึงสภาพสถานการณ์ ปัญหา และอุปสรรคของผู้ประกอบการ SMEs แต่ละราย ในปัจจุบันพบว่า การให้บริการ SMEs ในประเทศญี่ปุ่นเน้นหนักการแก้ไขปัญหาสำคัญสำหรับผู้ประกอบการ SMEs อันประกอบไปด้วยปัญหาด้านการเงิน การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูล และการบริหาร โดยหน่วยงานการให้บริการ SMEs เน้นหนักการแก้ไขปัญหาเป็นระบบ เนื่องจากมีการส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าไปศึกษาสภาพปัญหา และให้คำปรึกษาภายในองค์กรของผู้ประกอบการ และมีความร่วมมือในการประสานความช่วยเหลือในทุกระดับ

เพื่อการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการ SMEs ให้ตรงกับความต้องการ พบว่าหน่วยงานในการให้บริการ SMEs ในประเทศญี่ปุ่นมีการใช้ศักยภาพของบุคลากรที่มีคุณภาพในระดับสูงผ่านการนำผู้บริหาร นักการตลาด ผู้ตรวจสอบบัญชี นักกฎหมาย ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ที่ผ่านประสบการณ์ตรงในเชิงธุรกิจมาเป็นที่ปรึกษา โดยมีการใช้ศักยภาพของบุคลากรที่เพิ่งเกษียณอายุในตำแหน่งสำคัญจากบริษัทขนาดใหญ่ และขนาดกลาง โดยบุคลากรเหล่านี้มักมีความรู้ประสบการณ์ รวมไปถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีประโยชน์ต่อองค์กร SMEs ทั้งนี้สามารถสรุปประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการให้บริการ SMEs ในประเทศญี่ปุ่นได้ดังต่อไปนี้

■ ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs (Structure and Dissemination of SMEs) ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

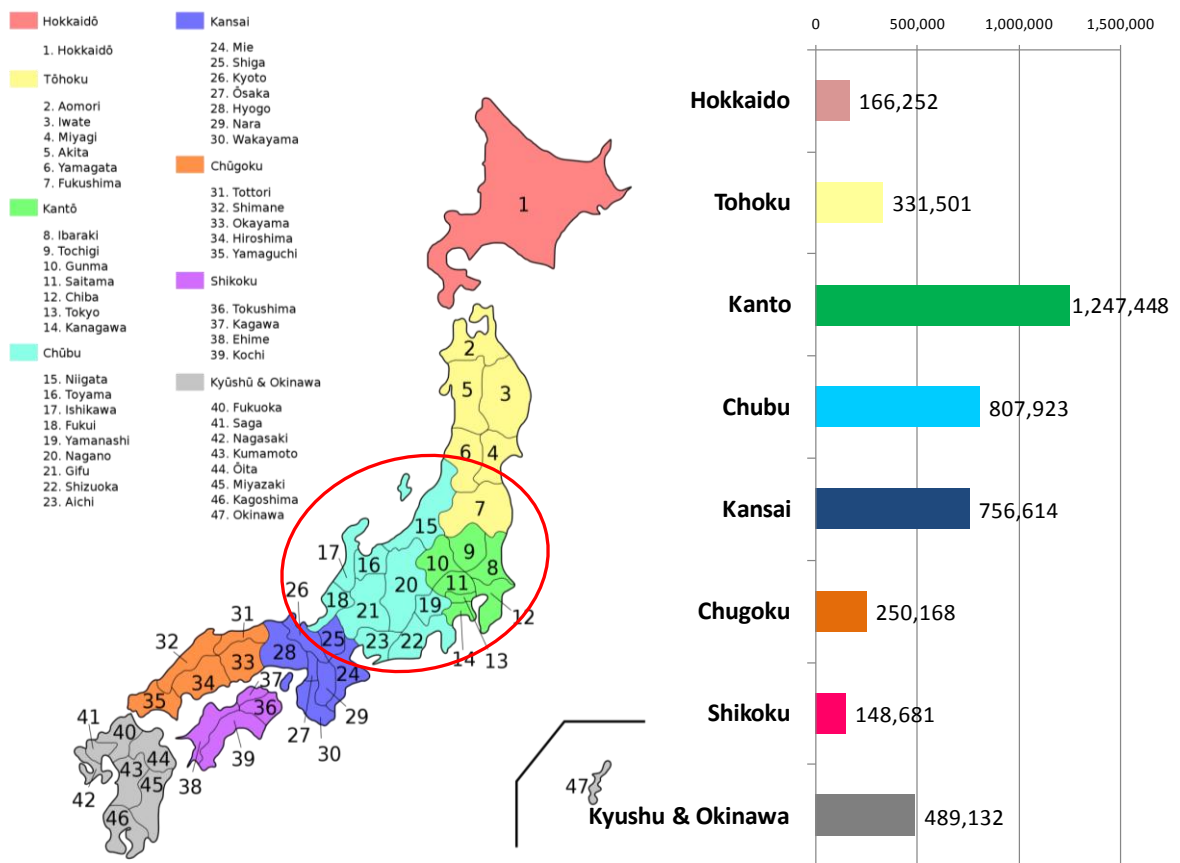
ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs ในประเทศญี่ปุ่นมีความหนาแน่นสูงในภาคกลางของประเทศ บริเวณตอนกลางของเกาะฮอนชู โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณภูมิภาคคันโต (Kanto) และภูมิภาคจูบุ (Chubu) โดยภูมิภาคคันโต (Kanto) เป็นบริเวณที่ราบลุ่มที่ใหญ่และมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุดของประเทศ ประกอบไปด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอิบาระกิ จังหวัดโทชิเงะ จังหวัดกุมมะ จังหวัดไซตะมะ จังหวัดชิบะ จังหวัดโตเกียว เมืองหลวงของจังหวัดคือเมืองโตเกียว และจังหวัดคานะงาวา โดยภูมิภาคนี้เป็นที่ตั้งของกรุงโตเกียว เมืองหลวงของประเทศ ซึ่งเป็นที่ตั้งของพระราชวังอิมพีเรียล ที่ประทับของพระมหากษัตริย์ เป็นศูนย์กลางของหน่วยงานรัฐบาล ธุรกิจ สถาบันการศึกษา รวมทั้งสิ่งบันเทิงและความทันสมัยต่าง ในภูมิภาคนี้มีประวัติการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการผลิตมาช้านานทำให้มีจำนวน SMEs หนาแน่นที่สุดในประเทศด้วยจำนวน 1,247,448 ผู้ประกอบการ หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ของสัดส่วน SMEs ในประเทศญี่ปุ่น

สำหรับอีกภูมิภาคหนึ่งที่มี SMEs จำนวนมากคือภูมิภาคจูบุ (Chubu) ประกอบไปด้วย 9 จังหวัด เป็นภูมิภาคที่มีความหลากหลายด้านภูมิประเทศประกอบไปด้วยสี่จังหวัดชายฝั่งทะเลญี่ปุ่นทางภาคตะวันตกของประเทศ อันได้แก่จังหวัดนิอิงะตะ โทยะมา อิชิกวา และฟูกูอิ เป็นเทือกเขาและที่ราบชายฝั่งทะเล มีหิมะตกหนักในฤดูหนาว พื้นที่สูงตอนกลาง ประกอบไปด้วยสามจังหวัดได้แก่ จังหวัดนางาโนะ กิฟุ และยามานะชิ เป็นบริเวณเทือกเขาสูงที่ตั้งของเจแปนแอลป์หรือที่รู้จักกันดีว่าเป็นหลังคาของญี่ปุ่น เป็นเมืองตากอากาศบนเขาและแหล่งเล่นสกียอดนิยมแห่งหนึ่ง และบริเวณตอนล่างของภูมิภาคประกอบไปด้วยสองจังหวัดได้แก่ จังหวัดไอจิและชิซึโอกะ ซึ่งตั้งอยู่ทางชายฝั่งด้านมหาสมุทรแปซิฟิก โดยบริเวณนี้มีศูนย์กลางอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ที่เมืองนางาโย เมืองหลวงของจังหวัดไอจิ ด้วยความผูกพันระหว่างภาค

การผลิตและประกอบรถยนต์ทำให้ภูมิภาคนี้มีจำนวน SMEs เป็นอันดับสองของประเทศคือ 807,923 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 19 ของสัดส่วน SMEs ในประเทศญี่ปุ่น

อีกภูมิภาคหนึ่งที่มีจำนวน SMEs หนาแน่นเป็นอันดับสามของประเทศคือภูมิภาคคันไซ (Kansai) โดยมีจำนวน SMEs 756,614 รายคิดเป็นร้อยละ 18 ของสัดส่วน SMEs ในประเทศญี่ปุ่น ในภูมิภาคนี้เป็นที่ตั้งของเมืองสำคัญหลายแห่ง ได้แก่ โอซาก้า ศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศ เมืองเกียวโตและนารา เมืองหลวงเก่าที่ยังคงอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ รวมถึงโกเบเมืองท่าสำคัญแห่งหนึ่งของญี่ปุ่น ภูมิภาคนี้มีทางออกทะเลถึง 3 ทางได้แก่ ทะเลญี่ปุ่นทางตอนเหนือ ทะเลในทางตะวันตกเฉียงใต้ และมหาสมุทรแปซิฟิกทางตะวันออกเฉียงใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ และเป็นที่ตั้งของทะเลสาบบิวะ ทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดของญี่ปุ่น

แผนภาพ 9 ลักษณะโครงสร้างและการกระจายตัวของ SMEs ในประเทศญี่ปุ่น

(แหล่งที่มา Japan Small Business Research Institute under METI, 2009)

▪ โครงสร้างและรูปแบบการให้บริการ

โครงสร้าง และรูปแบบการให้บริการแก่ SMEs ในประเทศญี่ปุ่นมีลักษณะในด้านการประสานงาน และรวมศูนย์กลางเชิงนโยบาย และระดับปฏิบัติด้วยเหตุผลสำคัญสามประการได้แก่

กระทรวง
เศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน (Ministry of
Economy, Trade and Investment - METI)

METI มีประวัติศาสตร์มายาวนานนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1945 โดยการจัดตั้งกระทรวงพาณิชย์ และอุตสาหกรรม (Ministry of Commerce and Industry) และในปี ค.ศ. 1949 ได้ขยายขอบเขตความรับผิดชอบด้านการพาณิชย์ระหว่างประเทศ พร้อมกับเปลี่ยนชื่อกระทรวงเป็นกระทรวงการค้าระหว่างประเทศ และอุตสาหกรรม (Ministry of International Trade and Industry - MITI) โดยภายหลัง MITI ได้มีการปรับโครงสร้างองค์กรจนกลายเป็นกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน (Ministry of Economy, Trade and Industry -METI) ในปี ค.ศ. 2001 จนถึงปัจจุบัน

METI เป็นกระทรวงหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีนโยบายสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งสิ้น 7 ด้าน (FY 2011 Key Policies) และหนึ่งในนั้นคือการกระตุ้นเศรษฐกิจในภูมิภาค และการพัฒนา SMEs (Invigoration of regional economies and SMEs) โดย METI มีพนักงานจำนวน 8,626 คน (ปี ค.ศ. 2009) กระจายอยู่ทั่วประเทศญี่ปุ่นและทั่วโลก

1. โครงสร้างการกำหนด
นโยบายด้านเศรษฐกิจอยู่รวมศูนย์กลางภายใต้
กระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน
(Ministry of Economy, Trade and Investment -
METI) โดย METI เป็นกระทรวงหลักที่มีอำนาจ
หน้าที่ความรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจ การค้า การ
ลงทุน การสร้างมูลค่าเพิ่มให้การวิจัย และพัฒนา
(R&D) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน
ธุรกิจ รวมถึงการฟื้นฟูพัฒนาเศรษฐกิจ และ SMEs
ในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญทำให้การการส่ง
การ และการผลักดันนโยบายเกี่ยวกับ SMEs
สามารถทำได้อย่างรวมศูนย์กลาง มีทิศทาง
เดียวกัน และลดปัญหาอุปสรรคในการประสานงาน
ด้านการบริการ SMEs พร้อมกันนั้นบทบาทในการ
กำหนดนโยบายด้านการบริการ SMEs มีการรวม
ศูนย์กลางที่ชัดเจนภายใต้องค์การวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม (The Small and Medium
Enterprise Agency - SMEA) ซึ่งมีสถานะเป็น
หน่วยงานระดับนโยบายเพียงหน่วยงานเดียวที่มี
หน้าที่ในการศึกษาสถานการณ์ของ SMEs ใน
ประเทศญี่ปุ่น การกำหนดยุทธศาสตร์ และวางแผน
เชิงนโยบายในการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือ
SMEs ในประเทศญี่ปุ่น

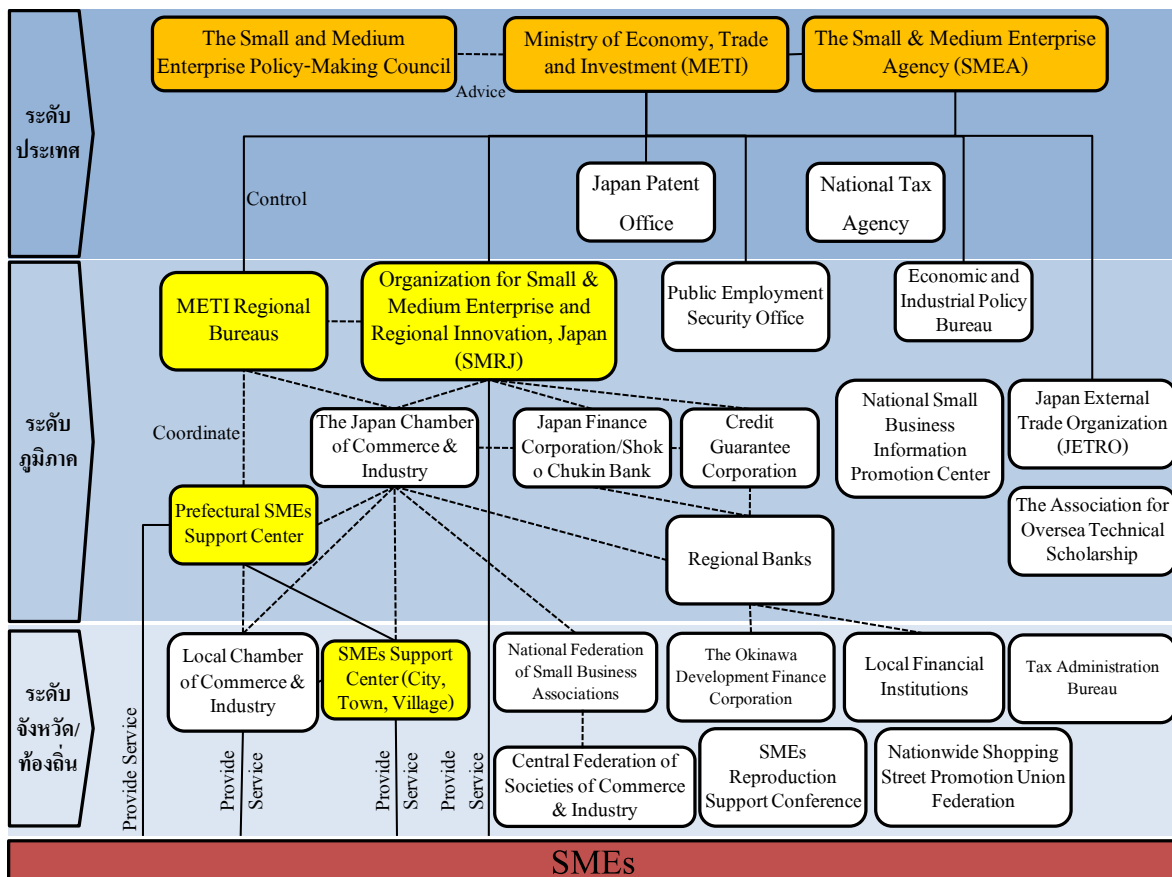

หัวใจสำคัญของนโยบายส่งเสริม SMEs ในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่นคือ องค์การเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และนวัตกรรมภาคแห่งประเทศญี่ปุ่น (Organization for Small and Medium Enterprise and Regional Innovation, Japan (SMRJ) โดย SMRJ ก่อตั้งขึ้นขึ้นจากการรวมกิจการของบริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise Corporation) บริษัทประกันสินเชื่อวิสาหกิจขนาดย่อม (Small Business Credit Insurance Corporation) และ สมาคมพัฒนาโครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอ (Textile Industry Structural Improvement Corporate Association) เมื่อเดือน กรกฎาคม ค.ศ. 1999 และภายหลังกองทุนเพื่อการพัฒนาบริษัท และโครงสร้างอุตสาหกรรมระดับท้องถิ่นแห่งประเทศญี่ปุ่น (Japan Regional Development Corporation and Industrial Structure Improvement Fund) ได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งขององค์การในปี ค.ศ. 2004

2. การประสานงานบริการ SMEs ระดับภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์การเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และนวัตกรรมภาคแห่งประเทศญี่ปุ่น (Organization for Small and Medium Enterprise and Regional Innovation, Japan (SMRJ) เป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนให้บริการแก่ SMEs ในระดับภูมิภาค ในปัจจุบัน SMRJ มีสำนักงานสาขา 9 แห่งในประเทศ และสำนักงานย่อยอีก 1 แห่งในจังหวัดโอกินาวา และมีมหาวิทยาลัยสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SME Universities) จำนวน 9 แห่ง มีพนักงานจำนวนประมาณ 800 คน และมีผู้เชี่ยวชาญที่จดทะเบียนที่ปรึกษากับองค์กร (เช่น ทัศนคติ ความ ผู้ตรวจบัญชี ผู้สอบบัญชีภาษีอากร ที่ปรึกษาด้านการบริหาร ฯลฯ) จำนวนกว่า 3,000 คนทั่วประเทศ ญี่ปุ่น SMRJ พร้อมกันนั้น SMRJ ยังมีเครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา สมาคมธุรกิจ เทศบาล รัฐบาลระดับภูมิภาค (Prefectural Government) ทั้งในระดับประเทศ และระดับท้องถิ่นซึ่งสามารถทำให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรทำได้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ SMRJ ที่เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานบริการ SMEs ระดับภูมิภาคแล้ว METI ยังมีสำนักงานประจำภูมิภาคของกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน (METI Regional Bureaus) ที่ทำงานร่วมกับ SMRJ ในการประสานงานการให้บริการ SMEs ในระดับภูมิภาค โดยทำงานคู่ขนานด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค พร้อมๆ กับที่ SMRJ ให้บริการส่งเสริม SMEs ในระดับภูมิภาค

3. การประสานงานระดับท้องถิ่นที่เข้าถึง SMEs ศูนย์บริการ SMEs ที่บริหารงานโดยรัฐบาลท้องถิ่น (Prefectural Government) และหอการค้าและการลงทุนในระดับท้องถิ่น (Local Chambers of Commerce and Industry) ทำงานประสานกันในการให้บริการ SMEs โดยศูนย์บริการ SMEs ที่บริหารงานโดยรัฐบาลท้องถิ่นมีหน้าที่เป็นศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับแรก (First Level SME Service Center) เนื่องจากความเข้าใจสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น และความเข้าถึง SMEs ในขณะที่หอการค้าและการลงทุนในระดับท้องถิ่นมีการให้บริการกับ SMEs ด้วย และมีหน้าที่เป็นศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับสอง (Second Level SME Service Center) เพื่อรับหน้าที่บริการให้กับ SMEs ในระดับที่จำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญหรือที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์มากขึ้น โดยทั้งรัฐบาลท้องถิ่น และหอการค้าการลงทุนในระดับท้องถิ่นมีการประสานงานการให้บริการ SMEs กับหน่วยงานระดับภูมิภาคเช่น SMRJ และสำนักงานประจำภูมิภาคของกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนเพื่อติดต่อประสานงานในการให้บริการที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากขึ้นต่อไป

แผนภาพ 10 โครงสร้างการให้บริการ SMEs ในประเทศญี่ปุ่น³

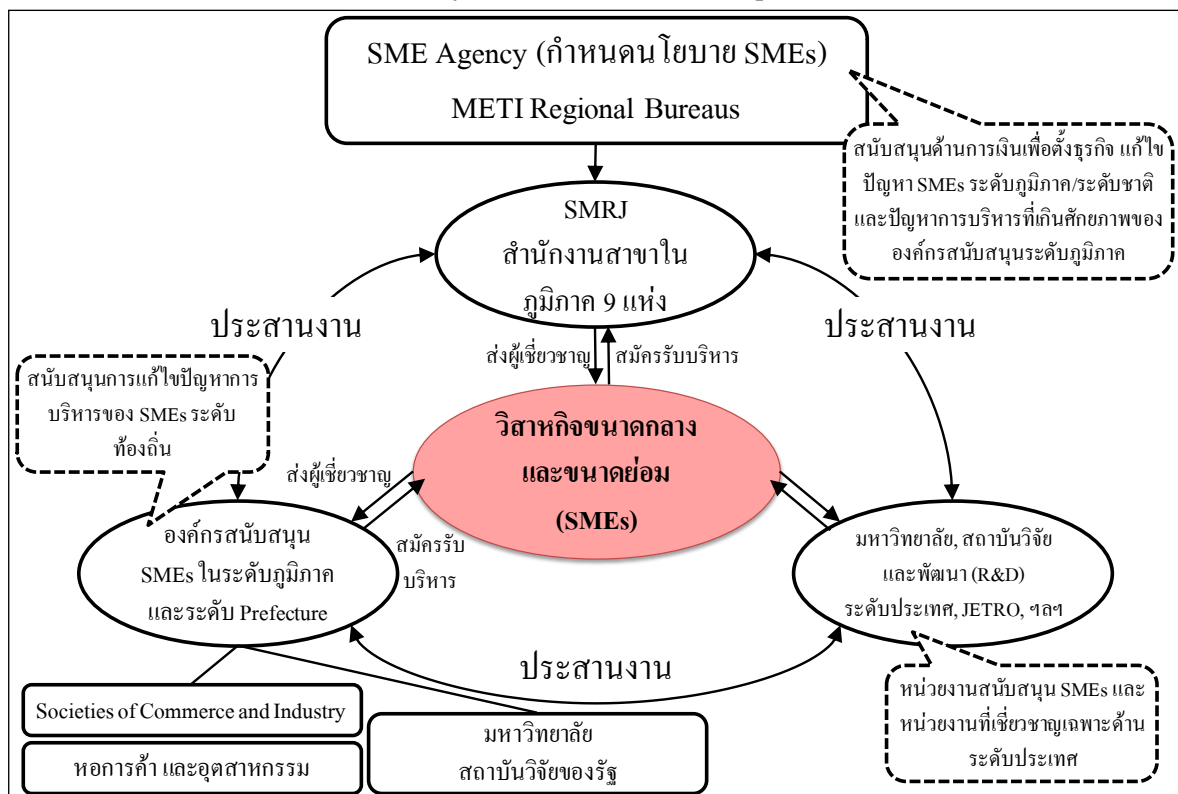

(แหล่งที่มา: JMAC, 2010)

³ องค์กร/หน่วยงานสีส้ม หมายถึงองค์กรที่กำกับดูแลนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสนับสนุน SMEs และองค์กร/หน่วยงานสีเหลือง หมายถึงศูนย์บริการ SME (SME Service Center)

ลักษณะเด่นของโครงสร้างเครือข่ายของ SMRJ คือการบริการที่เน้นความต้องการของ SMEs เป็นหลัก และให้บริการผ่านเครือข่ายการขององค์กร และบุคลากรที่มีคุณภาพในการสนับสนุนแก้ไขปัญหาพัฒนา SMEs จากหลายภาคส่วนทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โดยเครือข่ายดังกล่าวประกอบไปด้วยองค์กรสนับสนุน SMEs ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น พร้อมทั้งมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัยและพัฒนา (R&D) หอการค้าและการอุตสาหกรรม รวมถึงองค์กรเพื่อการค้าการลงทุนระหว่างประเทศเช่น JETRO โดยมีลักษณะเครือข่ายการให้บริการดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพ 11 เครือข่ายสนับสนุน SMEs โดยมี SMRJ เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน

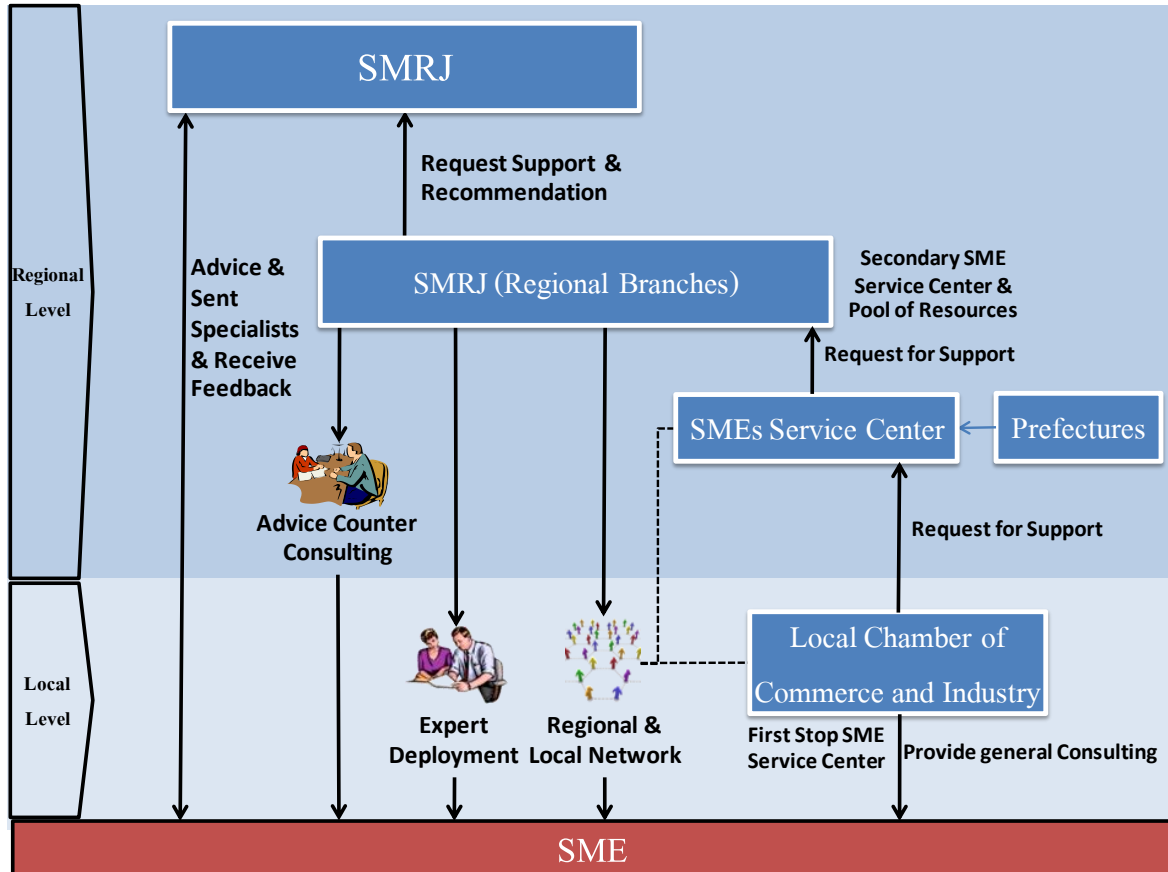
(แหล่งที่มา: SMRJ, 2010)

■ โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

จากการศึกษาโครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ของประเทศญี่ปุ่นพบว่า SMRJ สามารถให้บริการแก่ SMEs ได้ทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โดยในระดับภูมิภาค SMRJ มีสำนักงานสาขาจำนวน 9 แห่ง ส่วนในระดับท้องถิ่น SMRJ สามารถส่งผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานในสาขาต่างๆ เข้าไปให้บริการแก่ผู้ประกอบการ SMEs ได้โดยตรง พร้อมกันนั้น SMRJ ยังสามารถให้บริการผ่านเครือข่ายในระดับท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานสนับสนุน SMEs ของรัฐบาลท้องถิ่น หอการค้าและการอุตสาหกรรมในท้องถิ่น หรือองค์กรการศึกษาเช่น มหาวิทยาลัย หรือสถาบันวิจัยและพัฒนา (R&D) ในระดับท้องถิ่น ซึ่งสามารถเป็นเครือข่ายในการสนับสนุนการให้บริการอย่างทั่วถึง โดยหัวใจสำคัญของการบริการ SMEs อยู่ที่มาตรการในการให้บริการระดับภูมิภาค และระดับ

ท้องถิ่นที่มีระบบ โดยแนวทาง/มาตรการในการให้บริการ แบ่งเป็น 3 ระดับได้แก่ ระดับภูมิภาค (Regional Blocks) ระดับท้องถิ่น (Prefecture) และระดับชุมชนในท้องถิ่น (Local communities) โดยการให้บริการในระดับภูมิภาคเป็นหน้าที่หลักของ SMRJ ในขณะที่รัฐบาลท้องถิ่นให้บริการในระดับท้องถิ่นผ่านศูนย์บริการ SMEs ต่างๆ โดยมีหอการค้าและอุตสาหกรรม ให้บริการแก่ SMEs ในระดับชุมชนท้องถิ่น

แผนภาพ 12 แนวทาง/มาตรการการให้บริการ SMEs ในระดับต่างๆ

(แหล่งที่มา: JMAC, 2010)

- โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการกระจายการบริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

โครงสร้าง รูปแบบ และแนวทาง/มาตรการการกระจายการบริการ SMEs ในประเทศญี่ปุ่นมีการร่วมมือระหว่างองค์กรให้บริการ SMEs ทั้งในทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น พร้อมทั้งมีการแบ่งอำนาจหน้าที่และระดับของการบริการค่อนข้างชัดเจน โดยประกอบไปด้วยหน่วยงานสำคัญดังต่อไปนี้

ศูนย์บริการ SMEs “ครีเอชัน คอร์ แห้งฮิกากิ โอซาก้า” (Higashi Osaka Prefecture – ‘Creation Core Higashi Osaka Center’

ศูนย์บริการ SMEs “ครีเอชัน คอร์ แห้งฮิกากิ โอซาก้า” เป็นศูนย์บริการ SMEs ในระดับต้นจัดตั้งโดยรัฐบาลท้องถิ่นแห่งเมืองฮิกากิ โอซาก้า (Higashi Osaka Prefecture) มีหน้าที่ในการเป็นศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จในระดับแรก โดยมีบริการในการแนะนำช่วยนำร่อง และชี้แนะบริการ SMEs จากหน่วยงานต่างๆ ให้กับผู้ประกอบการที่สนใจ พร้อมทั้งให้บริการที่ปรึกษาในจุดเดียว การจับคู่ธุรกิจ การสั่งซื้อ พื้นที่แสดงสินค้าถาวร ห้องบ่มเพาะธุรกิจ และสำนักงานให้คำปรึกษาระหว่างภาคการศึกษาและอุตสาหกรรม

โดย “ครีเอชัน คอร์ แห้งฮิกากิ โอซาก้า” เป็นศูนย์บริการตัวอย่างในการเข้าถึงบริการของผู้ประกอบการ SMEs เนื่องจากผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงบริการในการแนะนำ ช่วยนำร่อง และชี้แนะบริการ SMEs ต่างๆ ในจุดเดียว

1. ระบบสนับสนุนธุรกิจ

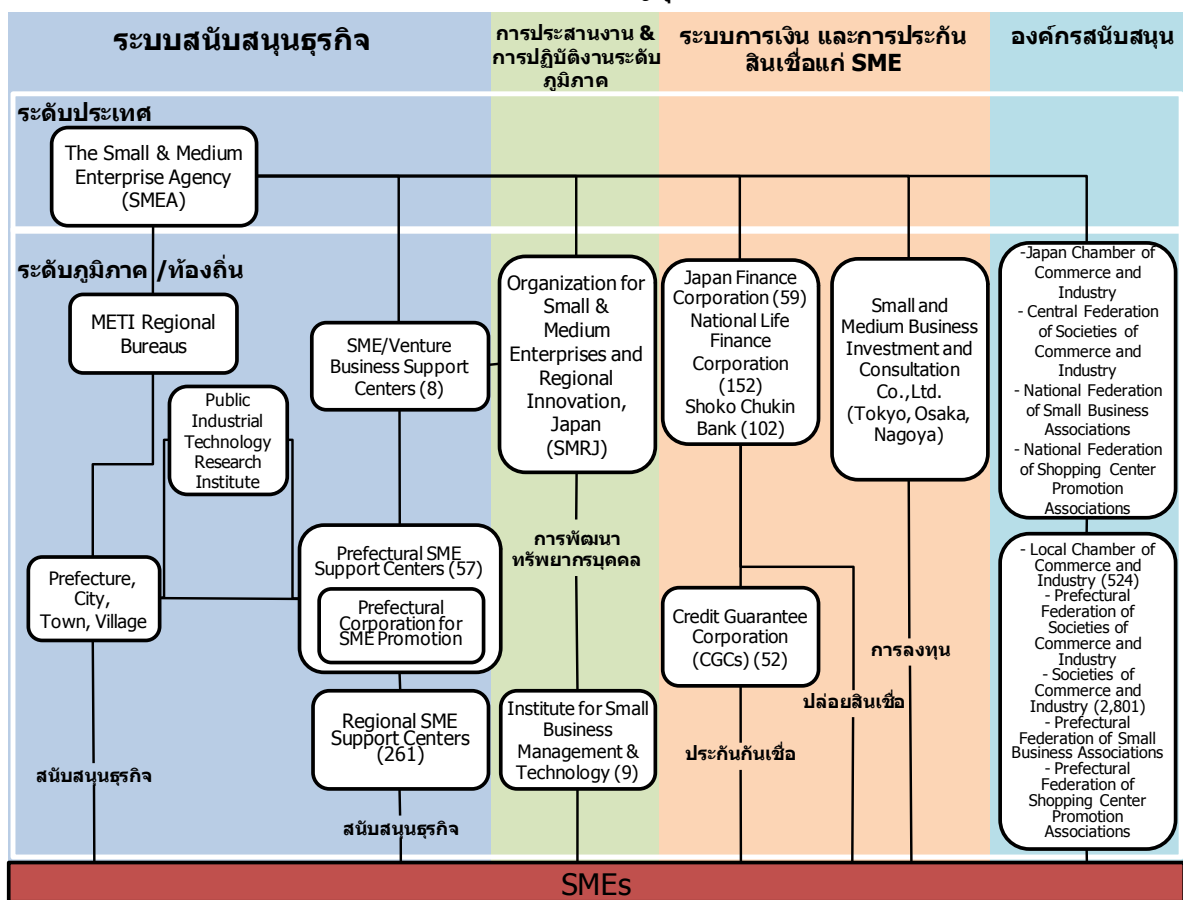
(Business Support System) ประกอบไปด้วยหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน และคำแนะนำทั่วไปทางธุรกิจ โดยประกอบไปด้วย SME/Venture Business Support Center เป็นศูนย์บริการ SMEs ภายใต้การกำกับดูแลของ SMRJ เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่ต้องการเริ่มธุรกิจใหม่ และ SMEs ที่ต้องการเสนอขายหุ้นใหม่ที่ไม่เคยมีการซื้อขายมาก่อนแก่สาธารณชน (IPO) โดยมีบริการที่ไม่ใช่การเงิน และกายภาพ (Soft Services) อาทิเช่นการให้คำแนะนำด้านการบริหารการเงิน และกฎหมายในระดับสูง สำหรับระดับภูมิภาคหรือรัฐบาลระดับภูมิภาค (Prefectural Government) มีศูนย์บริการ SME จำนวนทั้งสิ้น 57 แห่งทั่วประเทศ ญี่ปุ่น และศูนย์บริการ SME ในระดับภูมิภาคอีก 261 แห่ง

2. ระบบการเงิน และการประกันสินเชื่อแก่ SME ประกอบไปด้วย 3 ระบบที่สำคัญได้แก่

- a. **ระบบการให้สินเชื่อ** รัฐบาลญี่ปุ่นมีบริษัทมหาชนที่รัฐเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมด (Wholly Owned Public Corporation) ที่ถือเป็นกลไกสำคัญในการปล่อยสินเชื่อให้กับ SME ได้แก่ ธนาคาร Japan Finance Corporation (JFC) ที่มีสาขาทั้งหมด 59 แห่งทั่วประเทศญี่ปุ่น นอกจากนี้ธนาคารเช่น Shuko Chokin Bank และ National Life Finance Corporation ยังมีบทบาทสำคัญในการปล่อยสินเชื่อแก่ SME อีกด้วย
- b. **ระบบการลงทุนร่วม** SMRJ ร่วมกับ Small and Medium Business Investment and Consultation Co.,Ltd. สามารถระดมทุนผ่านเครือข่ายทางการเงินร่วมกับธนาคาร และสถาบันการเงินทั้งในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นเพื่อร่วมลงทุน (สัดส่วนการลงทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 50) ในกิจการของ SMEs

- c. ระบบการประกันสินเชื่อ Credit Guarantee Corporation (CGCs) ที่มีสาขาทั้งสิ้น 52 แห่งทั่วประเทศญี่ปุ่น เป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการประกันสินเชื่อให้กับ SMEs
3. การประสานงาน และการปฏิบัติงานระดับภูมิภาค ในการประสานงานและการปฏิบัติงานระดับภูมิภาคมีองค์การหลักคือ SMRJ ทำหน้าที่เป็นสำคัญในการประสานงานบริการ SME ในระดับภูมิภาคโดยร่วมมือกับรัฐบาลภูมิภาค (Prefectural Government) โดยประสานไปยังองค์กรสนับสนุนระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นได้แก่หอการค้าและอุตสาหกรรม (Chamber of Commerce and Industry) ในท้องถิ่นจำนวน 524 แห่ง สมาพันธ์การค้าและอุตสาหกรรมในท้องถิ่น (Societies of Commerce & Industry) จำนวน 2,801 แห่ง และพันธมิตรจากภาคส่วนอื่นๆ อีกมากมาย

แผนภาพ 13 มาตรการการกระจายการบริการ SMEs ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นของประเทศไทย

(แหล่งที่มา: SMEA, 2010)

- การบริหารจัดการในหลายด้าน อาทิ ข้อมูลและบุคลากร การบริหารจัดการ การกำหนดหน้าที่บทบาทขององค์กรในการบริการ SMEs ในด้านต่างๆ ภายในประเทศญี่ปุ่น สามารถแบ่งออกเป็นระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

ตาราง 13 การบริหารจัดการขององค์กรให้บริการ SMEs ต่างๆ ในประเทศญี่ปุ่น

ระดับ	ชื่อองค์กร	บทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ
ประเทศ	Ministry of Economy, Trade, and Industry (METI)	ศึกษา วางแผน และกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน
	The Small and Medium Enterprise Agency (SMEA)	ศึกษา วางแผน และกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการสนับสนุน SMEs
	The Small and Medium Enterprise Policy-Making Council	ศึกษา วางแผน และให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง Ministry of Economy, Trade and Industry เกี่ยวกับ SMEs
	National Tax Agency	ตัดสินใจ และกำหนดระบบภาษีของ SMEs
	Japan Patent Office	ศึกษา วางแผน และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา และสิทธิบัตร
ภูมิภาค	Organization for Small and Medium Enterprises and Regional Innovation, Japan (SMRJ)	เป็นหน่วยงานหลักในการให้บริการสนับสนุนช่วยเหลือ SMEs
	Japan Finance Corporation/Shoko Chukin Bank	สนับสนุนทางการเงินแก่ SMEs
	Credit Guarantee Corporation	ประกันเครดิตในการกู้ยืมแก่ SMEs
	Economic and Industrial Policy Bureau	สำนักงานระดับภูมิภาคภายใต้กระทรวง Ministry of Economy, Trade, and Industry (METI) มีหน้าที่ปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมในระดับภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น
	The Japan Chamber of Commerce and Industry	สนับสนุนการค้าและอุตสาหกรรม และการเผยแพร่ข้อมูล อุตสาหกรรม
	National Small Business Information Promotion Center	สนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ SMEs
	Public Employment Security Office	สนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรและการจ้างงานแก่ SMEs
	Japan External Trade Organization	สนับสนุนข้อมูล และการบริการเกี่ยวกับการค้า และการลงทุนในต่างประเทศ
	The Association for Oversea Technical Scholarship	ให้การฝึกอบรมแก่วิศวกรชาวญี่ปุ่นในต่างประเทศ
	Prefectural Small and Medium-Sized Enterprise Support	ให้บริการสนับสนุน SMEs ในระดับภูมิภาค (Prefecture)

	Center	
ท้องถิ่น	The Okinawa Development Finance Corporation	สนับสนุนอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่โอกินาวาด้านการเงิน
	Tax Administration Bureau	สำนักงานของ National Tax Administration Agency ในระดับท้องถิ่น
	Nationwide Shopping Street Promotion Union Federation	ส่งเสริมการพัฒนาถนนคนเดินเพื่อการจับจ่ายซื้อสินค้าในระดับท้องถิ่น
	Central Federation of Societies of Commerce and Industry	สนับสนุนการค้าและอุตสาหกรรมในระดับท้องถิ่น
	Local Chamber of Commerce and Industry	สนับสนุนการร่วมมือทางการค้าและอุตสาหกรรม และการเผยแพร่ข้อมูลอุตสาหกรรมในระดับท้องถิ่น
	National Federation of Small Business Associations	ให้ข้อมูลทางธุรกิจแก่ SMEs
	Small and Medium-Sized Enterprise Support Center	ให้บริการสนับสนุน SMEs ในระดับภูมิภาค
	Small and Medium-Sized Enterprise Reproduction Support Conference	สนับสนุนการผลิตบุคลากรด้านการบริหาร และช่วยเหลือผู้บริหารในการวางแผนธุรกิจ

▪ **ประเภทของการบริการ**

ลักษณะบริการของ SMRJ แก่วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) มีลักษณะเด่นของบริการเนื่องจากเป็นการให้ความช่วยเหลือที่ครอบคลุมครบทุกด้านความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ทั้งบริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ (Soft Services) เช่นบริการด้านคำปรึกษา การตลาด การสนับสนุนการวิจัยพัฒนา บริการด้านการเงินเช่น เงินทุน และกองทุนช่วยเหลือต่างๆ และบริการทางกายภาพ เช่นการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ (เช่น ที่ดิน แรงงาน การพัฒนาศักยภาพของโรงงานและเครื่องจักร ฯลฯ) ซึ่งสามารถตอบสนองปัญหาต่างๆ ของ SMEs โดยลักษณะเด่นของการบริการอยู่ตรงที่เป็นการให้การช่วยเหลือสนับสนุนที่จำเพาะเจาะจงเพื่อการแก้ไขปัญหาให้ผู้ประกอบการเฉพาะราย จากผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ โดยมีเครือข่ายขององค์กร/ศูนย์บริการ SME ที่มี SMRJ เป็นศูนย์กลางของการประสานงาน โดยมีบริการดังต่อไปนี้

1. **บริการที่ไม่ใช่บริการทางการเงินและกายภาพ (Soft Services)**

a. **การให้คำปรึกษาธุรกิจ (Business Consultation)**

SMRJ ให้คำปรึกษาธุรกิจโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งการให้คำปรึกษาเป็นสองประเภทได้แก่

i. **เคาน์เตอร์ให้คำปรึกษา (Advice Counter)**

SMRJ เปิดเคาน์เตอร์ให้คำปรึกษาตามสำนักงานทั้งในส่วนกลาง และภูมิภาค โดยให้บริการคำปรึกษาทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงาน การเข้าถึงแหล่งการเงิน การวางแผนการตลาด และวางแผนธุรกิจ โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถใช้บริการได้หลายครั้ง แต่แต่ละครั้งจำกัดเวลาครั้งละ 1 ชั่วโมง นอกจากนี้ผู้ประกอบการสามารถส่งอีเมลเพื่อรับคำปรึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญจะตอบข้อสงสัยภายในระยะเวลา 3 วันทำการ

1. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ (Consultation related to International Operations)

ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการลงทุนในต่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ และด้านอื่นๆ ที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถใช้บริการได้หลายครั้ง แต่แต่ละครั้งจำกัดเวลาครั้งละ 1 ชั่วโมงเช่นกัน

ส่วนใหญ่การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจระหว่างประเทศที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสนใจคือประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน และประเทศอื่นๆ ในเอเชียเช่นประเทศเวียดนาม และอินเดีย

2. การส่งที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาองค์กร (Expert Deployment)

การส่งที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาองค์กรวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถจดทะเบียนในตลาดทุนของประเทศญี่ปุ่น เพื่อแก้ไขปัญหาการตั้งธุรกิจใหม่ และการส่งเสริมนวัตกรรมในการบริหารงานองค์กร โดย SMRJ จะส่งที่ปรึกษาเข้าไปให้ความช่วยเหลือองค์กรวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาตั้งแต่หลายเดือนจนถึงหลายปีหากจำเป็น ซึ่งส่วนใหญ่ SMRJ มีระเบียบในการให้บริการนี้ครั้งละ 1 ปี โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรับผิดชอบหนึ่งในสามของค่าใช้จ่ายที่ปรึกษาตลอดโครงการ (ค่าใช้จ่ายในการให้คำปรึกษาค้างละ 50,000 เยน โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายครั้งละ 16,700 เยน)

นอกจากนั้นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอาจยื่นคำร้องรับบริการในการส่งที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารเฉพาะด้าน เช่น ด้านการตลาด ด้านการพัฒนา/บริหารเทคโนโลยี/ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ด้านการบริหารโลจิสติกส์/บัญชี/การเงิน/ทรัพยากรบุคคล ด้านกฎหมายและทรัพย์สินทางปัญญา ฯลฯ โดยบริการนี้จำกัดเวลาให้คำปรึกษารายครั้งจำนวน 10 ครั้งภายใน 3 เดือน

SMRJ มีที่ปรึกษาที่ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทางธุรกิจกว่า 3,000 คนทั่วประเทศญี่ปุ่น โดย SMRJ มีการรับสมัครที่ปรึกษาปีละครั้งจากการแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นสมาชิกขององค์กรในปัจจุบัน หรือจากการส่งประวัติการทำงานโดยคุณสมบัติขั้นต่ำของที่ปรึกษาคือต้องมีประสบการณ์เชิงปฏิบัติในสาขาที่สมัครภายในองค์กรวิสาหกิจขนาดใหญ่หรือกลาง (Large/Medium-Sized Enterprises) ไม่น้อยกว่า 10 ปี

ที่ปรึกษาของ SMRJ จำเป็นต้องจดทะเบียนกับองค์กรครั้งละ 1 ปี ทุกๆสิ้นปี SMRJ จะดำเนินการประเมินคุณภาพการให้คำปรึกษาของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวเพื่อพิจารณาในการต่อสัญญา โดยมีเกณฑ์การประเมินคุณภาพการให้คำปรึกษาจาก

- ร้อยละ 50 ของคะแนนการประเมินมาจากการส่งแบบสอบถามเพื่อวัดคุณภาพการให้คำปรึกษาไปยังผู้รับบริการ และ
- ร้อยละ 50 ประเมินจากคุณภาพการทำงาน และลักษณะการทำงานโดยผู้จัดการโครงการ

ii. ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ (Business Incubation Facilities)

SMRJ ให้บริการศูนย์บ่มเพาะธุรกิจที่เปรียบพร้อมไปด้วยห้องปฏิบัติการวิจัย/ทดลอง (Laboratories) โรงงานเพื่อผลิตสินค้าต้นแบบ (Prototyping Plants) ห้องประชุม ห้องรับรองธุรกิจ รวมถึงบริการให้คำปรึกษาด้านการบริหาร เทคโนโลยี กฎหมาย ฯลฯ โดยปัจจุบัน SMRJ มีศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ 2 ประเภทได้แก่

1. ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจใหม่ (Incubation Facilities for Developing New Business)

ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจใหม่ และการเสริมสร้างความยั่งยืนของเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

โดยภายในศูนย์บ่มเพาะธุรกิจใหม่ประกอบด้วยส่วนจัดแสดงสินค้า ศูนย์ให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One-Stop Service) เพื่อให้บริการด้านคำปรึกษาการบริหาร/เทคโนโลยี การเข้าถึงตลาด ฯลฯ โดยเป็นความร่วมมือระหว่าง SMRJ และ 4 องค์กรที่เกี่ยวข้องเช่น Osaka prefecture

การบริการอื่นๆ ของศูนย์บ่มเพาะธุรกิจประกอบไปด้วยเว็บไซต์เพื่อการจัดคู่ธุรกิจ วารสารอิเล็กทรอนิกส์ (email magazine) การสนับสนุนการผลิต การให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ รวมถึงความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจ-รัฐบาล-สถาบันการศึกษาในด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล การให้คำปรึกษาทางเทคโนโลยี การจัดกิจกรรม และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ฯลฯ

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่สนใจสามารถสมัครทางอินเทอร์เน็ตหรือจดหมาย โดย SMRJ จะดำเนินการคัดเลือกจากแผนธุรกิจที่ผู้ประกอบการส่งมาสมัคร

2. ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจเพื่อผู้ประกอบการที่ต้องการพัฒนาสินค้า/บริการจากผลการวิจัยของมหาวิทยาลัย (Incubation Facilities for Cultivating Entrepreneurs by Collaboration with Universities)

ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจเพื่อผู้ประกอบการที่ต้องการพัฒนาสินค้า/บริการจากผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นการร่วมมือระหว่าง SMRJ และมหาวิทยาลัยโตเกียว (Tokyo University) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยโตเกียวเพื่อพัฒนาเชิงธุรกิจ ผ่านการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจ-รัฐบาล-สถาบันการศึกษาเพื่อสนับสนุนการวิจัย การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การพัฒนาผลการวิจัยเชิงธุรกิจ รวมถึงการให้คำปรึกษาด้านการบริหาร การตลาด และการจับคู่ธุรกิจ

iii. **การตลาด และการจับคู่ธุรกิจ (Marketing & Business Matching)**

SMRJ จัดกิจกรรมการตลาด และการจับคู่ธุรกิจหลายประเภทเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถมีโอกาสในการพบกับนักลงทุน และหุ้นส่วนทางธุรกิจที่สนใจ รวมถึงการให้ข้อมูลเพื่อการสร้างโอกาสทางธุรกิจ เช่น

1. Venture Fair Japan

เป็นหนึ่งในกิจกรรมจับคู่ธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น โดยประกอบไปด้วยการจับคู่การตลาด การร่วมมือทางธุรกิจ ฯลฯ เพื่อเปิดโอกาสให้ธุรกิจสามารถแนะนำเทคโนโลยี/สินค้า/บริการให้แก่ผู้สนใจ

2. Venture Plaza

เป็นกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีโอกาสในการระดมทุนทางธุรกิจที่จำเป็น โดยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการแสดงผลงานธุรกิจแก่ธนาคาร บริษัทหุ้นส่วน นักลงทุนที่สนใจร่วมลงทุน ฯลฯ

3. SME Expo (“Sougouten”)

เป็นกิจกรรมจับคู่ทางธุรกิจจัดโดยองค์การมหาชนในญี่ปุ่นร่วมกับ SMRJ นอกจากนี้จะเป็นหนึ่งในกิจกรรมจับคู่ทางธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในประเทศแล้ว ยังเปิดโอกาสในการจับคู่ทางธุรกิจที่หลากหลายตั้งแต่การจับคู่ทางการตลาด การเข้าถึงแหล่งทุน หรือการร่วมมือทางธุรกิจอื่นๆ โดยวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมสามารถนำเสนอ/แนะนำสินค้า/เทคโนโลยี/บริการใหม่ๆ ให้แก่ผู้สนใจ

4. Market Cultivation Support Program with Market Navigators

เป็นการจับคู่ทางธุรกิจให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยการเปิดช่องทางในการจัดจำหน่ายสินค้า/บริการในตลาดใหม่ๆ ผ่านผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดจำหน่าย (Market Navigators) ซึ่งมีประสบการณ์ในการจัดจำหน่ายสินค้าประเภทนั้น และมีเครือข่ายทางธุรกิจอยู่แล้ว

iv. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Universities)

SMRJ ได้เริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1962 เพื่อให้การฝึกอบรมแก่เจ้าของกิจการ ผู้บริหาร ผู้นำ และบุคลากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการสร้างทรัพยากรบุคคลที่จำเป็นในการสร้างนวัตกรรมการบริหาร และการพัฒนาธุรกิจแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในองค์กรดังที่กล่าวมาข้างต้น รวมไปถึงที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำด้านการบริหารงานแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และทายาททางธุรกิจอีกด้วย

ในปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 9 แห่งทั่วประเทศญี่ปุ่น ภายใต้การจัดการของ SMRJ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอาซากาวะ (Asahikawa SME University)
2. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเซนได (Sendai SME University)

3. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซันโจ (Sanjo SME University)
4. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโตเกียว (Tokyo SME University)
5. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคันไซ (Kansai SME University)
6. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเซโต (Seto SME University)
7. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฮิโรชิม่า (Hiroshima SME University)
8. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโนกาตะ (Nogata SME University)
9. มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฮิตโยชิ (Hitoyoshi SME University)

โดยมหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความพร้อมทางด้านเครื่องมือ อุปกรณ์การสอน/การฝึกอบรม ทั้งยังมีค่ายฝึกอบรมที่มีห้องสำหรับกิจกรรม การฝึกอบรม และการสัมมนาการ

มหาวิทยาลัยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการด้านต่างๆ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคกว่า 1,000 หลักสูตร ทุกหลักสูตรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติ เช่น กรณีศึกษา การฝึกฝน และการแนวทาง/เครื่องมือ การแก้ไขปัญหาที่เน้นหนักในการแก้ปัญหาลงมือของผู้เข้าร่วมอบรม โดยมีผู้สอนที่มีประสบการณ์ ทั้งทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติ ประกอบไปด้วยอาจารย์จากมหาวิทยาลัย ที่ปรึกษาด้านการบริหาร ผู้ตรวจสอบบัญชี ผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชีภาษีอากร รวมถึงนักธุรกิจ เจ้าของธุรกิจ และผู้บริหาร

v. โครงการพัฒนาธุรกิจ (Upgrading Programs)

โครงการพัฒนาธุรกิจเป็นโครงการร่วมระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รัฐบาล ภูมิภาค (Prefectural Governments) และ SMRJ เพื่อสนับสนุนทางการกู้ยืมที่มีเงื่อนไขพิเศษ⁴ การให้คำปรึกษาสภาพธุรกิจ (Shindan) การร่วมมือกับรัฐบาลภูมิภาค และมาตรการพิเศษทางภาษี

โดยโครงการพัฒนาธุรกิจมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนโครงการที่ภาคธุรกิจ/ภาคสังคมเช่น หอการค้าและอุตสาหกรรมในระดับท้องถิ่น ได้ดำเนินการเพื่อสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในท้องถิ่น เช่น การพัฒนากลุ่มธุรกิจ การวางแผนเขตอุตสาหกรรม การพัฒนาศักยภาพด้านโลจิสติกส์ และการพัฒนาศูนย์การค้า

⁴ เงินกู้ยืมเงื่อนไขพิเศษของโครงการเป็นเงินกู้ทางธุรกิจระยะยาวไม่เกิน 20 ปี โดยมีอัตราดอกเบี้ยคงที่ต่ำกว่า 1.1% ต่อปี มูลค่าเงินกู้ยืมไม่เกินร้อยละ 80 ของเงินทุนที่ธุรกิจต้องการ

vi. **โครงการเสริมสร้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผ่านการพัฒนาศักยภาพ
ทรัพยากรในภูมิภาค (SME Regional Resource Utilization Program)**

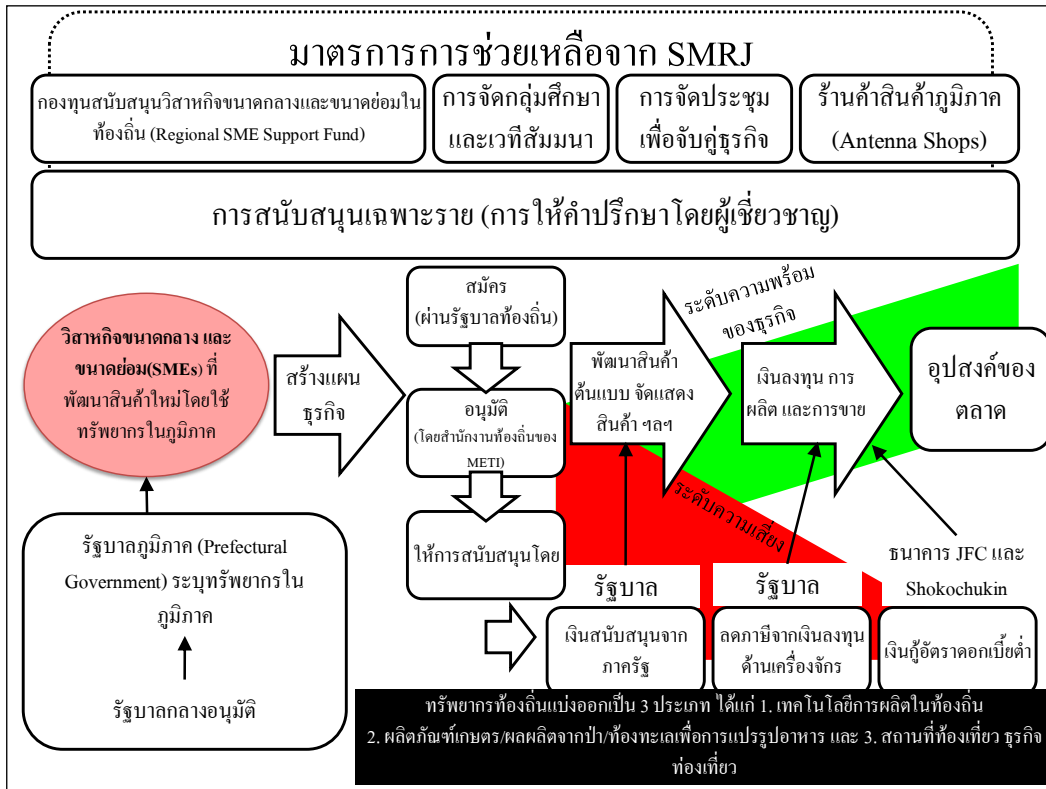
เป็นโครงการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสินค้าใหม่โดยใช้ทรัพยากรภายในภูมิภาคเพื่อขยายไปยังตลาดภายนอกภูมิภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ทรัพยากรในท้องถิ่น (เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านตราสินค้า เป็นต้น)

โดย SMRJ ให้การสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผ่านการรับรองจากองค์กรด้วยกองทุนสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในท้องถิ่น (Regional SME Support Fund) การจัดกลุ่มศึกษา และเวทีสัมมนา การจัดประชุมเพื่อจับคู่ธุรกิจ และร้านค้าสินค้าภูมิภาค (Antenna Shops) ซึ่งเป็นร้านค้าที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถทดสอบความต้องการของลูกค้าก่อนนำสินค้าออกจำหน่ายจริงในตลาด ซึ่งต่อมามีการพัฒนาเป็นร้านค้าเพื่อทดสอบตลาด (“RIN”)

1. **ร้านค้าเพื่อทดสอบตลาด (Test Marketing Shop – “RIN”)**

ร้านค้าเพื่อทดสอบตลาด (“RIN”) เป็นร้านค้าที่จัดตั้งขึ้นโดยมีแนวคิดทางธุรกิจเพื่อจับคู่ทางธุรกิจให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้ทรัพยากรในภูมิภาคกับช่องทางจัดจำหน่าย การตลาด รวมถึงผู้บริโภคโดยทั่วไป

แผนภาพ 14 โครงการเสริมสร้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผ่านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากร
ในภูมิภาค

(แหล่งที่มา: SMRJ, 2010)

vii. โครงการการร่วมมือภาคการเกษตร-การค้า-อุตสาหกรรม (Agriculture-Commerce-Industry Collaboration)

SMRJ มีสำนักงานในภูมิภาคทั้งหมด 10 แห่งเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคทั่วประเทศญี่ปุ่น เพื่อให้การช่วยเหลือแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการพัฒนาสินค้าภาคการเกษตร ผลิตภัณฑ์จากป่า และผลิตภัณฑ์ประมง เพื่อพัฒนาเป็นแผนธุรกิจเช่นการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร่วมกับเกษตรกร คนหาของป่า และชาวประมง ผ่านการช่วยเหลือโดยศูนย์เสริมสร้างศักยภาพภูมิภาค (Regional Strength Connecting Points) และองค์กรสนับสนุนของรัฐบาลภูมิภาค (Prefectural Supporting Agencies)

viii. โครงการด้านทรัพยากรบุคคล (Human Resource Utilization)

การพัฒนา เสริมสร้างศักยภาพ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบุคคลให้เกิดประโยชน์สูงสุดเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลญี่ปุ่น และ SMRJ ให้ความสำคัญจากการดำเนินโครงการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. โครงการสนับสนุนการจ้างงานแรงงานหลังการเกษียณอายุ (New Senior Recruits Challenge Support Program)

เป็นโครงการระดับประเทศเพื่อแสวงหาผู้เกษียณอายุที่ปลดเกษียณจากองค์กรชั้นนำที่
ต้องการให้ความช่วยเหลือแก่ภูมิภาค และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการ
นำเอาประสบการณ์ ความรู้ และเครือข่ายทางธุรกิจ เพื่อให้การสนับสนุนแก่วิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม ซึ่ง SMRJ เป็นศูนย์กลางในการสนับสนุนการร่วมมือผ่านสำนักงาน
ภูมิภาค 8 แห่ง และรัฐบาลภูมิภาค 47 แห่ง

ix. การช่วยเหลือด้านข้อมูล (Providing Information)

SMRJ มีช่องทางในการช่วยเหลือด้านข้อมูลแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งสิ้น 4
ช่องทางได้แก่

1. เว็บไซต์กลางสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเจ-21 (J-Net 21: the Portal Site for SMEs)
2. นิตยสารอีเมลล์ (Email Magazine)
3. จดหมายแจ้งการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ("SME Promotion" Newsletter)
4. โฮมเพจของ SMRJ (SMRJ Homepage)

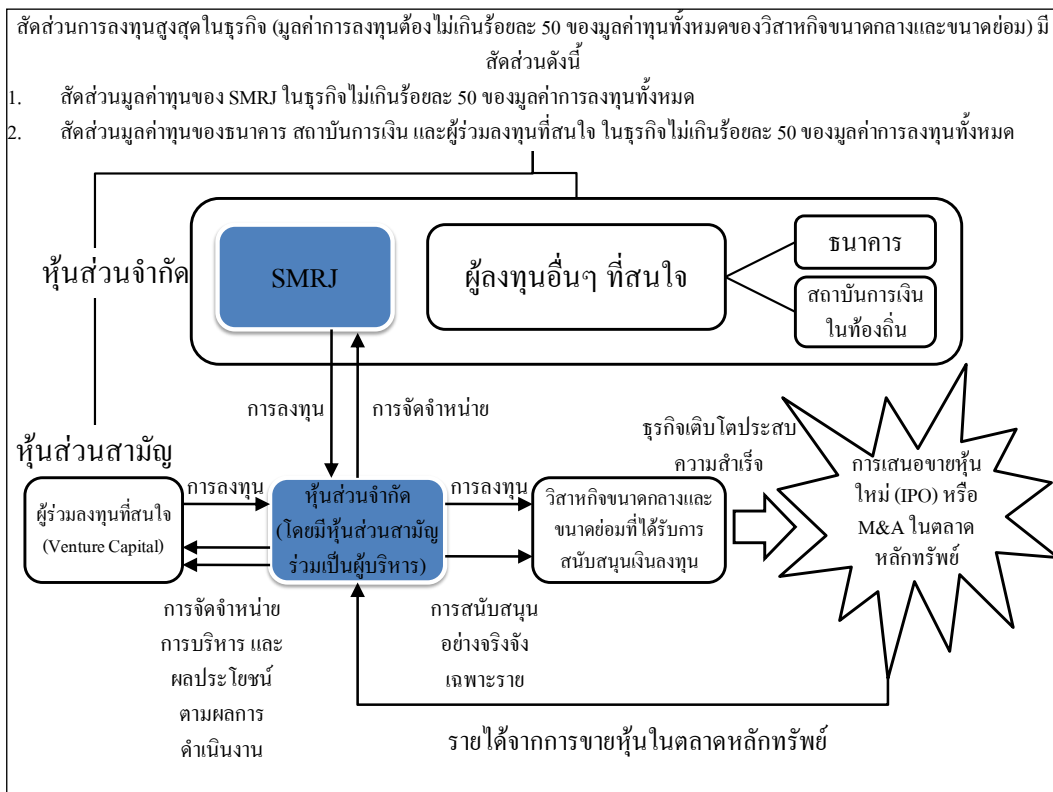
2. บริการทางการเงิน (Financial Services)

SMRJ มีโครงการช่วยเหลือทางการเงิน 2 ประเภทโดยเป็นโครงการช่วยเหลือทางการเงินเพื่อสนับสนุน
การลงทุน (Fund Investment) และกองทุนรวมช่วยเหลือธุรกิจ (Mutual Relief Scheme) ได้แก่

1. โครงการสนับสนุนเงินลงทุน (Fund Investment)

SMRJ สนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนโดยผ่านกองทุนเพื่อการลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ร่วมกับผู้ร่วมลงทุนและสถาบันการเงินในท้องถิ่นที่สนใจ โดยในปัจจุบัน
SMRJ มีกองทุนประเภทดังกล่าวจำนวน 83 กองทุน มูลค่ากว่า 52.1 พันล้านบาท มีผลการ
ลงทุนในบริษัทจำนวน 2,045 บริษัท และจากจำนวนดังกล่าวมีบริษัทจำนวน 92 บริษัทได้
เริ่มเสนอขายหุ้นใหม่ในตลาดทุน (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2009)

แผนภาพ 15 โครงการสนับสนุนเงินลงทุน

(แหล่งที่มา: SMRJ, 2010)

ในปัจจุบันโครงการสนับสนุนเงินลงทุนที่ดำเนินการโดย SMRJ มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อให้บริการแก่ SMEs ทั้งสิ้น 5 ประเภทได้แก่

- a. กองทุน Venture Fund สำหรับการลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นธุรกิจใหม่ที่มีอายุไม่เกิน 7 ปีนับตั้งแต่จดทะเบียนก่อตั้งบริษัท
- b. กองทุน Let's Go! SME Fund เป็นกองทุนเพื่อการลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องการขยายธุรกิจ/เริ่มโครงการใหม่/พัฒนาธุรกิจใหม่
- c. กองทุน Business Succession Fund เป็นกองทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่สามารถหาผู้สืบทอดได้ และจำเป็นต้องควบรวมกิจการหรือขายกิจการ (M&A)
- d. กองทุนเพื่อฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Revitalization Fund) เพื่อสนับสนุนการฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มศักยภาพการสร้างรายได้ และพลิกฟื้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากวิกฤติ
- e. กองทุนสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาค (Regional SME Support Fund) เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาค เพื่อสร้างธุรกิจใหม่จากความรู้ และแนวคิดในภูมิภาค

นอกจากนั้น SMRJ ยังมีโครงการกองทุนเพื่อให้เงินช่วยเหลือฟื้นฟูธุรกิจ (Financial Support for Recovery) โดยดำเนินการภายใต้กฎหมาย “Law on Special Measures for Industrial Revitalization” ให้อำนาจแก่ SMRJ และหุ้นส่วนจำกัดเช่นธนาคารในท้องถิ่น และบริษัทต่างๆ ในการลงทุนในกองทุนฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาค (The Regional SME Turnaround Fund) โดยนิติบุคคลที่ร่วมลงทุนมีโอกาสในการสร้างผลตอบแทนจากความสำเร็จในการฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหาสามารถยื่นแผนธุรกิจแก่คณะกรรมการสนับสนุนการฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Turnaround Support Committee) ในภูมิภาคเพื่อรับการสนับสนุน

2. กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือธุรกิจ SMEs (Mutual Relief Scheme)

นอกจากโครงการช่วยเหลือทางการเงินผ่านกองทุนเพื่อสนับสนุนเงินลงทุนดังกล่าว SMRJ ยังมีกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือธุรกิจ SMEs ด้านอื่นๆ อีก 2 ประเภทได้แก่

1. กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดย่อม (Mutual Relief Scheme for Small-Scale Enterprises)

เป็นกองทุนรวมเพื่อการเกษียณอายุของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งสัดส่วนหนึ่งของกองทุนรวมนี้สามารถนำไปใช้ได้ยามที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบปัญหาการเงิน กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดย่อมมีมูลค่าทรัพย์สินกว่า 7.9 ล้านล้านบาท ณ ปี ค.ศ. 2007

2. กองทุนรวมเพื่อป้องกันการล้มละลายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Mutual Relief Scheme for the Prevention of SME Bankruptcies)

มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันวิกฤติทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และปัญหาการล้มละลายในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหาทางการเงินสามารถกู้เงินจากกองทุนรวมเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพคล่องขององค์กร มูลค่าเงินกู้ยืมสูงสุดมีมูลค่าเป็น 10 เท่าของมูลค่าเงินที่ธุรกิจดังกล่าวได้จ่ายสมทบเข้ากองทุน หรือมีมูลค่าไม่เกิน 32 ล้านบาทต่อธุรกิจ

3. การบริการด้านกายภาพ (Hard Services)

สำหรับการบริการด้านกายภาพ SMRJ มีการบริการด้านการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศญี่ปุ่นดังนี้

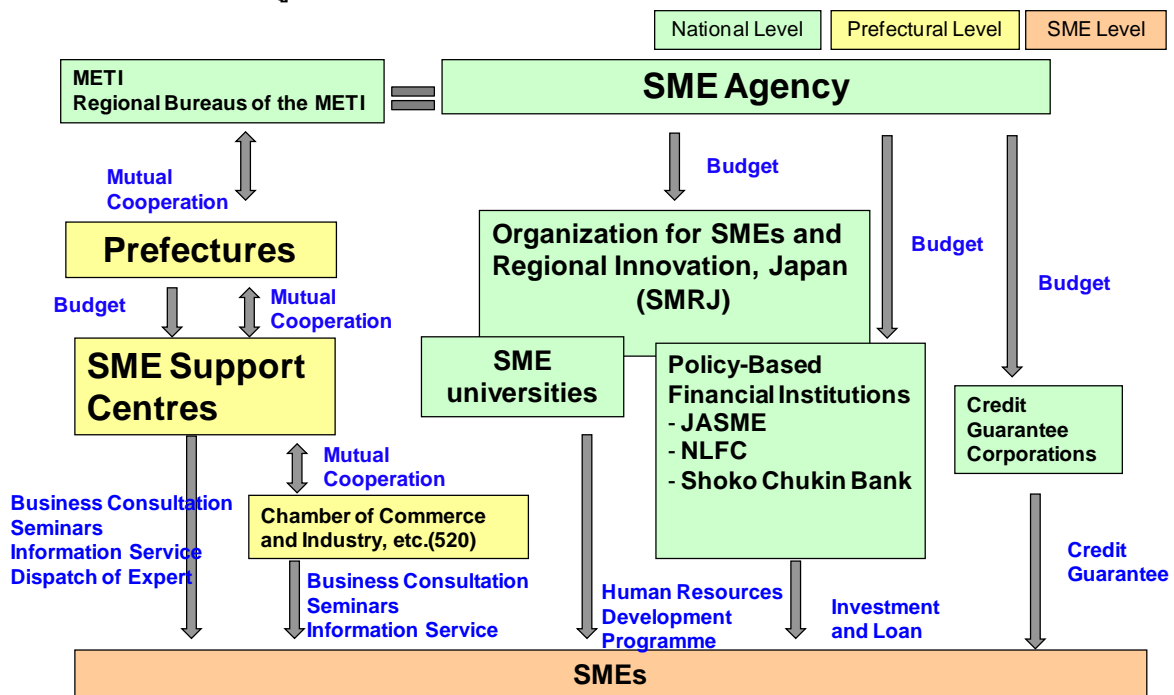
1. การจัดพื้นที่อุตสาหกรรม (Providing Industrial Sites)

SMRJ มีการจัดพื้นที่เขตอุตสาหกรรมกว่า 48 แห่งทั่วประเทศญี่ปุ่นให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยการลดราคาพื้นที่สูงถึงร้อยละ 40 และสามารถผ่อนชำระระยะยาวถึง 15 ปี

■ งบประมาณ

งบประมาณในการให้การสนับสนุนและบริการแก่ SMEs ในประเทศญี่ปุ่นส่วนใหญ่มาจากภาครัฐโดยรัฐบาลกลางเป็นผู้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนและบริการ SMEs ภายใต้งบประมาณตามความรับผิดชอบของ Ministry of Economy, Trade, and Industry (METI) และงบประมาณรัฐบาลกลางอีกส่วนหนึ่งจัดสรรตามนโยบายส่งเสริม SMEs ภายใต้ความรับผิดชอบของ SMEA ซึ่งงบประมาณส่วนกลางนี้จะส่งตรงไปให้ SMRJ ในการดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย อย่างไรก็ตามพบว่ารัฐบาลภูมิภาค (Prefecture) มีงบประมาณในการสามารถส่งเสริม SME ได้โดยการจัดตั้งศูนย์สนับสนุน SME ภายใต้งบประมาณจากรัฐบาลกลาง และการจัดสรรงบประมาณส่วนภูมิภาคเพื่อดำเนินการดังกล่าว ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพ 16 รูปแบบการร่วมมือ และแหล่งที่มาของงบประมาณในการบริการ SMEs

(แหล่งที่มา: SMEA, July 2008)

อย่างไรก็ตามสำหรับ SMRJ เองที่เป็นองค์การสำคัญของภาครัฐในการให้บริการ SMEs พบว่าสามารถสร้างรายได้สนับสนุนงบประมาณได้จากแหล่งอื่น โดยส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการดำเนินงานให้บริการส่งเสริม SMEs ที่สอดคล้องกับกลไกของตลาดเงิน ตลาดทุน และสภาพธุรกิจ แสดงให้เห็นถึงการออกแบบองค์การที่สามารถสะท้อน

ถึงสภาพความเป็นจริงในการให้ความช่วยเหลือ SMEs ที่รองรับกลไกเศรษฐกิจ โดยสามารถแบ่งแหล่งที่มาของรายได้อ้างต่อไปนี้

ตาราง 14 แหล่งที่มาของรายได้ และงบประมาณประเภทต่างๆ ของ SMRJ

ประเภทงบประมาณ	แหล่งที่มาของงบประมาณ	รายละเอียดของงบประมาณ
งบประมาณจากภาครัฐ	Ministry of Economy, Trade, and Industry (METI)	ตามกิจกรรมในนโยบายให้การสนับสนุนและการให้บริการ SMEs
เงินรายได้จากตลาดทุน	ตลาดหลักทรัพย์	รายได้จากผลกำไรในการนำเสนอหลักทรัพย์ใหม่ในตลาดทุน (IPO) การควบรวมกิจการ (M&A) และการรีไฟแนนซ์ (Refinance)
รายได้จากปันผลผู้ถือหุ้น	ธุรกิจ SMEs ที่ SMRJ ร่วมลงทุน	ปันผลกำไรจากธุรกิจที่ SMRJ ร่วมลงทุน
รายได้จากการบริหารกองทุน	กองทุนรวมภายใต้การบริหารของ SMRJ	กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดย่อม (Mutual Relief Scheme for Small-Scale Enterprises) และกองทุนรวมเพื่อป้องกันการล้มละลายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Mutual Relief Scheme for the Prevention of SME Bankruptcies)
ผลกำไรจากการขายสินค้า	ร้านค้าเพื่อการทดลองตลาด (Test Market) ภายใต้การบริหารของ SMRJ	ผลกำไรจากการขายสินค้าในร้านค้าสินค้าภูมิภาค (Antenna Shops) และร้านค้าเพื่อทดสอบตลาด ("RIN")
เงินสนับสนุน/ค่าธรรมเนียมในการร่วมโครงการจากภาคเอกชน	ค่าธรรมเนียม ค่าจ้างที่ปรึกษา ค่าฝึกอบรม	SMEs ภาคเอกชนรับผิดชอบค่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาทางองค์กร (Expert Deployment) ครั้งละ 16,700 เยนต่อครั้ง (SMRJ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เหลืออีก 33,300 เยนต่อครั้ง)

■ นโยบายส่งเสริม SMEs ในภูมิภาค

กฎหมาย Amendment of SME Basic Law (1999) ของประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญการส่งเสริม SMEs ในระดับภูมิภาค ดังวัตถุประสงค์ที่วางไว้ว่า "เน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ สร้างโอกาสในการจ้างงานในภาค SMEs เสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน และฟื้นฟูความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค" ภายใต้กรอบกฎหมายดังกล่าว SMEA ได้ร่างกรอบนโยบายในการส่งเสริม SMEs ในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่นออกเป็น 6 นโยบายต่อไปนี้

1. การสนับสนุนแหล่งเงินทุน และเสริมสร้างการลงทุน (Facilitation of Fund Supply and Enhancement of Equity Capital)
2. การส่งเสริมนวัตกรรมทางธุรกิจ และการเริ่มธุรกิจใหม่ในกลุ่ม SMEs (Promotion of Business Innovation and Start-Ups Among SMEs)
3. การเสริมสร้างศักยภาพความแข็งแกร่งทางด้านการบริหารใน SMEs (Strengthening of SME Management Base)
4. การเพิ่มความพร้อมในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป (Smoothing Adaptation to Changes in Economic and Social Environment)
5. มาตรการการช่วยเหลือธุรกิจขนาดย่อม (Measures for Small-Scale Enterprises)
6. มาตรการอื่นๆ (Other Measures)

โดยนโยบายส่งเสริม SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศญี่ปุ่นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 15 นโยบายและงบประมาณของศูนย์บริการ SMEs และการส่งเสริม SMEs ในภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น

ประเทศ	นโยบายเกี่ยวกับ SMEs	งบประมาณ	รายละเอียด
Japan	ศูนย์บริการการสืบทอดธุรกิจ (Business succession support center)	¥5.79 พันล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	ศูนย์บริการการสืบทอดธุรกิจ เป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจุดเดียวสำหรับการให้บริการสืบทอดธุรกิจ มีศูนย์บริการทั้งสิ้น 102 แห่งทั่วประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการสืบทอดธุรกิจ
	โครงการความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม-ภาครัฐเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Program for the Industry-Academia Partnership for Human Resource Development)	¥1.51 พันล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	โครงการความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม-ภาครัฐเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ทดสอบโครงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลต่างๆ ผ่านการดำเนินงานโดยอิสระ และการจัดแสดงผลงาน โดยขยายการครอบคลุมให้แพร่หลายมากขึ้นรวมถึงการสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัย และสถาบันต่างๆ ในภูมิภาค
	มาตรการส่งเสริมการจ้างงานในภูมิภาค (Regional employment measures)	N/A	เพื่อสนับสนุนการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญต่อการจ้างงานในภูมิภาค กองทุนส่งเสริมการสร้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Startup Subsidy for Regional Revitalization) ได้ดำเนินการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งธุรกิจใหม่ และการจ้างงานของบุคลากรในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ
	กองทุนเพื่อฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระดับภูมิภาค (Regional SME revitalization funds)	N/A	เพื่อฟื้นฟูศักยภาพของ SMEs โดยแบ่งเป็นสองระดับได้แก่กองทุนเพื่อฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระดับประเทศเพื่อช่วยฟื้นฟูศักยภาพของ SMEs รายใหญ่ และกองทุนเพื่อฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระดับภูมิภาคเพื่อฟื้นฟูศักยภาพของ SMEs รายเล็ก

ประเทศ	นโยบายเกี่ยวกับ SMEs	งบประมาณ	รายละเอียด
Japan	คณะกรรมการสนับสนุนการฟื้นฟู SMEs (SME Revitalization Support Councils)	¥4.97 พันล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	คณะกรรมการสนับสนุนการฟื้นฟู SMEs จัดตั้งขึ้นในหอการค้าและอุตสาหกรรมระดับภูมิภาค (Prefecture) โดยในปีงบประมาณ 2009 คณะกรรมการฯ ได้รับเงินสนับสนุนเพื่อขยายการบริการช่วยเหลือ SMEs ผ่านบริการศึกษาโครงสร้างการเงิน และโครงสร้างธุรกิจ และค่าตอบแทนที่ปรึกษา เพื่อให้คณะกรรมการฯ สามารถให้บริการตอบสนองความต้องการฟื้นฟูกิจการของ SMEs ได้ทันที นอกจากนี้กฎหมายมาตรการพิเศษเกี่ยวกับการฟื้นฟูธุรกิจ (Law on Special Measures for Industrial Revitalization) กำหนดช้อยกเว้นให้คณะกรรมการฯ สามารถเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของ SMEs ให้กับสำนักงานใหญ่ของ SMRJ ได้ ซึ่งสามารถส่งเสริมให้คณะกรรมการฯ สามารถรวบรวมข้อมูลและแนวทางการฟื้นฟูกิจการ SMEs ได้อย่างแพร่หลายทั่วประเทศ ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญที่สำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการสนับสนุนการฟื้นฟู SMEs สามารถให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการฯ เพื่อพัฒนาศักยภาพการบริการได้
	เครือข่ายนวัตกรรมภูมิภาค (Regional Innovation Partnership – RIP)	¥610 ล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	RIP เป็นโครงการต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการพัฒนาสาขารูปโภคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ SMEs ในระดับภูมิภาค และฟื้นฟูศักยภาพของ SMEs ในระดับภูมิภาคผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
	โครงการพัฒนาสาขารูปโภคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเศรษฐกิจภูมิภาค (Program to develop IT infrastructure for regional economy)	¥200 ล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	การสนับสนุนสมาคมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ (ด้านการพัฒนาและการสนับสนุนด้านเทคนิค)

ประเทศ	นโยบายเกี่ยวกับ SMEs	งบประมาณ	รายละเอียด
Japan	การส่งผู้เชี่ยวชาญและบริการให้คำปรึกษาแก่ศูนย์บริการ SMEs ระดับภูมิภาค (ด้วยเงินสนับสนุนจาก SMRJ) (Dispatch of experts and consultation services by the Regional SME Support Centers (SMRJ subsidy program))	N/A	การส่งผู้เชี่ยวชาญและบริการให้คำปรึกษาแก่ศูนย์บริการ SMEs ระดับภูมิภาค (ด้วยเงินสนับสนุนจาก SMRJ) โดยการส่งผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาด้านต่างๆ ที่จำเป็นไปให้บริการตามสำนักงานภูมิภาคต่างๆ ของ SMRJ
Japan	กองทุนสนับสนุน SMEs เพื่อความร่วมมือระหว่างภาคเกษตรกรรม การค้าและอุตสาหกรรม (Fund in support of SMEs working on collaborations between agriculture, commerce and industry)	N/A	กองทุนสนับสนุน SMEs เพื่อความร่วมมือระหว่างภาคเกษตรกรรม การค้าและอุตสาหกรรม โดยความร่วมมือระหว่าง SMRJ รัฐบาลภูมิภาค (Prefectural governments) และสถาบันการเงินในระดับภูมิภาค เพื่อสนับสนุนธุรกิจที่เริ่มก่อตั้ง ธุรกิจที่ใช้นวัตกรรม ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างภาคเกษตรกรรม การค้าและอุตสาหกรรม และฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจในภูมิภาค
	โครงการกองทุนสนับสนุน SMEs ระดับภูมิภาค (Regional SME Support Fund Program)	N/A	โครงการกองทุนสนับสนุน SMEs ระดับภูมิภาคโดยความร่วมมือระหว่าง SMRJ รัฐบาลภูมิภาค (Prefectural governments) และสถาบันการเงินในระดับภูมิภาค เพื่อสนับสนุนธุรกิจที่เริ่มก่อตั้ง และการพัฒนาธุรกิจใหม่สำหรับ SMEs ในระดับภูมิภาค และฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจในภูมิภาค

ประเทศ	นโยบายเกี่ยวกับ SMEs	งบประมาณ	รายละเอียด
Japan	โครงการส่งเสริม SMEs ให้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในภูมิภาค (Program to promote SME utilization of regional resources)	¥11.27 พันล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	การสนับสนุนอย่างครอบคลุมสำหรับ SMEs เพื่อการพัฒนา และขยายตลาดสินค้า/บริการใหม่ๆ ที่ใช้ทรัพยากรจากท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายในการสร้างธุรกิจใหม่จำนวน 1,000 รายภายใน 5 ปีสิ้นสุดปีงบประมาณ 2011
Japan	การบริการแนะนำตลาด (Market-oriented, hands-on support)	¥2.08 พันล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องประจำศูนย์บริการภูมิภาคให้บริการแก่ SMEs และภาคเอกชนอื่นๆ ในการพัฒนาธุรกิจใหม่ สำหรับเป้าหมายในปี 2009 คือการสนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพด้านการพัฒนาของทางจัดจำหน่าย
	โครงการผู้ประสานงานด้านการตลาด (ด้วยเงินสนับสนุนจาก SMRJ) (Marketing coordinator program (SMRJ subsidy program))	N/A	ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับบริษัทซื้อขายไป (Trading Company) และบริษัทคนกลางประเภทอื่นๆ จะเป็นผู้ประสานงานด้านการตลาดเพื่อแนะนำสินค้าของ SMEs ให้แก่บริษัทซื้อขายไป และบริษัทคนกลางเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการเข้าถึงตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ
	การสนับสนุนการพัฒนาตลาดผ่านการจัดแสดงสินค้าและจับคู่ธุรกิจ (Support for market development through various exhibitions and business meetings)	N/A	SME Agency (SMEA) จัดงานแสดงสินค้าและจับคู่ธุรกิจ ผ่านโครงการ "See and Feel the Appeals of Regions" และโครงการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประชาสัมพันธ์ของดีประจำท้องถิ่นที่มีศักยภาพด้านการตลาด รวมถึงสินค้า/บริการต่างๆ ที่พัฒนาผ่านโครงการความร่วมมือระหว่างภาคเกษตรกรรม การค้า และอุตสาหกรรม และใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นในการผลิต เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคในกรุงโตเกียวและเมืองสำคัญอื่นๆ ได้ทำความรู้จักสินค้าเหล่านี้ พร้อมกับการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ SMEs เหล่านี้สามารถเป็นกลไกในการฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจในภูมิภาคผ่านการพัฒนาและขยายตลาดในประเทศและระหว่างประเทศ

ประเทศ	นโยบายเกี่ยวกับ SMEs	งบประมาณ	รายละเอียด
Japan	โครงการส่งเสริมธุรกิจใหม่ (เครือข่ายใหม่/ทรัพยากรภูมิภาค/ความร่วมมือระหว่างภาคเกษตรกรรม การค้าและอุตสาหกรรม) (Program for facilitating new business activities (new partnership/regional resources/collaborations between agriculture, commerce and industry)	¥6.02 พันล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	การสนับสนุนแก่ SMEs ที่ดำเนินการพัฒนาสินค้า/บริการใหม่ เครือข่ายในการจัดจำหน่าย และความร่วมมือระหว่างภาคเกษตรกรรม การค้าและอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการสร้างเครือข่ายระหว่างภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง กับเครือข่าย SMEs และอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาทรัพยากรในท้องถิ่นผ่านการใช้เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว และทรัพยากรอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ในภูมิภาค และเครือข่ายใหม่ๆ เพื่อการประสานงาน และร่วมมือในการสนับสนุน SMEs ในธุรกิจภาคต่างๆ
	โครงการนวัตกรรม การวิจัยและพัฒนา ระดับภูมิภาค (Regional innovation R&D program)	¥6.51 พันล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	ความพยายามในการนำเทคโนโลยีที่เพิ่งได้รับการพัฒนาผ่านสถาบันวิจัยที่รวบรวมและพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรในภูมิภาคโดยเน้นความร่วมมือระหว่างภาคเกษตร การค้าและอุตสาหกรรม เพื่อฟื้นฟูศักยภาพของเศรษฐกิจในภูมิภาค ผ่านการสร้างธุรกิจและอุตสาหกรรมใหม่ โดยใช้เครือข่ายบริษัท มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย
	การสนับสนุนการย้ายสำนักงานบริษัท ในภูมิภาค (Promoting regional corporate location)	N/A	การให้สิทธิพิเศษด้านการคำนวณค่าเสื่อมในการลงทุนตามกฎหมายเกี่ยวกับการตั้งเขตอุตสาหกรรม และการสนับสนุนด้านการลงทุนและนวัตกรรม (Law concerning Establishing Regional Industrial Clusters and Strengthening Them by Promoting Investment and Innovation) สำหรับบริษัทที่ประกอบธุรกิจด้านเซรามิก ผลิตภัณฑ์จากหินและโคลน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นๆ เกี่ยวกับการตั้งสำนักงานรวมถึงการจัดโซนธุรกิจ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การสนับสนุนพื้นที่โรงงาน และเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ

ประเทศ	นโยบายเกี่ยวกับ SMEs	งบประมาณ	รายละเอียด
Japan	โครงการเสริมสร้างชุมชนเพื่อนวัตกรรมระดับภูมิภาค (Program for forming a community for regional innovation)	¥880 ล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	เป็นโครงการพัฒนาสถาบันวิจัย และองค์กรอื่นๆ ในระดับภูมิภาคเพื่อให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จสำหรับบริษัทที่มีปัญหาด้านเทคนิค ในปีงบประมาณ 2009 จะมีการจัดส่งผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาด้านเทคนิคแก่บริษัท
	ศูนย์ประสานงานระดับภูมิภาค (Regional power collaboration centers)	¥5.79 พันล้าน (ปีงบประมาณ 2009)	ศูนย์ประสานงานระดับภูมิภาคเป็นศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จที่ให้บริการเสนอแนะโอกาสทางธุรกิจ การสร้างยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารงาน และการส่งผู้เชี่ยวชาญออกไปให้คำแนะนำ โดยมีประสานงานระดับภูมิภาคจำนวน 327 ศูนย์ทั่วประเทศ
	ความช่วยเหลือตามกฎหมายการฟื้นฟูแหล่งการค้า (Support based on the Bill on the Regional Shopping District Revitalization)	N/A	กฎหมายการฟื้นฟูแหล่งการค้าเป็นมาตรการในการอนุมัติและช่วยเหลือโครงการตามแผนการฟื้นฟูแหล่งการค้า ที่นำเสนอโดยสมาคมธุรกิจ องค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ เทศบาล รัฐบาลภูมิภาค ฯลฯ โดยมีความช่วยเหลือเช่นการยกเว้นภาษีเครื่องจักรแก๊ววิสาหกิจขนาดย่อม (พนักงาน 5 คนหรือน้อยกว่า) เงินกู้ปลอดดอกเบี้ย (มูลค่าครึ่งหนึ่ง หรือสองในสามของมูลค่าเครื่องจักร) เพิ่มการประกันสินเชื่อจากร้อยละ 70 เป็นร้อยละ 80 พร้อมกับลดค่าธรรมเนียมจากร้อยละ 3 เป็นร้อยละ 2 พร้อมกับเงินกู้ปลอดดอกเบี้ยสำหรับเทศบาลต่างๆ เพื่อปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตภายใต้กฎหมายฟื้นฟูแหล่งการค้า

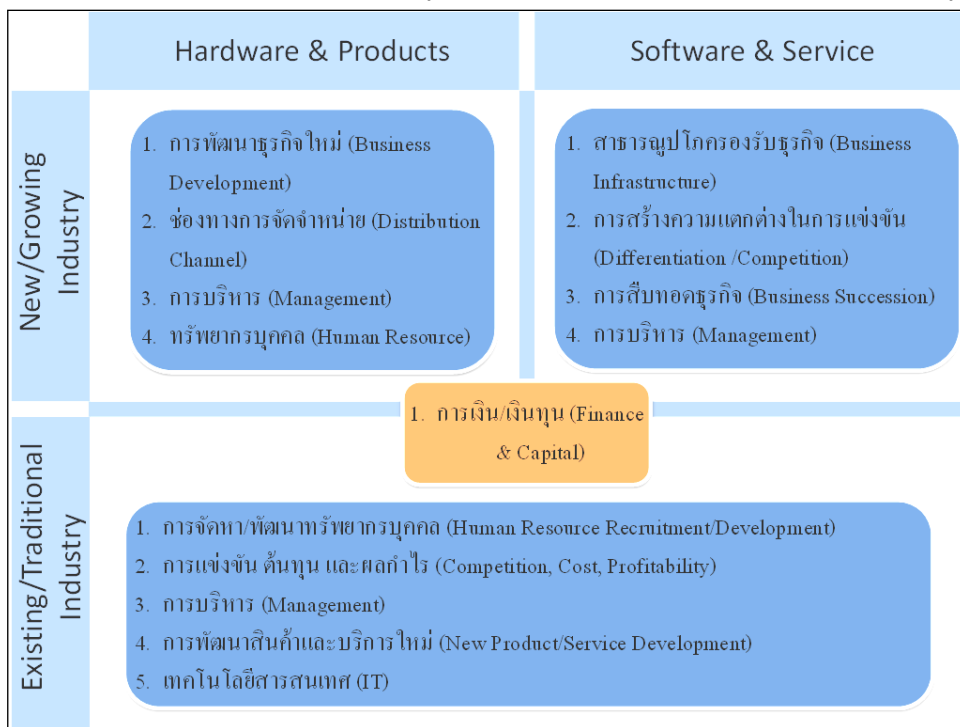
■ ความต้องการของ SME

ประเทศไทยมีกลุ่ม SMEs ที่สำคัญหลายประเภทโดย JMAC ได้แบ่งประเภท SMEs ออกเป็น 2 กลุ่มธุรกิจตามลักษณะของสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจดังนี้ กลุ่มธุรกิจที่มีการเติบโตช้า/ธุรกิจดั้งเดิม (Existing/Traditional Industry) และ กลุ่มธุรกิจใหม่ที่มีการเติบโตค่อนข้างสูง (New/Growing Industry)

สำหรับกลุ่มธุรกิจที่มีการเติบโตช้า/ธุรกิจดั้งเดิมในภาคการผลิตจัดเป็น SMEs ที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศในอดีตถึงแม้ว่าในปัจจุบันอาจมีการเจริญเติบโตค่อนข้างช้าลงเนื่องจากการย้ายฐานการผลิตไปในประเทศกำลังพัฒนา เช่น ภาคการผลิตอุตสาหกรรม และภาคการก่อสร้าง ในขณะที่เดียวกันในภาคการบริการพบว่ากลุ่มธุรกิจที่มีการเติบโตช้าประกอบไปด้วยกลุ่มธุรกิจการเงิน ร้านอาหาร/โรงแรม และการแพทย์

ในขณะที่ในปัจจุบันมีกลุ่มธุรกิจใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคซอฟต์แวร์และการบริการที่มีการเติบโตค่อนข้างสูง (New/Growing Software/Service) ประกอบไปด้วย กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มสวัสดิการ และการศึกษา

แผนภาพ 17 ความต้องการการสนับสนุนและความช่วยเหลือของ SMEs ในประเทศไทย

(แหล่งที่มา: JMAC, 2010)

ซึ่งความต้องการของ SMEs ในการขอรับบริการ การสนับสนุนและความช่วยเหลือจากภาครัฐมีความแตกต่างกันดังนี้

1. กลุ่มธุรกิจที่มีการเติบโตช้า/ธุรกิจดั้งเดิม (Existing/Traditional Industry) มีความต้องการการสนับสนุนและความช่วยเหลือในด้านการจัดหา/พัฒนาทรัพยากรบุคคล (Human Resource Recruitment/Development) การแข่งขัน การบริหารต้นทุน และผลกำไร (Competition, Cost, Profitability) การบริหาร (Management) การพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ (New Product/Service Development) และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในธุรกิจ (IT)
 2. กลุ่มธุรกิจใหม่ที่มีการเติบโตค่อนข้างสูง (New/Growing Industry) ภาคผลิต มีความต้องการการสนับสนุนและความช่วยเหลือในด้านการพัฒนาธุรกิจใหม่ (Business Development) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution Channel) การบริหาร (Management) และทรัพยากรบุคคล (Human Resource)
 3. กลุ่มธุรกิจใหม่ที่มีการเติบโตค่อนข้างสูง (New/Growing Industry) ภาคซอฟต์แวร์และบริการ มีความต้องการการสนับสนุนและความช่วยเหลือในด้านสาธารณูปโภครองรับธุรกิจ (Business Infrastructure) การสร้างความแตกต่างในการแข่งขัน(Differentiation /Competition) การสืบทอดธุรกิจ (Business Succession) และการบริหาร (Management)
- **ปัญหา/อุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข/ป้องกันทั้งในด้านการให้บริการและการเข้าถึงบริการ**
- องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SME ในประเทศไทยมีแนวทางในการแก้ไข/ป้องกันปัญหาในการให้บริการและการเข้าถึงบริการ โดยการเสริมสร้างศักยภาพในการบริการ 3 ระดับสำคัญได้แก่ระดับภูมิภาค (Regional Blocks) ระดับท้องถิ่น (Prefecture) และระดับชุมชนในท้องถิ่น (Local communities) โดยในแต่ละระดับมีหน่วยงานหลัก (Key Proponent) ในการรับผิดชอบได้แก่
1. ระดับภูมิภาค (Regional Blocks) มี SMRJ เป็นหน่วยงานหลักโดยปฏิบัติงานช่วยเหลือให้บริการแก่ SME ร่วมกับสำนักงานประจำภูมิภาคของ METI (METI Regional Bureaus) ซึ่งมีหน้าที่หลักในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมในระดับภูมิภาค และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
 2. ระดับท้องถิ่น (Regional Blocks) มีรัฐบาลท้องถิ่น (Prefectural Government) เป็นหน่วยงานหลักโดยปฏิบัติงานร่วมกับ SMRJ และสมาคมธุรกิจต่างๆ ในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหอการค้าและอุตสาหกรรมในท้องถิ่น
 3. ระดับชุมชนในท้องถิ่น (Local Communities) มีหอการค้าและอุตสาหกรรมในท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก โดยมีหน้าที่เป็นศูนย์บริการระดับแรกสำหรับ SMEs เนื่องจากหอการค้าและอุตสาหกรรมในท้องถิ่นมีความใกล้ชิดและเข้าใจปัญหาความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ในท้องถิ่นเป็นอย่างดี โดยปฏิบัติงานร่วมกับรัฐบาลท้องถิ่น และประสานงานกับ SMRJ

สมาคมองค์กรพัฒนาแห่งสหภาพยุโรป (The European Association of Development Agencies - EURADA)

EURADA เป็นสมาคมซึ่งมีสมาชิกเป็นองค์กรพัฒนาและให้บริการแก่ธุรกิจในระดับภูมิภาคในสหภาพยุโรป จำนวนประมาณ 150 ราย โดยเกือบทุกประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปมีส่วนร่วมในสมาคม

EURADA ให้บริการด้านการจัดประชุมและสัมมนา และมีการจัดทำเอกสารความรู้ต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านนโยบายของประชาคมเศรษฐกิจยุโรปเกี่ยวกับการพัฒนา SMEs รวมถึงกฎเกณฑ์สำคัญต่างๆ อาทิเช่นกฎเกณฑ์การเข้ารับความช่วยเหลือจากภาครัฐซึ่งเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจยุโรป รวมถึงการแจ้งให้กับสมาชิกทราบถึงโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงิน และโอกาสในการลงทุน และให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้งและบริหารการร่วมดำเนินธุรกิจ

นอกจากนั้น EURADA ยังมีบทบาทสำคัญในด้านอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย และให้ข้อมูลสรุปแก่คณะกรรมการการยุโรป (European Commission) โดยผ่านเครือข่ายการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่นการประชุมโต๊ะกลม และการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกสมาคมฯ ที่สามารถส่งผลถึงการพัฒนาของนโยบายของคณะกรรมการยุโรป

นอกจากนั้น EURADA ยังมีเครือข่ายระหว่างประเทศที่เข้มแข็งผ่านคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (International Economic Development Council - IEDC) ในประเทศสหรัฐอเมริกา และเครือข่ายในการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศอื่นๆ เช่นประเทศจีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SME ในสหภาพยุโรปนำโดยสมาคมองค์กรพัฒนาแห่งสหภาพยุโรป (EURADA) มีการนำเสนอโครงสร้างการพัฒนาบริการ SMEs ในระดับภูมิภาค/ระดับท้องถิ่น ปี ค.ศ. 2010 (EURADA™'s Framework of Promoting Regional/Local SME Services, 2010) ไว้เป็นขั้นตอนอย่างน่าสนใจดังนี้

1. วิเคราะห์และกำหนดจุดเด่น/จุดด้อยของภูมิภาค (Identifying regional strengths and weaknesses)
2. กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่เป็นที่ต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญและสามารถนำไปปฏิบัติโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญ (Framing a vision for regional economic development that is both desirable and endorsed by key actors)
3. วิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงของธุรกิจในพื้นที่อย่างถูกต้อง และตรงกับความต้องการ (Objectively and accurately analyzing the actual needs of local businesses (audit centres))
4. การศึกษาเพื่อแยกความต้องการที่แท้จริงกับความต้องการที่พบ (Providing an interface between obvious and actual needs)
5. องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SME เข้ามาให้บริการแก่ SME ในภาคบริการที่ภาคเอกชนไม่สามารถดำเนินการได้ (Stepping in where the private sector fails)
6. เป็นผู้นำในการนำเสนอบริการใหม่ๆ แก่ SME และกระตุ้นให้บริการเหล่านั้นได้รับการยอมรับและประสบความสำเร็จ (Providing leadership to stimulate the emergence of new local services and ensure their solvency)
7. โอนถ่ายบริการแก่ SME ที่มีความสำเร็จให้แก่ภาคเอกชนไปดำเนินการต่อ (Transfer mature services to private sectors)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแนวทางการแก้ไข/ป้องกันทั้งในด้านการให้บริการและการเข้าถึงบริการที่พบในประเทศญี่ปุ่นและในประชาคมเศรษฐกิจยุโรปมีลักษณะโครงสร้างที่ส่งเสริม (Complimentary Structure) กันโดยจุดเด่นของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการให้บริการและการเข้าถึงบริการในประเทศญี่ปุ่นมีจุดเด่นในลักษณะโครงสร้างสำหรับการให้บริการที่มีการแบ่งหน้าที่เป็นระดับชั้นที่ชัดเจนระหว่างระดับชุมชนในท้องถิ่น-ระดับท้องถิ่น-ระดับภูมิภาค สำหรับรูปแบบที่พบในสหภาพยุโรปมีจุดเด่นที่มีขั้นตอนในการศึกษาศักยภาพของภูมิภาค และความต้องการของ SMEs สำหรับการพัฒนาบริการ SMEs ในระดับภูมิภาค/ระดับท้องถิ่น พร้อมทั้งการสร้างเครือข่ายในรูปแบบสมาคม (เช่น EURADA) ที่สามารถเป็นช่องทางที่สำคัญในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายแก่คณะกรรมการยุโรป (European Commission)

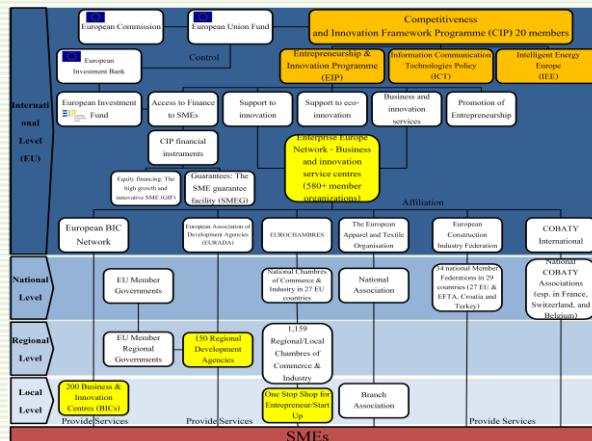

โครงการพัฒนาโครงสร้างศักยภาพการแข่งขัน และนวัตกรรมแห่งสหภาพยุโรป (Competitiveness and Innovation Framework Programme – CIP)

CIP ก่อตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันและนวัตกรรมให้แก่ SMEs ในประชาคมเศรษฐกิจยุโรป โดย CIP ให้การสนับสนุนกิจกรรมเกี่ยวกับนวัตกรรมต่างๆ (รวมถึงนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และให้บริการสนับสนุนธุรกิจในระดับภูมิภาค รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในธุรกิจ และพัฒนาสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน และเพิ่มประสิทธิภาพทางพลังงาน โดยแบ่งเป็นโครงการต่างๆ ทั้งสิ้น 3 กลุ่มได้แก่

1. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ และนวัตกรรม (The Entrepreneurship and Innovation Programme - EIP)
2. โครงการสนับสนุนนโยบายด้านเทคโนโลยีข้อมูลและการสื่อสาร (The Information Communication Technologies Policy Support Programme (ICT-PSP) และ
3. โครงการพลังงานฉลาดแห่งยุโรป (The Intelligent Energy Europe Programme - IEE)

CIP มีกำหนดระยะเวลาในการดำเนินโครงการระหว่างปี ค.ศ. 2007-2013 โดยมีงบประมาณทั้งสิ้น 3621 ล้านยูโร และมีลักษณะโครงสร้างดังต่อไปนี้

จากลักษณะโครงสร้างดังกล่าวจะเห็นได้ว่า CIP พึ่งพาเครือข่ายขององค์กรต่างๆ ภายในกลไกของสหภาพยุโรปในการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ พร้อมทั้งหน่วยงานภาครัฐ สมาคม (ทั้งสมาคมภาครัฐเช่น EURADA และสมาคมธุรกิจ เช่น EUROCHAMBRES) และหน่วยงานพันธมิตรอื่นๆ ในการดำเนินการเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนด

- Framework ของรูปแบบศูนย์ให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอาเซียน (อย่างน้อย 2 รูปแบบ) จากการศึกษารอบแนวทางและรูปแบบของศูนย์ให้บริการ SMEs ทั้งในประเทศญี่ปุ่น และในประชาคมเศรษฐกิจยุโรป พบว่าโครงสร้างในแต่ละแบบมีความเป็นเอกลักษณ์ซึ่งเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ การเมือง สังคม ระดับการพัฒนาของภูมิภาค ความพร้อมขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs และความต้องการของ SMEs ต่างๆ ที่แตกต่างกัน โดย

สามารถสรุปลักษณะโครงสร้างที่สำคัญได้เป็น 7 ประการได้แก่การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม และนโยบาย (Shared Visions/Goal & Policy Settings) การประสานงานการปฏิบัติการบริการแก่ SME (Coordinated SME service execution) การจัดสรรงบประมาณ (Flow of Fund) โครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structures) หน้าที่และความรับผิดชอบ (Roles & Responsibilities) เครือข่าย (Networking) และ การบริการผลลัพธ์ (Performance Evaluation Management) โดยมีรายละเอียดดังที่ปรากฏต่อไป พร้อมกันนั้นได้มีการแนะนำโครงสร้างที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการประยุกต์นำโครงสร้างที่พบในประเทศญี่ปุ่นและในประชาคมเศรษฐกิจยุโรป มาใช้ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เหมาะสมกับสภาพในภูมิภาคและท้องถิ่นของประเทศสมาชิก AMS ต่างๆ โดยโครงสร้างศูนย์ให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้งสองรูปแบบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 16 โครงสร้างที่เสนอแนะสำหรับศูนย์ให้บริการ SMEs ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

องค์ประกอบของโครงสร้าง (Model Components)	 โครงสร้างแบบประเทศญี่ปุ่น (Japanese Model)	โครงสร้างที่เสนอแนะสำหรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Suggested ASEAN Models)		 โครงสร้างแบบประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (EU Model)
		โครงสร้างแบบที่ 1 (Framework 1)	โครงสร้างแบบที่ 2 (Framework 2)	
การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม และนโยบาย (Shared Visions/Goal & Policy Settings)	ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค	จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา SME แห่งอาเซียน (ASEAN SME Advisory Board) โดยมีสมาชิกจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและให้บริการแก่ SMEs	จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา SME แห่งอาเซียน (ASEAN SME Advisory Board) โดยมีสมาชิกจากภาครัฐ สมาคมธุรกิจ หน่วยงานบริการภาครัฐ/ภาคเอกชน องค์การที่ไม่แสวงหากำไร ฯลฯ	คณะกรรมการโครงการพัฒนา โครงสร้างศักยภาพการแข่งขัน และนวัตกรรมแห่งสหภาพยุโรป (European Competitiveness and Innovation Framework Programme - CIP)
การประสานงานการปฏิบัติการบริการแก่ SME (Coordinated SME service execution)	SMRJ เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานการปฏิบัติการด้านการบริการ SMEs ร่วมกับพันธมิตรอื่นๆ	จัดตั้งศูนย์บริการ SME แห่งภูมิภาคอาเซียน (ASEAN SME Service Center) หรือ องค์การเฉพาะเพื่อประสานงานการปฏิบัติการบริการแก่ SME ในภูมิภาคอาเซียน	สนธิพลังจากเครือข่ายให้บริการ SMEs ในปัจจุบัน	ปฏิบัติการบริการ SMEs ผ่านเครือข่ายที่มีอยู่ผ่านระบบเครือข่ายธุรกิจแห่งสหภาพยุโรป (Enterprise Europe Network)
การจัดสรรงบประมาณ (Flow of Fund)	จัดสรรงบประมาณที่ระดับประเทศ และระดับภูมิภาคให้แก่ศูนย์บริการ SMEs	การจัดสรรงบประมาณแก่ศูนย์บริการ SME ผ่านระบบการบริหารงาน (ระดับอาเซียน-ระดับประเทศ-ระดับภูมิภาค-ระดับท้องถิ่น)	การจัดสรรงบประมาณพิจารณาจากสมาชิกเครือข่ายที่มีศักยภาพหลัก (Core Competencies) ในการดำเนินการตามเป้าหมายของโครงการ	ระดมงบประมาณจากทั่วสหภาพยุโรปโดยจัดสรรให้กับสมาชิกเครือข่ายที่มีศักยภาพตรงกับเป้าหมายในการบริการของโครงการ

องค์ประกอบของโครงสร้าง (Model Components)	 โครงสร้างแบบประเทศญี่ปุ่น (Japanese Model)	โครงสร้างที่เสนอแนะสำหรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Suggested ASEAN Models)		 โครงสร้างแบบประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (EU Model)
		โครงสร้างแบบที่ 1 (Framework 1)	โครงสร้างแบบที่ 2 (Framework 2)	
โครงสร้างทางกายภาพ (Physical Structures)	SMRJ มีศูนย์ให้บริการ 11 แห่งในภูมิภาค และ METI มีการจัดตั้งศูนย์ประจำภาค (METI Regional Bureaus)	จัดตั้งศูนย์บริการ SME แห่งภูมิภาคอาเซียนพร้อมทั้งทรัพยากรบุคคลเทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณประจำ	จัดตั้งสมาคมองค์กร/ศูนย์บริการ SME แห่งภูมิภาคอาเซียน เพื่อเป็นหน่วยงานหลัก และเป็นตัวแทนสมาชิกในการร่วมกำหนดนโยบาย และให้ข้อมูลสรุปแก่หน่วยงานต่างๆ ในอาเซียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ SMEs พร้อมทั้งเป็นช่องทางหลักในเครือข่ายการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างสมาชิกกับอาเซียน	สมาคมองค์กรพัฒนาแห่งสหภาพยุโรป (EURADA) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานด้านการบริการแก่ SMEs โดย EURADA เป็นหนึ่งในสมาชิกของ CIP
หน้าที่และความรับผิดชอบ (Roles & Responsibilities)	มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างองค์กรกำหนดนโยบาย SME (SMEA) และองค์กรให้บริการ SME (SMRJ)	คณะกรรมการที่ปรึกษา SME แห่งอาเซียน (ASEAN SME Advisory Board) มีหน้าที่เป็นองค์กรกำหนดนโยบาย SME โดยมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้ศูนย์บริการ SME แห่งภูมิภาคอาเซียน (ASEAN SME Service Center) มีหน้าที่เป็นองค์กรให้บริการแก่ SME	การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบขึ้นอยู่กับกรกำหนดศักยภาพของสมาชิก และการประสานงานระหว่างสมาชิกในเครือข่ายของ พร้อมกับการพัฒนาศักยภาพหลักในการบริการของสมาชิกอย่างต่อเนื่อง	สนิทพลังจากเครือข่ายในสหภาพยุโรปผ่านเป้าหมายโครงการ CIP ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันนวัตกรรม พัฒนาการเข้าถึงแหล่งเงิน และให้บริการธุรกิจในระดับภูมิภาค

องค์ประกอบของโครงสร้าง (Model Components)	 โครงสร้างแบบประเทศญี่ปุ่น (Japanese Model)	โครงสร้างที่เสนอแนะสำหรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Suggested ASEAN Models)		 โครงสร้างแบบประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (EU Model)
		โครงสร้างแบบที่ 1 (Framework 1)	โครงสร้างแบบที่ 2 (Framework 2)	
เครือข่าย (Networking)	เครือข่ายมีศักยภาพมากในระดับประเทศและระดับภูมิภาค	เสริมสร้างศักยภาพของเครือข่ายระดับประเทศ และเพิ่มความแข็งแกร่งขององค์กรบริการ SME ในระดับภูมิภาคให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น	เสริมสร้างเครือข่ายที่จำเป็นในการสร้างระบบและกลไกเศรษฐกิจเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	สนับสนุนจากเครือข่ายสมาชิกหลากหลายองค์กร
การบริการผลลัพธ์ (Performance Evaluation Management)	วัดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดขององค์กร	วัดผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดโดยคณะกรรมการที่ปรึกษา SME แห่งอาเซียน (ASEAN SME Advisory Board)	วัดผลสำเร็จตามเป้าหมายโครงการที่กำหนดในพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (APBSD)	วัดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดของโครงการ (Program-Based)

■ **แนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียน**

การศึกษาแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับดังต่อไปนี้

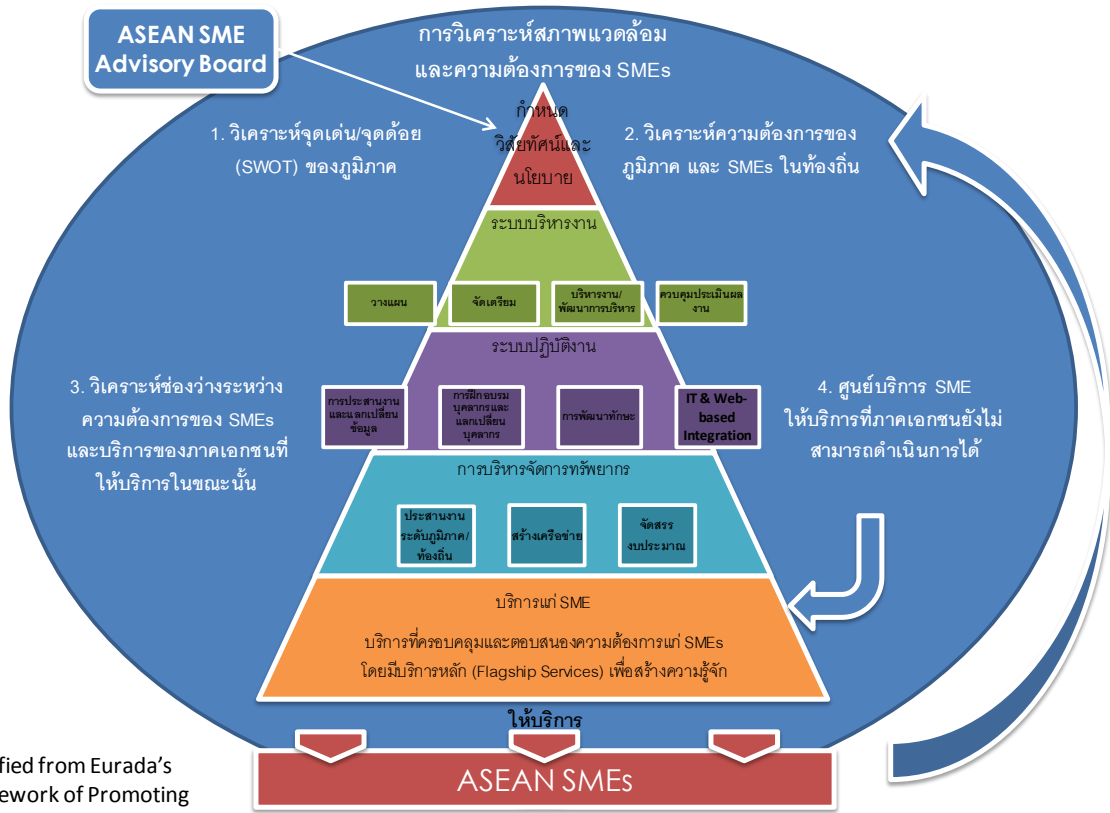
1. **แนวทางการพัฒนาศูนย์ให้บริการ SME ในระดับประเทศและระดับภูมิภาค**

ในหลายๆ ประเทศ AMS ยังไม่มีการจัดตั้งศูนย์ให้บริการ SME ระดับประเทศ และระดับภูมิภาคอย่างชัดเจน ทว่าหรือรวมเป็นจุดเดียวเบ็ดเสร็จในการให้บริการที่ตอบสนองครบทุกความต้องการของ SMEs ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาจัดตั้งศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กรอบวิธีการในการสนับสนุนพัฒนาบริการในระดับภูมิภาคของ EURADA (2010) ได้โดยการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- a. **การวิเคราะห์จุดเด่น/จุดด้อย (SWOT) ของภูมิภาค** เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของ SMEs ในภูมิภาค
- b. **วิเคราะห์ความต้องการของภูมิภาค และ SMEs ในท้องถิ่น** เพื่อศึกษาถึงความต้องการในการพัฒนาภูมิภาคในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องข้ออาทิ ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ ระบบสาธารณูปโภค ระบบกลไกทางธุรกิจที่จำเป็น การพัฒนาทางสังคมวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่เหมาะสมกับการเติบโตของภาคธุรกิจ รวมไปถึงความต้องการของ SMEs ในท้องถิ่นซึ่งเคยกล่าวไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความต้องการที่ SMEs ยังมีความต้องการสูง อาทิเช่นด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ด้านทรัพยากรบุคคล/แรงงาน/บริหาร และด้านการแข่งขัน เป็นต้น
- c. **วิเคราะห์ช่องว่างระหว่างความต้องการของ SMEs และบริการของภาคเอกชนที่ให้บริการในขณะนั้น** ภาคเอกชนในประเทศสมาชิก AMS บางประเทศมีความพร้อมในการให้บริการหลายด้านที่กล่าวมาเช่นธนาคารพาณิชย์ในประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซียมีความพร้อมในการให้บริการด้านการเงินต่างๆ จากศักยภาพการมีความเข้มแข็งด้านการปกป้องสิทธิตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายได้และข้อมูลประวัติสินเชื่อที่ครอบคลุม ดังนั้นภาคเอกชนจึงสามารถเข้ามาให้บริการดังกล่าวแก่ SMEs ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามในประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในกลุ่ม CLMV พบว่าภาคเอกชนอาจยังไม่มีความพร้อมในการให้บริการเหล่านั้น จึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาดำเนินการดังกล่าว
- d. **ศูนย์บริการ SME ให้บริการแก่ SMEs ในบริการที่ภาคเอกชนยังไม่สามารถดำเนินการได้** ในบริการที่ภาคเอกชนไม่มีศักยภาพในการให้บริการแก่ SMEs ภาครัฐจำเป็นต้องเป็นผู้ดำเนินการสร้างบริการเหล่านั้น พร้อมๆ กับการพัฒนาศักยภาพของภาคเอกชนในการรับช่วงในการให้บริการต่อไป
- e. **การสร้างและพัฒนาศูนย์ให้บริการ SME** หลังจากขั้นตอนในการศึกษาวิเคราะห์ทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้น หน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องนำเอาข้อมูลต่างๆ มากำหนดเป็นวิสัยทัศน์และนโยบาย ระบบบริหารงาน ระบบปฏิบัติงาน การบริหารจัดการทรัพยากร และบริการแก่ SME

โดยลักษณะการบริการจำเป็นต้องมีการครอบคลุมและตอบสนองความต้องการหลายๆ ด้านของ SMEs พร้อมกับจัดสร้างบริการหลัก (Flagship Services) ซึ่งควรเป็นบริการที่ SMEs ในภูมิกษณนั้นๆ มีความต้องการมากที่สุดพร้อมกับการสื่อสารบริการเหล่านั้นให้กับ SMEs เพื่อสร้างความรู้สึกความคุ้นเคย และเข้าใจในบริการอันจะสร้างความสำเร็จในการให้บริการอย่างยั่งยืน

แผนภาพ 18 แนวทางการพัฒนาศูนย์ให้บริการ SME ในระดับประเทศและระดับภูมิภาค

Modified from Eurada's Framework of Promoting Regional SME Services, 2010

(แหล่งที่มา Eurada, 2010)

2. แนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับประเทศและระดับอาเซียน

หลังจากการพัฒนาจัดตั้งศูนย์ให้บริการ SME ระดับประเทศ และระดับภูมิภาคแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการเชื่อมโยงศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับประเทศ และระดับอาเซียนให้มีการประสานงานเชิงนโยบาย และการปฏิบัติการโดยแนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับประเทศและระดับอาเซียนควรมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

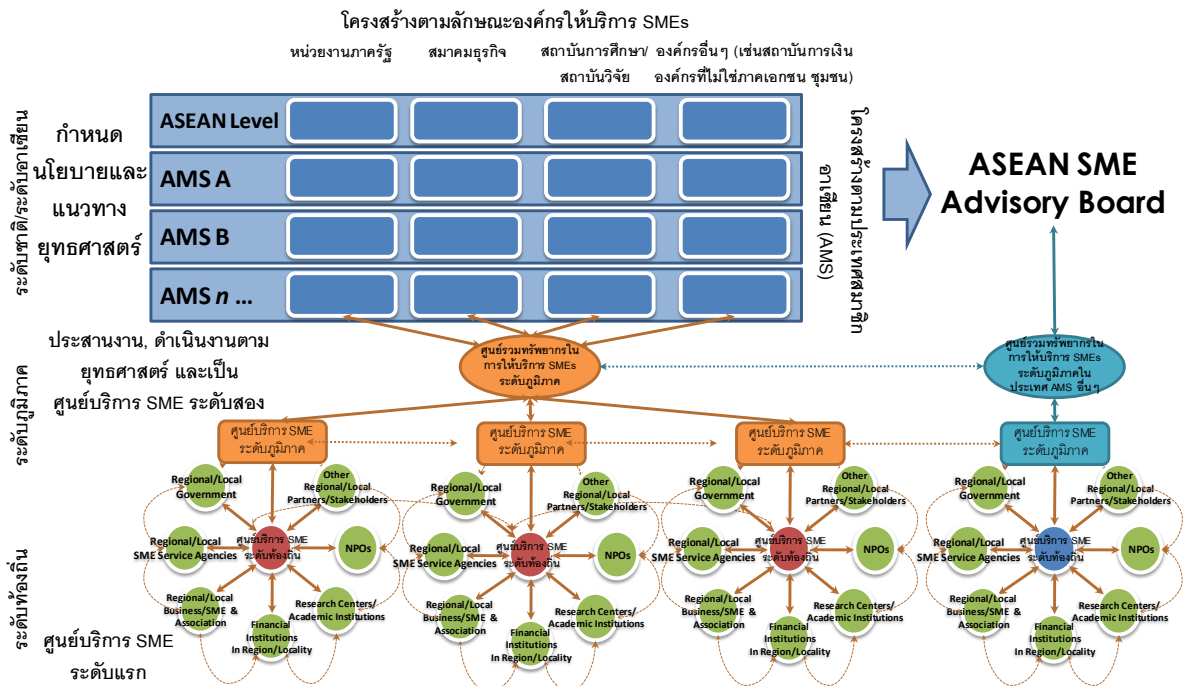
- a. **การกำหนดนโยบายในภูมิภาคอาเซียน** อาเซียนควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา SME แห่งอาเซียน (ASEAN SME Advisory Board) โดยมีสมาชิกจากหน่วยงานภาครัฐ สมาคมธุรกิจภาคเอกชน สถาบันการศึกษา/วิจัย รวมถึงหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ SMEs อาทิเช่น สถาบันการเงินองค์กรที่ไม่ใช่ภาคเอกชน หรือตัวแทนภาคประชาชน/ชุมชนจากประเทศสมาชิก AMS ต่างๆ เข้าร่วม
- b. **การประสานงานระดับภูมิภาค** ควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการ SMEs ในระดับภูมิภาค หรือพัฒนาสมาชิกในเครือข่ายที่มีศักยภาพในระดับภูมิภาคให้เข้ามารับบทบาทในการเป็นศูนย์บริการ SMEs ในระดับภูมิภาค โดยศูนย์ดังกล่าวควรเป็นศูนย์รวมของทรัพยากรในการให้บริการแก่ SMEs ระดับภูมิภาค อาทิเช่น ทรัพยากรด้านที่ปรึกษา/บุคลากรในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับ SMEs เป็นศูนย์รวมของเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูล รวมไปถึงแหล่งเงินทุนเพื่อสามารถประสานงานระหว่างภูมิภาค และให้ความช่วยเหลือกับศูนย์บริการระดับท้องถิ่นได้ต่อไป โดยควรมี

Feasibility Study on the establishment national SMEs service center สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยน และประสานงานในด้านทรัพยากรต่างๆ ระหว่างศูนย์บริการ SMEs ในระดับภูมิภาคของประเทศ AMS ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายศูนย์บริการ SMEs ระหว่างประเทศอีกทาง

- c. การปฏิบัติการให้บริการ SMEs ระดับท้องถิ่น ศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับท้องถิ่นควรเป็น ศูนย์บริการระดับแรกในการติดต่อเข้ารับบริการจาก SMEs โดยศูนย์ดังกล่าวควรมีลักษณะเป็นศูนย์รวมของเครือข่ายในการให้บริการ SMEs ในระดับท้องถิ่นผ่านโครงสร้าง และเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐ องค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs อื่นๆ สมาคมธุรกิจในระดับภูมิภาค/ท้องถิ่น สถาบันการศึกษา/วิจัย องค์กรไม่แสวงหากำไร หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมกันนั้นควรมีการจัดตั้งเครือข่าย ศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับท้องถิ่นในภูมิภาคที่ใกล้เคียงกัน หรือมีการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน อย่างแพร่หลายเพื่อตอบสนองสภาพการดำเนินธุรกิจในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

แผนภาพ 19 แนวทางการเชื่อมโยงศูนย์ให้บริการ SMEs ในระดับประเทศและระดับอาเซียน

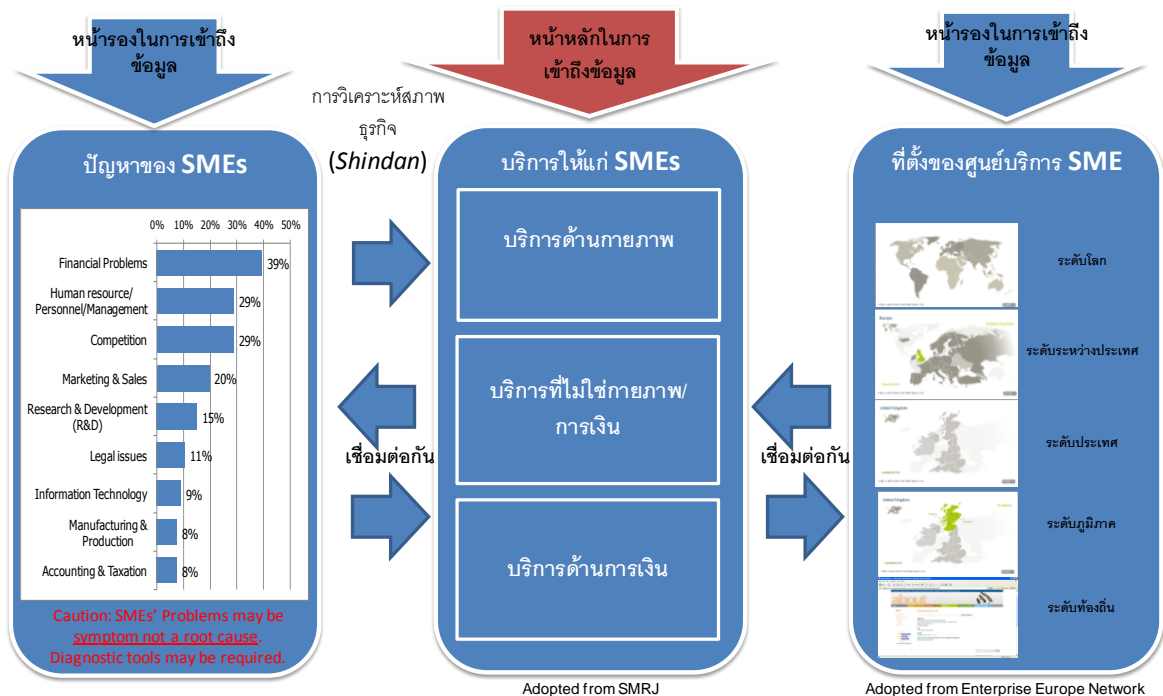
■ การเชื่อมโยงทาง Web-Based

การเชื่อมโยงทาง Web-Based ของข้อมูลต่างๆ ของศูนย์ให้บริการ SMEs ควรสามารถเชื่อมโยง และประสานระหว่าง ข้อมูลที่สำคัญ 3 กลุ่มดังต่อไปนี้

1. บริการที่ศูนย์บริการ SMEs มีให้แก่ SMEs เนื่องจากศูนย์ให้บริการ SMEs แต่ละศูนย์อาจมีบริการที่แตกต่างกันไปตามศักยภาพของศูนย์ ดังนั้น Web ของศูนย์บริการ SMEs ควรมีการระบุบริการที่ชัดเจนที่ศูนย์บริการดังกล่าวมี พร้อมในการให้บริการแก่ SMEs ในภูมิภาค/ท้องถิ่น

2. **ปัญหาของ SMEs** ควรมีการระบุปัญหาของ SMEs เป็นหมวดหมู่ชัดเจนเพื่อให้ SMEs สามารถเชื่อมโยงปัญหาเข้ากับประเภทของการบริการที่เหมาะสมได้ อย่างไรก็ตามบางครั้ง SMEs เองอาจมีความสับสน และไม่เข้าใจสาเหตุของปัญหาที่ชัดเจนที่องค์กรของตนประสบ ดังนั้นในส่วนนี้ควรมีการเพิ่มเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพธุรกิจ เช่น ระบบ Shindan⁵ เพื่อวินิจฉัยต้นตอของปัญหาของธุรกิจที่แท้จริง
3. **ที่ตั้งของศูนย์ให้บริการ SMEs** เพื่อให้ SMEs สามารถเลือกเข้ารับบริการด้านต่างๆ จากศูนย์ให้บริการ SMEs ในพื้นที่ใกล้เคียง หรือพื้นที่ที่สะดวกในการเดินทาง พร้อมกันนั้น SMEs จากประเทศ AMS อื่นๆ สามารถติดต่อกับศูนย์บริการดังกล่าวได้อย่างสะดวก ดังนั้นควรมีการระบุที่ตั้งของศูนย์ให้บริการ SMEs โดยแบ่งเป็น 5 ระดับที่ชัดเจนในรูปแบบแผนที่ พร้อมทั้งข้อมูลในการติดต่อ โดยแบ่งเป็นระดับโลก ระดับระหว่างประเทศ ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

แผนภาพ 20 การเชื่อมโยงทาง Web-Based ของข้อมูลด้านต่างๆ ของศูนย์ให้บริการ SMEs

■ **สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ และคำแนะนำการศึกษาวิจัยต่อเนื่อง**

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า SMEs ในประเทศ AMS มีความต้องการบริการที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการด้านการเงิน ด้านบุคลากร/ทรัพยากรบุคคล และด้านการแข่งขัน ดังนั้นศูนย์ให้บริการ SME ควรมีการพัฒนาการบริการที่ตอบสนองความต้องการเหล่านั้นได้ อย่างไรก็ตามพบว่าในประเทศ AMS ต่างๆ มีระดับการพัฒนาของบริการในระดับที่ค่อนข้างแตกต่างกัน และโครงสร้างขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SME มีลักษณะโครงสร้างที่กระจายหน้าที่ความ

⁵ Shindan คือระบบการวินิจฉัย/ตรวจสอบสุขภาพกิจการ โดยแบ่งการวินิจฉัยปัญหา 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ การตลาด การผลิต การเงิน/บัญชี และทรัพยากรมนุษย์ รวมถึงวิเคราะห์งบการเงิน เพื่อใช้ในการบริหารจัดการ วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) และนำเสนอปัญหาหลัก และข้อเสนอแนะแนวทาง และแผนงานในการปรับปรุงแก้ไขปัญหา และพัฒนาองค์กร (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2553)

Feasibility Study on the establishment national SMEs service center
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

รับผิดชอบ และบริการระหว่างหลายหน่วยงาน หลายกระทรวง ทำให้การประสานงานด้านการบริการทำได้ยาก อันส่งผลให้ผู้ประกอบการ SMEs ในอาเซียนขาดความรู้เข้าใจในการติดต่อประสานงานกับศูนย์บริการ SME ในการขอรับบริการ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ประเทศ AMS ควรต้องปรับโครงสร้างขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SME ตั้งแต่ระดับการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม และนโยบายตั้งแต่การจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา SME แห่งอาเซียน (ASEAN SME Advisory Board) เพื่อกำหนดแนวทางนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ SME อย่างเป็นทางการในทิศทางเดียวกัน พร้อมกันนั้นประเทศ AMS อาจพิจารณาในการจัดตั้งศูนย์บริการ SME แห่งภูมิภาคอาเซียน (ASEAN SME Service Center) เพื่อเป็นองค์กรเฉพาะด้านในการประสานงานการปฏิบัติการบริการแก่ SME ในภูมิภาคอาเซียน หรือสนธิพลังจากเครือข่ายให้บริการ SMEs ในปัจจุบันเพื่อการดำเนินการตามนโยบาย และปฏิบัติการในการให้บริการแก่ SME ในภูมิภาคอาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

เพื่อให้การดำเนินการตามโครงการ Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs service center and related requirements among ASEAN member countries (ในระยะที่ 1) สามารถบรรลุผลสำเร็จที่แท้จริงพร้อมนำไปประยุกต์เพื่อสร้างศูนย์บริการ SME ได้อย่างแพร่หลายในประเทศ AMS และสามารถสร้างการเชื่อมโยง/ประสานงานทั้งในระดับประเทศ และระดับภูมิภาคได้อย่างเหมาะสม คณะที่ปรึกษาแนะนำแนวทางการดำเนินการศึกษาวิจัยต่อเนื่องโดยควรมีการศึกษาโครงการต้นแบบ (Pilot Study) กับศูนย์บริการ SME ที่ได้รับคัดเลือกจำนวน 2 ศูนย์ในสองประเทศ AMS เพื่อดำเนินการศึกษา จัดทำยุทธศาสตร์ แนวทางปฏิบัติการ การประเมินผล และคู่มือการจัดตั้งศูนย์บริการ SME ที่มีกระบวนการประสานงานระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับอาเซียน ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นได้ต่อไป

ตาราง 17 แนวทางการดำเนินการศึกษาวิจัยต่อเนื่อง

ที่	กิจกรรม	ผู้ดำเนินการหลัก	ระยะเวลา																							
			ปี 1												ปี 2											
			ธ1	ธ2	ธ3	ธ4	ธ5	ธ6	ธ7	ธ8	ธ9	ธ10	ธ11	ธ12	ธ1	ธ2	ธ3	ธ4	ธ5	ธ6	ธ7	ธ8	ธ9	ธ10	ธ11	ธ12
1	ศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพหลักขององค์กร/ศูนย์ให้บริการ SME ในประเทศ AAs ที่ได้รับเลือกเป็นประเทศต้นแบบ	องค์กร/ศูนย์บริการ SME ที่เป็นผู้ดำเนินการหลัก	4 เดือน																							
2	จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์	สมาชิกทุกหน่วยงาน ภายใต้ SMEWG				1 เดือน																				
3	ออกแบบยุทธศาสตร์และแนวทางการปฏิบัติการ	องค์กร/ศูนย์บริการ SME ที่เป็นผู้ดำเนินการหลัก				4 เดือน																				
4	จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาแผนปฏิบัติการ	สมาชิกทุกหน่วยงาน ภายใต้ SMEWG					1 เดือน																			
5	การศึกษาโครงการต้นแบบกับศูนย์บริการ SME ที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อประสานงานในระดับอาเซียน ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น	องค์กร/ศูนย์บริการ SME ที่เป็นผู้ดำเนินการหลัก																								
6	ประเมินผล	ศูนย์บริการ SME ในกิจกรรมที่ 5																								
7	จัดทำคู่มือการประสานงานระหว่างศูนย์บริการ SME	ศูนย์บริการ SME ในกิจกรรมที่ 5																						6 เดือน		

นิยามศัพท์

1. วิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprise) คือวิสาหกิจที่มีการจ้างงานไม่เกิน 5 คน และไม่จดทะเบียนพาณิชย์ ตามข้อกำหนดของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม คุณสมบัติดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศนั้นๆ
2. วิสาหกิจขนาดเล็ก (Small Enterprise) คือวิสาหกิจขนาดย่อมที่ไม่รวมวิสาหกิจรายย่อย สำหรับภาคการผลิตและบริการมีการจ้างงานระหว่าง 6-50 คน สำหรับภาคค้าส่งมีการจ้างงานระหว่าง 6-25 คน และสำหรับภาคค้าปลีกมีการจ้างงานระหว่าง 6-15 คน (ตามข้อกำหนดของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม คุณสมบัติดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศนั้นๆ)
3. วิสาหกิจขนาดกลาง (Medium Enterprise) คือวิสาหกิจขนาดกลาง สำหรับภาคการผลิตและบริการมีการจ้างงานระหว่าง 51-200 คน สำหรับภาคค้าส่งมีการจ้างงานระหว่าง 26-50 คน และสำหรับภาคค้าปลีกมีการจ้างงานระหว่าง 16-30 คน (ตามข้อกำหนดของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม คุณสมบัติดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศนั้นๆ)

เอกสารประกอบ

เอกสารประกอบ 1 : หน่วยงานและผู้ประกอบการ

หน่วยงานและผู้ประกอบการที่เป็นตัวอย่างในการศึกษา ในโครงการ Feasibility Study on the establishment of an integrated national SMEs service center and related requirements among ASEAN member countries (Phase I)

ตาราง 18 รายละเอียดกลุ่มตัวอย่างองค์กร SMEs ในการศึกษาปฐมภูมิจาก 10 ประเทศ AMS

ที่	ประเทศ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ชื่อองค์กร/บริษัทที่ให้สัมภาษณ์
1	Brunei Darussalam	Zainal Abidin Hj Ibrahim	Batik Desamas Co
2	Brunei Darussalam	John LIm	John Harith Computer
3	Brunei Darussalam	HJ ZAKARIA BIN HJ SULAIMAN	ZAKSUN ENTERPRISE
4	Brunei Darussalam	HJ JOHARI BIN AWG. HJ ABAS	SYARIKAT KEMBANG HARAPAN
5	Brunei Darussalam	PG ROKIAH BTE PG HJ ABD RAHMAN	SEANTERO MANPOWER SUPPLY
6	Brunei Darussalam	HAJAH ROHAYA BINTI EBI	MUSUFIYA ENTERPRISE
7	Brunei Darussalam	ABANG KIFRAWI HANIFAH	MUHAMMAD MUSTAQIM ENTERPRISE
8	Brunei Darussalam	HJH SABDIAH H.MODIN	PUNCAK REZEKI TRADING COMPANY
9	Brunei Darussalam	JALUDIN BIN TUAH	KOPERASI PENGANGKUTAN BERSATU TEMBURONG
10	Brunei Darussalam	MUKHRIZ MANGSOR	M & G SUSTAINABLE AQUACULTURE
11	Brunei Darussalam	HJH KAMARIAH HASBULLAH	HKH FASTFOOD & TAKEAWAY (MOKAM)
12	Brunei Darussalam	MOHD AMIR HAMZAH	DMIL SUPPORT SERVICES SDN BHD
13	Brunei Darussalam	NED GUAN SAI	HIAP GUAN CUSHION FUTNITURE MFG
14	Brunei Darussalam	CAPT (B) HAJI NARAWI BIN HAJI OMAR ALI	ASD ENGINEERING SDN BHD
15	Brunei Darussalam	HAJAH ROSNANI HJ SAMAN	ALAI NADIRAH HAARIZAH ENTERPRISE
16	Brunei	Dr. Che Zawiah binti Che Haron	Golden Chicks Abattoir Sdn Bhd

Feasibility Study on the establishment national SMEs service center
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Darussalam

17	Cambodia	Mr.SOK PISETH	Toys & Me
18	Cambodia	Ms SOK LIVININ	Rong Roeurng Tile and Brick Factory
19	Cambodia	Seng Vuoch Hun	Asia Cambodia Law Firm
20	Cambodia	San Malina	Cambodia Information Technology Organization
21	Cambodia	Narath Veasna	Emerging Market Consulting
22	Cambodia	Nao Vath	C & T Advertising
23	Cambodia	Mr. Ly Sengchhay	Asia Backery and Confectionary Pte.Ltd
24	Cambodia	Lim Noleak	AT & C (Cambodia) Co.,Ltd
25	Cambodia	EAR MENGSON	EAR MENGSON FISH SAUCE COMPANY
26	Cambodia	Mr seng dina	DAKER Co.,Ltd
27	Cambodia	MR SOE SOE THAN	ARR MAHN THIT AUTOMOBILE Co.,LTD
28	Cambodia	U MYA HAN	FORTLINE INTERNATIONAL LIMITED
29	Cambodia	U Myint Soe	CHINDWIN BANNER CO.LTD
30	Cambodia	U MYINT THEIN	REVA COMPANY LIMITED
31	Indonesia	Samsul Hadi	Simpulnet
32	Lao PDR	Mr. Thongsavanh Soulignamat	Lao Furniture Industry Company
33	Lao PDR	Somchay Soulitham	Enterprise and Development Consultant Co.,Ltd
34	Lao PDR	Ms. Nataly Wanhoff and Mr. Khampha Thepvongsa	Diethelm Tranel (Laos) Ltd.
35	Lao PDR	Mr. Pathammavong Phonepraseuth	AGARWOOD Lao Group Co.Ltd
36	Malaysia	Hj. Zam Yeop	Ar-Raudhah Travel and Tours Sdn. Bhd
37	Malaysia	Samsul Hadi	Simpulnet
38	Malaysia	Wan Mohamad Wan Ismail	Dobi Cucisini
39	Malaysia	Shahrul Azman Rashid	Oniman Trading & Manufacturing Sdn. Bhd
40	Philippines	JOVITA C. ROMERO	DANILYN'S
41	Philippines	GIGI VALENZUELA-DE MESA	CITY OF TAGUIG
42	Philippines	Joy M. De Villa	GIGA
43	Philippines	Ana Renee D. Manrique	Moondish Foods Corporation
44	Philippines	Myrna Y. Padilla	MYND Tech Management Services
45	Philippines	Christine Legaspi	Southern Phil Fresh Fruits Corporation
46	Philippines	Marilou Fernandez	KF NUTRI FOODS INTERNATIONAL INC.
47	Philippines	Ms. Joji Ilagan Bian	International Institute of Culinary & Hospitality Entrepreneurship
48	Philippines	Mr. Robert C. Quinto	Jhaymarts Industries, Inc.
49	Thailand	Ittachai Chakpitak	Thai Trade Point .Com Co.,Ltd
50	Thailand	Mr.Noppachai Veeraman	Masterkool International Co., Ltd
51	Thailand	Ms. Supawan Kosakanchit	Unitop International Co., Ltd
52	Thailand	Mr. Viseth Hansaward	Standard NGV Co.,Ltd.
53	Thailand	Sa-ngud Robkob	Dragon Ink Co,Ltd
54	Thailand	Ms.Pattama Amonlirdviman	Thai Teak Furniture Ltd., Part

Feasibility Study on the establishment national SMEs service center
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

55	Thailand	Mr.Surisak Thawansakvudhi	EasyArt Company Litimited
56	Thailand	Mr. Vorasith	SV Syndicate Co.,Ltd.
57	Thailand	Dumrong chaosanguan	Knight body wear
58	Thailand	Mr. Noppadol Punpanich	Innov (Thailand) Co., Ltd.
59	Vietnam	NGUYEN HONG PHUC	UngLong co.,Ltd
60	Vietnam	LE VU ANH THU	VINAGARMENT LTD.,CO
61	Vietnam	Chau Quoc Toan	HAXU (Hani Xuong Company Ltd.)
62	Vietnam	Nguyen Thi Thu Hai	Phuc Hai Mobile
63	Vietnam	Duong Mai Thao	Phu Khanh
64	Vietnam	Nguyen Chanh Phuong	Kien Truc Su
65	Vietnam	Le Ngoc Tuan	Legroup
66	Vietnam	VU THE DAN	kim long production and trading service co.,Ltd
67	Vietnam	TRAN HOAI NAM	SAO NAM COMPANY
68	Vietnam	Pham Thi Huong	CNC-VINA
69	Vietnam	Mr.Giang	Thuanphat

ตาราง 19 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs ในการศึกษาปฐมภูมิจาก 10 ประเทศ AMS

ที่	ประเทศ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ชื่อองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs
1	Brunei Darussalam	Stuart V Kemp	Asia Inc Forum Sdn Bhd
2	Brunei Darussalam	Mr Effandi bin Haji Salleh	Entrepreneurial Development Centre, Ministry of Industry and Primary Resources
3	Brunei Darussalam	Nurul Ain Jaafar (Senior Business Development Manager)	Brunei Economic Development Board
4	Indonesia	Mr. Hendrianto	Ministry of Cooperatives and SME, The Republic of Indonesia
5	Lao PDR		Department of Trade promotion and Product Development, Ministry of Industry and Commerce.
6	Lao PDR	Mr. Phouthasone Phomvisay	Lao National Chamber of Commerce and Industry (LNCCI)
7	Lao PDR	Dr. Bounlouane Doungngeune	Lao-Japan HRD Institute
8	Lao PDR	Mr. Siamphone CHANTHAPHONE	Lao-India Entrepreneurship Development Center
9	Malaysia		SME CORPORATION MALAYSIA
10	Myanmar	U Soe Hlaing	Directorate of Industrial Supervision and Inspection
11	Myanmar	U ZAW MIN WIN	UNION OF MYANMAR FEDERATION OF CHAMBERS OF COMMERCE & INDUSTRY
12	Myanmar	Myoe Aung (Mr)	Ministry of Industry No-(2)
13	Philippines	Ariane Jane I. Sulla	PBSP
14	Philippines	Mary Anne L. Abundo	DAVAO CITY CHAMBER OF COMMERCE & INDUSTRY,INC.(A FOUNDATION)
15	Philippines	Wit Holganza	MTC
16	Philippines	Robert C. Quinto	DAVAO CITY CHAMBER OF COMMERCE & INDUSTRY,INC.(A FOUNDATION)
17	Philippines	ENGR Rosalie Battung-Formento	DOST
18	Philippines	Mr. Teolulo T. Pasawa	DTI (Davao City Field Office)
19	Philippines	Atty. Lucky Siegfred M. Balleque	NERBAC Department of Trade&Industry Regien
20	Philippines	Norie N. Towanna	MASICAP Development Foundation
21	Philippines	Aloysius L. Torres	Phil NITS
22	Philippines	ENGR. Rosalie Battung - Formento	Department of Science and Technology : National
23	Philippines	Ms.Dhel Mariano สัมภาษณ์ Director of BSMED : Rhodora M. Leano และ Alicia M.Opena	BSMED : Bureau of Small and Medium Enterprise Development
24	Philippines	Crisanto S. Frianeza	Philippine Chamber of Commerce and Industry : PCCI
25	Philippines	Ms.Marie Berte	DTI_National Capital Region
26	Philippines	Melvin E. ABanto	Small Business Guarantee and Finance Corporation
27	Philippines	Ms. Maria Joeyl Urmeneta	PHILIPINES TRADE TRAINING CENTER
28	Singapore	Chua Yung Chuan	SPRING Singapore

Feasibility Study on the establishment national SMEs service center
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

No.	ประเทศ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ชื่อองค์กร/ศูนย์ให้บริการ SMEs
29	Thailand	Dr.Wimonkan Kosumas	Office of SMEs Promotion
30	Thailand	คุณศรีอุทัย เมาระพงษ์	สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
31	Thailand	คุณวัชรวิทย์ ถิ่นธานี	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
32	Thailand		SME Bank
33	Vietnam	Nguyen thi phuong yen	SMEDEC HCMC
34	Vietnam	MMVB. Nguyen Duc Binh	VCCI (Vietnam Chamber of Commerce and Industry)
35	Vietnam	Eberhard GOETZ	HAWA (handicraft and wood industry association of hcmc)
36	Vietnam	M.A. NGUYEN VAN TUAT	Ministry of planning and investment